

ซามูเอล ฉบับที่สอง

ดาวิดประหารชีวิต

คนที่ฆ่าซาอูล

1 อยู่มาหลังจากที่ซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว เมื่อดาวิดกลับจากการฆ่าฟันคนอามาเลข ดาวิดพักอยู่ที่ศิกลากได้สองวัน

2 พอถึงวันที่สาม ดาวิด มีชายคนหนึ่งมาจากค่ายของซาอูลสวมเสื้อผ้าขาดและมีฝงคลีดินอยู่บนศีรษะ เมื่อเขามาถึงดาวิดก็ซบหน้าลงถึงดินกระทำความเคารพ

3 ดาวิดถามเขาว่า "เจ้ามาจากไหน" เขาตอบท่านว่า "ข้าพเจ้ารอดมาจากค่ายอิสราเอล"

4 ดาวิดถามเขาว่า "ขอบอกฉันหน่อยว่า เหตุการณ์เป็นไปอย่างไรบ้าง" และเขาตอบว่า "ประชาชนหนีจากการรบไปแล้ว มีคนล้มและถึงความตายมากมาย ซาอูลและโยนาธานราชโอรสก็สิ้นพระชนม์ด้วย"

5 ดาวิดจึงถามชายหนุ่มที่บอกนั้นว่า "เจ้าทราบได้อย่างไรว่าซาอูลและโยนาธานราชโอรสของท่านสิ้นพระชนม์"

6 ชายหนุ่มผู้ที่บอกท่านนั้นจึงตอบว่า "บังเอิญข้าพเจ้ามาที่ภูเขากิลโบอา ดาวิด ซาอูลทรงยืนฟังหอกของพระองค์อยู่ และดาวิดเกิด รดรบและทหารมาก็ใกล้

พระองค์เข้ามา

7 เมื่อพระองค์ทรงเหลียวมาแลเห็นข้าพเจ้า พระองค์ตรัสเรียกข้าพเจ้า และข้าพเจ้าทูลตอบว่า 'ข้าพระองค์อยู่ที่นี้พะยะค่ะ'

8 พระองค์ตรัสถามข้าพเจ้าว่า 'เจ้าคือใคร' ข้าพเจ้าทูลตอบพระองค์ว่า 'ข้าพระองค์เป็นคนอามาเลข'

9 พระองค์ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า 'จงมายืนข้างเราและฆ่าเราเสียเราทนทุกข์ทรมาณมาก เพราะชีวิตของเรายังอยู่'

10 ข้าพเจ้าจึงเข้าไปยืนข้างพระองค์ และประหารพระองค์เสียเพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่าเมื่อพระองค์ทรงล้มแล้ว ก็จะไม่ดำรงพระชนม์ได้อีก และข้าพเจ้าก็ถอดมงกุฎซึ่งอยู่บนพระเศียรและกำไลซึ่งอยู่ที่ พระกรและข้าพเจ้าก็นำมาที่นี่เพื่อมอบแด่เจ้านายของข้าพเจ้า"

11 แล้วดาวิดฉีกเสื้อของท่าน และทุกคนที่อยู่กับท่านก็กระทำเช่นเดียวกัน

12 และเขาทั้งหลายไว้ทุกข์และร้องไห้และอดอาหารอยู่จนเวลาเย็น ให้ซาอูล และโยนาธานราชโอรส และประชาชนของพระเยโฮวาห์ และวงศ์วานอิสราเอล เพราะเขาทั้งหลายต้องล้มตาย

(1) 1 ซมอ 30:1; 31:6, 17, 26 (2) 1 ซมอ 4:12; 25:33; 2 ซมอ 4:10
(4) 1 ซมอ 31:2-3 (6) 1 ซมอ 31:1-4 (10) วนฉ 9:54; 2 พศด 11:12
(11) 2 ซมอ 3:31; 13:31 (12) 1 ซมอ 31:13; 2 ซมอ 3:31; 6:21

ด้วยดาบ

13 และดาวิดถามคนหนุ่มที่บอกท่านว่า "เจ้ามาจากไหน" เขาตอบว่า "ข้าพเจ้าเป็นบุตรของคนต่างด้าว ผู้เป็นคนอามาลิเอช"

14 ดาวิดถามเขาว่า "ทำไมเจ้ามิได้เกรงกลัวในการที่ยื่นมือออกทำลายผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้"

15 แล้วดาวิดก็เรียกคนหนึ่งในกลุ่มชายหนุ่มเข้ามาบอกว่า "ไปซิฆ่าเขาเสีย" และเขาก็ฆ่าชายคนนั้นตาย

16 ดาวิดกล่าวแก่ชายนั้นว่า "ให้โลหิตของเจ้าตกบนศีรษะของเจ้าเอง เพราะปากของเจ้าเป็นพยานปรักปรำตัวเจ้าเองว่า 'ข้าพเจ้าได้ฆ่าผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้'"

ดาวิดไว้ทุกข์เพื่อซาอูล

และโยนาธาน

17 ดาวิดก็ครวญคร่ำ ตามคำคร่ำครวญต่อไปนี้ เพื่อซาอูลและโยนาธานราชโอรส

18 (ด้วยท่านกล่าวว่า ครวญจะสอนคนยูด้าให้รู้จักใช้คัมภีร์ดูเถิด คำคร่ำครวญนั้นบันทึกไว้ในหนังสือยัซาร์) ว่า

19 "ศักดิ์ศรีของอิสราเอลถูกประหารเสียแล้วบนที่สูงของท่าน วีรบุรุษก็ล้มตายเสียแล้ว

หนอ

20 อย่าบอกเรื่องนี้ในเมืองก็ทอย่าประกาศเรื่องนี้ในถนนเมืองเอชเคโลน เกรงว่าบุตรสาวคนฟีลิสเตียจะร่ำเร็ง เกรงว่าบุตรสาวของผู้ที่มิได้เข้าสู่หน้ตจะลึงโลด

21 เพื่อูกเขาภิโอบาเอ้อย อย่ามีน้ำค้างหรือฝนบนเจ้าหรือทุ่งนาที่ให้ของถวาย เพราะที่นั่นโล่ของวีรบุรุษถูกทอดทิ้งแล้ว โล่ของซาอูลเหมื่อนกับว่าพระองค์มิได้เจิมไว้ด้วยน้ำมัน

22 คัมภีร์ของโยนาธานมิได้หันทกลับมาจากโลหิตของผู้ที่ถูกฆ่าจากไขมันของผู้ที่มีกำลัง และดาบของซาอูลก็มีได้กลับมาเปล่า

23 ซาอูลและโยนาธานเป็นที่รักและน่ารักเมื่อทรงพระชนม์อยู่และเมื่อมรณาแล้วทั้งสองไม่แยกจากกัน ทั้งสองก็เร็วกว่านกอินทรี ทั้งสองแข็งแรงกว่าสิงโต

24 บุตรสาวของอิสราเอลเอ๋ย จงร้องให้เพื่อซาอูล ผู้ทรงประดับเจ้าอย่างโอ้อำด้วยผ้าสีแดงเข้ม และผู้ทรงประดับอาภรณ์ทองคำเหนือเครื่องแต่งกายของเจ้า

25 วีรบุรุษก็ล้มลงเสียแล้วหนอท่ามกลางศึกสงคราม โอ โยนาธาน ท่านถูกสังหารอยู่บนที่สูง

(14) กตว 12:8; 1 ซมอ 24:6 (15) 2 ซมอ 4:10, 12 (16) 1 ซมอ 26:9; ลก 19:22

(18) ยชว 10:13; 1 ซมอ 31:3 (19) 2 ซมอ 1:27 (20) อพย 15:20; 1 ซมอ 31:4

(21) วนฉ 5:23; 1 ซมอ 10:1; 31:1 (22) 1 ซมอ 18:4 (23) วนฉ 14:18; 1 ซมอ 31:2

ของท่าน
26 พี่โยนาธานเอ๋ย ข้าพเจ้าเป็น
ทุกซ์เพื่อท่าน ท่านเป็นที่ชื่นใจ
ของข้าพเจ้ามาก ความรัก
ของท่านที่มีต่อข้าพเจ้านั้นประ-
หลาดเหลือยิ่งกว่าความรักของ
สตรี

27 วีรบุรุษก็ล้มลงเสียแล้วหนอ
และเครื่องยุทโธปกรณ์ก็พินาศ
ไป”

**คนยูดาห์เจิมตั้งดาวิดไว้
เป็นกษัตริย์ที่เฮโบรน**

2 ครั้นเรื่องนี้สิ้นไปแล้ว ดา-
วิดจึงทูลถามพระเยโฮวาห์
ว่า “สมควรที่ข้าพระองค์จะขึ้น
ไปยังหัวเมืองหนึ่งหัวเมืองใดใน
ยูดาห์หรือไม่” และพระเยโฮ-
วาทร์ตรัสตอบท่านว่า “จงขึ้นไป
เถิด” ดาวิดทูลว่า “ควรที่ข้า
พระองค์จะขึ้นไปที่ไหน” พระองค์
ตรัสว่า “เมืองเฮโบรน”

2 ดาวิดจึงขึ้นไปนั้นพร้อมกับ
ภรรยาทั้งสองของท่านด้วยคือ
อาหิโนอัมชาวอิสเรเอลและอา-
บิกายิลภรรยาของนาบาลชาว
คารเมล

3 และดาวิดก็นำคนที่อยู่ กับ
ท่านขึ้นไป ทุกคนพาครอบครัว
ไปด้วย และเขาทั้งหลายก็อยู่ใน
หัวเมืองของเฮโบรน

4 และคนยูดาห์ก็พากันมาเจิม
ตั้งดาวิดไว้เป็นกษัตริย์เหนือ

วงศ์วานยูดาห์ เมื่อมีคนมาทูล
ดาวิดว่า “ชวยาเบชกิเลอาด
เป็นผู้ที่ฝังพระศพซาอูลไว้”

ดาวิดยกย่องคนที่ฝัง

พระศพซาอูลไว้

5 ดาวิดก็มีรับสั่งให้ผู้สื่อสารไป
หาชวยาเบชกิเลอาดนั้น พุดกับ
เขาว่า “ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการที่
ท่านทั้งหลายได้สำแดง
ความเมตตาอย่างนี้ต่อซาอูลเจ้า
นายของท่าน และได้ฝังพระศพ
พระองค์ไว้

6 บัดนี้ขอพระเยโฮวาห์ทรงสำ-
แดงความกรุณาและความจริง
แก่ท่าน และข้าพเจ้าจะกระทำ
ความดีต่อท่านทั้งหลายเพราะ
ท่านได้กระทำการนี้

7 เพราะฉะนั้น บัดนี้ขอให้มือ
ของท่านทั้งหลายเข้มแข็ง และ
ขอให้ท่านกล้าหาญเถิด เพราะ
ว่าซาอูลเจ้านายของท่านสิ้นพระ
ชนม์เสียแล้ว และวงศ์วานยูดาห์
ได้เจิมตั้งข้าพเจ้าไว้เป็นกษัตริย์
เหนือเขาทั้งหลาย”

ราชโอรสของซาอูล

ครอบครัวของเฮโบรนอิสราเอล

8 ฝ่ายอับเนอร์บุตรชายเนอร์แม่
ทัพของกองทัพซาอูลได้พาอิซ-
โบเซทราชโอรสของซาอูลเข้าไป
ที่เมืองมาหะนาอิม

9 และได้สถาปนาท่านให้เป็น

(26) 1 ซมอ 18:1-4 (27) 2 ซมอ 1:19, 25 (1) วนฉ 1:1 (2) 1 ซมอ 25:42-43; 30:5

(3) 1 พศด 12:1 (4) 1 ซมอ 16:13; 30:26; 31:11-13 (5) นธ 2:20; 3:10

(6) 2 ทธ 1:16, 18 (8) 1 ซมอ 14:50; 2 ซมอ 17:24 (9) ยช 22:9; วนฉ 1:32

กษัตริย์เหนือเมืองกิเลอาด และคนอาเซอร์ และคนยิสเรเอล และคนเอฟราอิม และคนเบนยามิน และคนอิสราเอลทั้งหมด 10 เมื่ออิซโบเซทราชโอรสของซาอูลเริ่มปกครองเหนืออิสราเอลนั้นมีพระชนมายุสี่สิบพรรษา ทรงครอบครองอยู่สองปี แต่วงศ์วานยูดาห์ก็ติดตามดาวิด 11 เวลาที่ดาวิดทรงเป็นกษัตริย์เหนือวงศ์วานยูดาห์ในเฮโบรอนนั้นเป็นจำนวนเจ็ดปี กับหกเดือน

การสู้รบระหว่างคนของดาวิดกับคนของอิซโบเซท

12 อับเนอร์บุตรชายเนอร์และพวกข้าราชการทหารของอิซโบเซทราชโอรสของซาอูลได้ออกจากมาหะนาอิมไปยังเมืองกิเบโอน

13 และโยอาบบุตรชายนางเศรฺยูห์กับพวกข้าราชการทหารของดาวิดก็ออกไปพบกับเขาที่สระเมืองกิเบโอน และเขาทั้งหลายก็นั่งอยู่ที่ขอบสระ พวกหนึ่งอยู่ที่ขอบสระข้างนี้ อีกพวกหนึ่งข้างโน้น

14 อับเนอร์จึงพูดกับโยอาบว่า "ขอให้พวกคนหนุ่มลุกขึ้นรบเล่นกันให้เราดูเถิด" และโยอาบตอบว่า "ให้เขาลุกขึ้นเล่นซี"

15 เขาก็ลุกขึ้นไปตามที้นับไว้

ฝ่ายเบนยามินและฝ่ายอิซโบเซทราชโอรสของซาอูลมีสิบสองคน และข้าราชการทหารของดาวิดก็มีสิบสองคน

16 ต่างก็จับศึรุษคู่ต่อสู้ และปักดาบเข้าที่สีข้างของคู่ต่อสู้อันตายด้วยกันหมด เขาจึงเรียกที่นั่นว่า เฮลชัทฮัสซูริม ซึ่งอยู่ในกิเบโอน

17 การสู้รบในวันนั้นดุเดือดยิ่งนัก อับเนอร์และพวกคนอิสราเอลก็พ่ายแพ้ต่อหน้าข้าราชการทหารของดาวิด

18 บุตรชายทั้งสามของนางเศรฺยูห์ก็อยู่ที่นั่น คือ โยอาบ อาปีชัย และอาสาเฮล ฝ่ายอาสาเฮลนั้นฝีเท้าเร็วอย่างกับละมั่ง

19 และอาสาเฮลก็ไล่ตามอับเนอร์ไป เมื่อตามไปนั้นก็มิได้เลี้ยวทางขวามือหรือทางซ้ายมือจากการไล่ตามอับเนอร์

อับเนอร์ฆ่าอาสาเฮล

20 อับเนอร์เหลียวมาดูจึงพูดว่า "นั่นอาสาเฮลหรือ" เขาตอบว่า "ข้าเอง"

21 อับเนอร์จึงบอกเขาว่า "จงเลี้ยวไปทางขวาหรือทางซ้ายและจับเอาคนหนุ่มคนใดคนหนึ่งแล้วก็รีบเอาอาวุธของเขาไป" แต่อาสาเฮลไม่เลี้ยวจากไล่ตามอับเนอร์

(11) 2 ซมอ 5:5; 1 พกษ 2:11 (12) ยชา 10:2-12; 18:25

(13) 1 ซมอ 26:6; 2 ซมอ 8:16; 1 พศด 2:16; 11:6; ยรม 41:12

(18) 1 พศด 2:16; 12:8; สดด 18:33; สบก 3:19

22 อับเนอร์จึงบอกอาสาเฮลอีกครั้งหนึ่งว่า “จงหันกลับจากตามข้าเสียเถิด จะให้ข้าพาตเจ้าให้ล้มลงดินทำไมเล่า แล้วข้าจะเงยหน้าขึ้นดูโยอาบพี่ของเจ้าได้อย่างไร”

23 แต่เขาก็ปฏิเสธไม่ยอมหันกลับ เพราะฉะนั้นอับเนอร์ก็เอาโคन्हอกแทงท้องอาสาเฮล หอกก็ทะลุออกข้างหลังของเขา เขาก็ล้มลงตายอยู่ที่นั่น และอยู่มาทุกคนซึ่งมาเห็นที่ที่อาสาเฮลล้มตายอยู่ที่นั่น

24 แต่โยอาบกับอาบิชัยไล่ตามอับเนอร์ไป ดวงอาทิตย์ก็ตกเมื่อเขามาถึงเนินเขาอัมมาห์ ซึ่งอยู่ตรงกียาร์ตามทางที่จะไปดินทुरกันดารเมืองกิเบโอน

25 และคนเบนยามินก็รวมกันตามอับเนอร์ไปเป็นกลุ่มเดียวกันตั้งอยู่ที่ยอดเขาแห่งหนึ่ง

26 แล้วอับเนอร์ร้องถามโยอาบว่า “จะให้ดาบกินเรื่อยไปหรือ ท่านไม่ทราบหรือว่าตอนปลายมือก็ขม อีกนานสักเท่าใดท่านจึงจะสังคนของท่านให้หยุดไล่ตามพี่น้องของเขา”

27 และโยอาบจึงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ถ้าท่านไม่พูดขึ้นพวกทหารก็จะเลิกไล่ตามพวกพี่น้องของเขาพรุ่งนี้เช้า”

28 โยอาบจึงเป่าแตรขึ้น คนทั้งปวงก็หยุด ไม่ไล่ตามอิสราเอลอีก และไม่สู้รบกันอีก

29 อับเนอร์กับคนของท่านก็เดินทางตลอดคืนนั้นในที่ราบเขาข้ามแม่น้ำจอร์แดนและเดินไปตามหุบเขาบิทรอน เขาก็มาถึงมาหะนาอิม

30 โยอาบก็กลับจากไล่ตามอับเนอร์ และเมื่อท่านรวบรวมพลเข้าด้วยกันแล้ว ข้าราชการทหารของดาวิดก็ขาดไปสิบเก้าคนไม่นับอาสาเฮล

31 แต่ข้าราชการทหารของดาวิดได้ฆ่าคนเบนยามินและคนของอับเนอร์ตายไปสามร้อยหกสิบคน

32 และเขาก็ยกศพอาสาเฮลไปฝังไว้ในอุโมงค์บิดาของเขาซึ่งอยู่ที่เมืองเบธเลเฮม โยอาบและคนของท่านก็เดินทางตลอดคืนไปสว่างที่เมืองเฮโบรน

3 มีสงครามระหว่างวงศ์วานของซาอูลกับวงศ์วานของดาวิดอยู่นาน และดาวิดก็เข้มแข็งยิ่งขึ้น ฝ่ายวงศ์วานของซาอูลก็เสื่อมกำลังลงทุกที่

ดาวิดทรงมีราชโอรสเกิด

หกงศ์ที่เมืองเฮโบรน

2 ดาวิดทรงมีราชโอรสเกิดหลายองค์ที่เมืองเฮโบรน ราชโอรสหัวปีชื่อ อัมโนน บุตรนาง

(23) 2 ซมอ 3:27; 4:6; 20:10; 2 ซมอ 20:12

(27) 2 ซมอ 2:14; สกษ 17:14 (32) 1 ซมอ 20:6

(1) 1 พกษ 14:30; สดด 46:9 (2) 1 ซมอ 25:42-43; 1 พศด 3:1-4

อาหิโนอัมชาวอิสราเอล
3 คนที่สองชื่อ คิเลอบ บุตร
นางอาบิกายิลภรรยาของนาบาล
ชาวคารเมล และคนที่สามชื่อ
อับซาโลม บุตรชายนาง
มาอาคาห์ ราชธิดาของทัลมัย
กษัตริย์เมืองเกชูร์

4 คนที่สี่ชื่อ อาโดเนียห์ บุตร
ชายนางฮักกิท คนที่ห้าชื่อ เซ-
ฟาทิยาห์ บุตรชายนางอาบิตัล

5 และคนที่หกชื่อ อิทเรอัม
บุตรนางเอกลาห์ภรรยาของดา-
วิด ราชโอรสเหล่านี้เกิดแก่ดา-
วิดที่เมืองเฮโบรน

6 อยู่มาเมื่อมีการต่อสู้ระหว่าง
วงศ์วานของซาอูลกับวงศ์วาน
ของดาวิดนั้น อับเนอร์ได้กระทำ
ตัวให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นในวงศ์วาน
ของซาอูล

อับเนอร์ละทิ้งอิชโบเซท ไปติดตามดาวิด

7 ฝ่ายซาอูลนั้นมีนางสนมคน
หนึ่งชื่อริสปาห์บุตรสาวของอัย-
ยาห์ และอิชโบเซทจึงตรัสกับ
อับเนอร์ว่า "เหตุใดท่านจึงเข้า
หานางสนมของเสด็จพ่อของ
เรา"

8 ฝ่ายอับเนอร์ก็โกรธอิชโบเซท
เพราะถ้อยคำนี้มาก จึงทูลว่า
"ข้าพระองค์เป็นหัวสุนัขหรือ ซึ่ง
ทุกวันนี้ข้าพระองค์ได้ต่อต้าน
ยูดาห์โดยลำแดงความเมตตา

ต่อวงศ์วานของซาอูลเสด็จพ่อ
ของพระองค์ และต่อพี่น้องและ
ต่อมิตรสหายของเสด็จพ่อท่าน
มิได้มอบพระองค์ไว้ในมือของ
ดาวิด วันนั้นพระองค์ยังหาความ
ต่อข้าพระองค์ด้วยเรื่องผู้หญิง
คนนี้

9 ถ้าข้าพระองค์จะมีได้กระทำ
เพื่อดาวิดให้สำเร็จดังที่พระเย-
โฮวาห์ทรงปฏิญาณไว้ต่อท่าน
แล้ว ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษ
อับเนอร์และให้หนักยิ่งกว่า

10 คือข้าพระองค์จะย้ายราช
อาณาจักรจากวงศ์วานของซาอูล
และสถาปนาบัลลังก์ของดาวิด
เหนืออิสราเอลและเหนือยูดาห์
ตั้งแต่แดนถึงเบเออร์เซบา"

11 และอิชโบเซทก็หาทรงสา-
มารตตอบอับเนอร์สักคำเดียว
อีกไม่ เพราะพระองค์ทรงกลัว
เกรงอับเนอร์

12 อับเนอร์ก็ส่งผู้สื่อสารแทน
ตนไปยังดาวิดทูลว่า "แผ่นดินนี้
เป็นของผู้ใด" และทูลอีกว่า "ขอ
ทรงทำพันธสัญญากับข้าพระ
องค์ และดูเถิด มือของข้าพระ
องค์จะอยู่ฝ่ายพระองค์ และนำ
อิสราเอลทั้งสิ้นมามอบแด่พระ
องค์"

13 ดาวิดตรัสว่า "ดีแล้ว เราจะ
กระทำพันธสัญญากับท่าน แต่
เราขอจากท่านสักอย่างหนึ่งคือ

(3) ยชว 13:13; 1 ซมอ 27:8; 2 ซมอ 13:37; 14:32; 15:1-10 (4) 1 พกษ 1:5

(7) 2 ซมอ 16:21 (8) พบทย 23:18; 1 ซมอ 24:14 (9) นรธ 1:17; 1 ซมอ 15:28; 16:1

(10) วนฉ 20:1; 1 ซมอ 3:20; 2 ซมอ 17:11 (13) ปฐก 43:3; 1 ซมอ 18:20; 19:11

ว่า เมื่อท่านจะมาเห็นหน้าเรา
อีก ขอท่านนำมีคาลบุตรสาว
ของซาอูลมาให้เราก่อน มีฉะนั้น
ท่านจะมีได้เห็นหน้าเรา”

14 แล้วดาวิดก็ส่งผู้สื่อสารไปยัง
อิซโบเซทราชโอรสของซาอูลว่า
“ขอมอบมีคาลภรรยาของข้าพ-
เจ้าแก่ข้าพเจ้า ผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้
หมั้นไว้ด้วยหนึ่งปลายองคชาติ
ของคนฟีลิสเตียหนึ่งร้อยชิ้น”

15 อิซโบเซทจึงทรงให้คนไปพา
มีคาลมาจากสามีของเธอ คือ
บัลทีเอลบุตรชายของลาอิช

16 แต่สามีของเธอก็เดินพลาง
ร้องให้พลางไปกับเธอจนถึงตำ-
บลาฮูริม แล้วอับเนอร์จึงบอก
เขาว่า “กลับไปเสียเถิด” และเขา
ก็กลับไป

17 อับเนอร์จึงปรึกษากับพวกผู้
ใหญ่ของอิสราเอลว่า “เมื่อก่อน
นี้ท่านทั้งหลายใครให้ดาวิดเป็น
กษัตริย์เหนือท่าน

18 บัดนี้ จงให้เป็นจริงเถิด
เพราะพระเยโฮวาห์ทรงตรัส
เรื่องดาวิดว่า “เราจะช่วยอิสรา-
เอลประชาชนของเราด้วยมือ
ของดาวิดผู้รับใช้ของเรา ให้พ้น
จากมือของคนฟีลิสเตีย และให้
พ้นจากมือศัตรูทั้งสิ้นของเขา”

19 อับเนอร์ก็พูดกับคนเบนยา-
มินด้วย และอับเนอร์ก็ไปทูล
ดาวิดที่เมืองเฮโบรนถึงบรรดา

สิ่งต่างๆที่อิสราเอลและวงศ์
วานทั้งสี่ของเบนยามินเห็น
สมควรที่จะกระทำ

20 อับเนอร์จึงมาเฝ้าดาวิดที่
เมืองเฮโบรนพร้อมกับคนอีกยี่
สิบคน ดาวิดทรงจัดการเลี้ยง
อับเนอร์กับคนที่อยู่กับท่าน

21 และอับเนอร์ทูลดาวิดว่า
“ข้าพพระองค์จะลุกขึ้นกลับไป
และจะรวบรวมคนอิสราเอลทั้ง
สี่นมายังกษัตริย์เจ้านายของ
ข้าพพระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายจะ
กระทำพันธสัญญากับพระองค์
และเพื่อพระองค์จะทรงปก
ครองให้กว้างขวางตามขอบพระ
ทัยของพระองค์” ดาวิดก็ทรงส่ง
อับเนอร์กลับไป และเขาก็ไป
โดยสันติภาพ

22 ดูเถิด ขณะนั้นข้าราชการ
ทหารของดาวิดกับโยอาบกลับ
มาจากการไปปล้นและนำสิ่งของ
ที่ริบได้มากมายนั้นมาด้วย แต่
อับเนอร์มิได้อยู่กับดาวิดที่เฮ-
โบรนแล้ว เพราะพระองค์ทรง
ส่งท่านกลับไป และท่านก็ไป
โดยสันติภาพ

23 เมื่อโยอาบกับกองทัพทั้งสิ้น
ที่อยู่กับท่านมาถึง ก็มีคนบอก
โยอาบว่า “อับเนอร์บุตรเนอร์มา
เฝ้ากษัตริย์ และพระองค์ทรงให้
เขากลับไป เขาก็กลับไปโดย
สันติภาพ”

(14) 1 ซมอ 18:25-27; 2 ซมอ 2:10 (15) 1 ซมอ 25:44

(16) 2 ซมอ 16:5; 19:16 (18) 1 ซมอ 19:16; 2 ซมอ 3:9, 19

(19) 1 ซมอ 10:20-21; 1 พศด 12:29 (21) 2 ซมอ 3:10; 1 พกษ 11:37

24 แล้วโยอาบเข้าไปเฝ้ากษัตริย์
ทูลว่า "พระองค์ทรงกระทำอะไร
เช่นนั้น ดุเถิด อับเนอร์มาเฝ้า
พระองค์ โฉนพระองค์จึงปล่อย
เขาไป เขาก็หลุดมือไปแล้ว"

25 พระองค์ทรงทราบแล้วว่า
อับเนอร์บุตรเนอร์มาเพื่อล่อ
ลวงพระองค์ และเพื่อทราบถึง
การเสด็จเข้าออกของพระองค์
และเพื่อทราบทุกสิ่งทุกอย่างที่
พระองค์ทรงกระทำ"

26 เมื่อโยอาบออกมาจากการ
เข้าเฝ้าดาวิด จึงส่งผู้สื่อสารไป
ตามอับเนอร์ เขาทั้งหลายก็นำ
ท่านกลับมาจากบ่อน้ำชื่อสิราห์
แต่ดาวิดหาทรงทราบเรื่องไม่

โยอาบฆ่า

อับเนอร์

27 และเมื่ออับเนอร์กลับมาถึง
เฮโบรนแล้ว โยอาบก็พาท่าน
หลบเข้าไปที่กลางประตูเมือง
เพื่อจะพูดกับท่านเป็นการลับ
และโยอาบแทงท้องของท่านเสีย
ที่นั่น ท่านก็สิ้นชีวิต โยอาบแก้
แค้นโลหิตของอาสาเฮลน้องชาย
ของตน

28 ภายหลังเมื่อดาวิดทรงได้ยิน
เรื่องนี้ พระองค์ตรัสว่า "ตัว
เราและราชอาณาจักรของเรา
ปราศจากความผิดสืบไปเป็น
นิตย์ต่อพระพักตร์พระเยโฮ-
วาห์ด้วยเรื่องโลหิตของอับเนอร์

บุตรเนอร์

29 ขอให้โทษนั้นตกเหนือศีรษะ
ของโยอาบ และเหนือวงศ์วาน
บิดาของเขาทั้งสิ้น ขออย่าให้คน
ที่มีสิ่งไหลออก คนที่เป็นโรค
เรื้อน คนที่ถือไม้เท้า คนที่ถูก
ประหารด้วยดาบ หรือคนขาด
ขนมบึง ขาดจากวงศ์วานของ
โยอาบ"

30 นี่แหละโยอาบกับอาบิชัย
น้องชายของเขาได้ฆ่าอับเนอร์
เพราะอับเนอร์ได้ฆ่าอาสาเฮล
น้องชายของเขาเมื่อรบกันที่กิ-
เบโอน

31 แล้วดาวิดก็ตรัสกับโยอาบ
และประชาชนทุกคนที่อยู่กับ
พระองค์ว่า "จงฉีกเสื้อผ้าของ
ท่านทั้งหลาย และเอาผ้ากระ-
สอบคาดเอวไว้ และจงไว้ทุกข์
ให้อับเนอร์" และกษัตริย์ดาวิด
เสด็จตามแคว้นหามศพอับเนอร์
ไป

32 เขาก็ฝังศพอับเนอร์ไว้ที่เฮ-
โบรน และกษัตริย์ก็ส่งพระสุร-
เสียงกันแสง ณ ที่ฝังศพของ
อับเนอร์ และประชาชนทั้งปวงก็
ร้องไห้

33 และกษัตริย์ทรงคร่ำครวญ
ด้วยเรื่องอับเนอร์ว่า "ควรหรือ
ที่อับเนอร์จะตายอย่างคนโง่ตาย
34 มือของท่านก็มิได้ถูกมัด
เท้าของท่านก็มิได้ติดตรวน

(25) พบญ 28:6; 1 ซมอ 29:6; อสย 37:28 (27) 2 ซมอ 2:23; 4:6; 20:9-10

(29) ลนต 15:2; พบญ 21:6-9; 1 พกษ 2:32-33 (30) 2 ซมอ 2:23

(31) ปฐก 37:34; ยชว 7:6; วนฉ 11:35 (33) 2 ซมอ 1:17; 13:12-13; 2 พศด 35:25

ท่านได้ล้มลงเหมือนอย่างคนล้มลงต่อหน้าคนชั่วร้าย” และประชาชนทั้งปวงก็ร้องไห้ถึงอับเนอร์อีก

35 แล้วประชาชนทั้งปวงก็มาทูลชวนเชิญให้ดาวิดเสวยพระกระยาหารเมื่อเวลาเย็นวันอยู่ แต่ดาวิดทรงปฏิญาณว่า “ถ้าเรล้มรสนมปังหรือสิ่งใด ๆ ก่อนดวงอาทิตย์ตก ขอพระเจ้าทรงทำโทษเราและให้หนักยิ่งกว่า”

36 ประชาชนทั้งปวงสังเกตเห็นเช่นนั้นก็พอใจ ดั่งที่ประชาชนทั้งปวงพอใจทุกสิ่งที กษัตริย์ทรงกระทำ

37 ประชาชนทั้งสิ้นและชนอิสราเอลทั้งปวงจึงเข้าใจในวันนั้นว่า ไม่เป็นพระประสงค์ของกษัตริย์ที่จะให้ฆ่าอับเนอร์บุตรชายเนอร์เสีย

38 กษัตริย์ตรัสกับข้าราชการของพระองค์ว่า “ท่านไม่ทราบหรือว่า วันนี้เจ้านายและคนสำคัญยิ่งคนหนึ่งสิ้นชีวิตในอิสราเอล

39 แม้เราได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์แล้ว เราก็อ่อนกำลังในวันนี้ ชายเหล่านี้ซึ่งเป็นบุตรของนางเศรยาห์หนักแก่เราเกินไป ขอพระเยโฮวาห์ทรงสนองผู้กระทำผิดตามความผิดของเขาเถิด”

อิซโบเซทถูกฆ่า

4 เมื่ออิซโบเซทราชโอรสของซาอูลทรงได้ยินว่า อับเนอร์สิ้นชีวิตเสียที่เฮโบรนแล้ว พระหัตถ์ของพระองค์ก็อ่อนลง และอิสราเอลทั้งปวงก็เป็นทุกข์ 2 ฝ่ายราชโอรสของซาอูลยังมีชายอีกสองคนเป็นหัวหน้าของกองปล้น คนหนึ่งชื่อบาอานาห์ อีกคนหนึ่งชื่อเรคาบ ทั้งสองเป็นบุตรชายของริมโมน คนเบนยามิน ชาวเมืองเบเอโรท (เพราะว่าเบเอโรทก็นับเข้าเป็นของเบนยามินด้วย

3 ชาวเบเอโรทหนีไปยังเมืองกัททาอิม และอาศัยอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้)

4 โยนาธานราชโอรสของซาอูลมีบุตรชายคนหนึ่งเป็นง่อย เมื่อมีข่าวเรื่องซาอูลกับโยนาธานมาจากยิสเรเอลนั้น เด็กคนนี้มีอายุห้าขวบ พี่เลี้ยงก็อุ้มลุกขึ้นหนีไป อยู่มาเมื่อเธอรับหนีไปนั้นเด็กนั้นก็หล่นลงและเป็นง่อย ท่านชื่อเมฟีโบเซท

5 ฝ่ายบุตรชายทั้งสองของริมโมน ชาวเบเอโรท ที่ชื่อเรคาบและบาอานาห์นั้นได้ออกเดินทาง พอแดดออกจัดก็มาถึงตำหนักของอิซโบเซท ขณะเมื่อพระองค์กำลังบรรทมพักเที่ยง 6 และเขาเข้าไปกลางตำหนัก

(35) วนฉ 20:26; นรธ 1:17; 2 ซมอ 1:12 (39) 2 ซมอ 19:5-7, 13; 1 พกษ 2:5-6, 32

(1) อสร 4:4; อสย 13:7; มธ 2:3 (2) ยชว 18:25 (3) นทม 11:33

(4) 1 ซมอ 29:1, 11; 2 ซมอ 9:3, 6 (5) 2 ซมอ 2:8-9 (6) 2 ซมอ 2:23

ทำเหมือนจะชนข้าวสาลีและเขาก็แทงพระอุทรพระองค์ เรคาบและบาอานาห์พี่ชายก็หนีไป 7 เพราะว่าเมื่อเขาทั้งสองเข้าไปในตำหนักนั้น พระองค์บรรทมหลับอยู่บนพระแท่นบรรทมในห้องบรรทม เขาก็ทุบตีพระองค์และประหารพระองค์ และตัดพระเศียรของพระองค์เสีย นำพระเศียรนั้นเดินทางไปทางที่ราบท่งกลางคืน 8 และเขานำพระเศียรของอิซโบเซทไปถวายดาวิดที่เมืองเฮโบรน เขาทั้งสองกราบทูลกษัตริย์ว่า "ดูเถิด ศีรษะของอิซโบเซทบุตรของชาอูลศัตรูของพระองค์ ผู้แสวงหาชีวิตของพระองค์ พระเยโฮวาห์ทรงแก้แค้นแทนกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ในวันนี้เหนือชาอูลและเชื้อสายของชาอูล" 9 แต่ดาวิดตรัสตอบเรคาบและบาอานาห์พี่ชาย บุตรชายของริมโมนชาวเบเอโรทว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใดคือพระองค์ผู้ทรงไถ่ชีวิตของเราจากบรรดาความทุกข์ยาก 10 เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดบอกเราว่า 'ดูเถิด ชาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว' และคิดว่าตนนำข่าวดีมา เราก็จับคนนั้นฆ่าเสียที่ศิกลาก ซึ่งคนนั้นคิดว่าเราจะให้รางวัลแก่

เขาสำหรับข่าวนั้น 11 ยิ่งกว่านั้นเท่าใดเมื่อคนชั่วได้ฆ่าคนชอบธรรมที่ในบ้านและบนที่นอนของคนชอบธรรมนั้น ฉะนั้นบัดนี้เราจะไม่เรียกร่องโลหิตของเขาจากมือของเจ้าทั้งสองหรือ และทำลายเจ้าเสียจากพิภพ"

12 และดาวิดก็ทรงบัญชาคนหนุ่มของพระองค์ และพวกเขาก็พาเขาทั้งสองไปฆ่าเสียตัดมือตัดเท้าออก แขนวศพนั้นไว้เหนือสระในเมืองเฮโบรน แต่เขานำพระเศียรของอิซโบเซทไปฝังไว้ในที่ฝังศพของอับเนอร์ในเมืองเฮโบรน

ดาวิดได้รับการเจิมตั้งให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล (1 พศต 11:1-3)

5 และบรรดาตระกูลคนอิสราเอลก็มาหาดาวิดที่เมืองเฮโบรนทูลว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นกระดูกและเนื้อของพระองค์ 2 ในอดีตเมื่อชาอูลเป็นกษัตริย์ปกครองเหนือเหล่าข้าพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้นำอิสราเอลออกไปและเข้ามาและพระเยโฮวาห์ตรัสแก่พระองค์ว่า 'เจ้าจะเลี้ยงดูอิสราเอลประชาชนของเราและเจ้าจะเป็นเจ้าเหนือคนอิสราเอล'"

(8) 1 ซมอ 19:2, 10-11; 23:15; 25:29 (9) ปฐก 48:16; 1 พกษ 1:29; สดต 31:7

(10) 2 ซมอ 1:2-16 (11) ปฐก 9:5-6; สดต 9:12 (12) 2 ซมอ 1:15; 3:32

(1) ปฐก 29:14; วนฉ 9:2; 2 ซมอ 19:12-13; 1 พศต 11:1-3 (2) 1 ซมอ 16:1; 18:5

3 ดังนั้นพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอลก็มาเฝ้ากษัตริย์ที่เมืองเฮโบรน และกษัตริย์ดาวิดทรงกระทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลายที่เมืองเฮโบรนต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายก็เจิมตั้งดาวิดให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล

4 ดาวิดมีพระชนมายุสามสิบพรรษาเมื่อเริ่มการปกครองและพระองค์ทรงปกครองอยู่สี่สิบปี
5 ทรงปกครองเหนือยูดาห์ที่เฮโบรนเจ็ดปีหกเดือน และที่กรุงเยรูซาเล็มทรงปกครองเหนือบรรดาอิสราเอลและยูดาห์อีกสามสิบสามปี

**กรุงเยรูซาเล็มถูกยึดได้
กลายเป็นเมืองหลวง
ของประเทศ**

(1 พศต 11:4-9)

6 กษัตริย์และคนของพระองค์ได้ยกทัพไปยังเยรูซาเล็ม รบกับคนเยบูนชาวแผ่นดินนั้น ผู้ที่กล่าวกับดาวิดว่า "แกยกเข้ามาที่นี่ไม่ได้ดอก คนตาบอดและคนง่อยก็จะป้องกันไว้ได้" ด้วยคิดว่า "ดาวิดคงเข้ามาที่นี่ไม่ได้"
7 แต่อย่างไรก็ตาม ดาวิดทรงยึดที่กำบังเข้มแข็งชื่อศิโยนได้ คือเมืองของดาวิด

8 ในวันนั้นดาวิดตรัสว่า "ผู้ใดจะขึ้นไปตามทางนำไหลและโจมตี

คนเยบูน คนง่อยและคนตาบอด ผู้ซึ่งจิตใจของดาวิดเกลียดชัง ผู้นั้นจะเป็นผู้บัญชาการทหาร" เพราะฉะนั้นเขาจึงว่ากันว่า "อย่าให้คนตาบอดและคนง่อยเข้ามาในพระนิเวศ"

9 ดาวิดก็ทรงประทับอยู่ในที่กำบังเข้มแข็ง และเรียกที่นั่นว่าเมืองของดาวิด และดาวิดทรงสร้างเมืองรอบตั้งแต่มิลโลเข้าไปข้างใน

10 และดาวิดทรงเจริญยิ่งขึ้นไปเพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาทรงสถิตกับพระองค์

11 สี่รามกษัตริย์เมืองไทรได้ส่งผู้สื่อสารมาหาดาวิด และได้ส่งไม้สนสีดาร์ พวกเขาไม้และพวกเขาช่างก่อมาสร้างพระราชวังของดาวิด

12 และดาวิดทรงทราบว่า พระเยโฮวาห์ทรงสถาปนาพระองค์ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล และพระองค์ได้ทรงยกย่องราชอาณาจักรของพระองค์ด้วยเห็นแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์

**ราชโอรสและราชธิดา
ของดาวิดในกรุงเยรูซาเล็ม**

(2 ซมอ 3:2-5)

(1 พศต 3:1-4)

13 ภายหลังที่พระองค์เสด็จจากเฮโบรน ดาวิดทรงได้นาง

(3) วนฉ 11:11 (4) ปฐก 41:46 (5) 2 ซมอ 2:11 (6) ยชว 15:63 (7) 2 ซมอ 6:12, 16 (8) 1 พศต 11:6-9 (9) 2 ซมอ 5:7; 1 พกษ 9:15 (10) 1 ซมอ 17:45; 18:12, 28 (11) 1 พกษ 5:1-18; 17:13-46 (12) กตว 24:7; อสย 45:4 (13) พบญ 17:17

สนมและมเหสีจากเยรูซาเล็ม
เพิ่มขึ้นอีก และบังเกิดราซโฮรัส
และราชธิดาแก่ดาวิดอีก

14 ต่อไปนี้เป็นชื่อของผู้ที่บัง-
เกิดกับพระองค์ในเยรูซาเล็ม
คือ ชัมมูอา ไชบับ นาธัน ซาโล-
มอน

15 อิบฮาร์ เอลีชูอา เนเฟก ยา-
เฟีย

16 เอลีซามา เอลียาดา และเอ-
ลีเฟเลท

ดาวิดสู้รบกับคนฟีลิสเตีย

(1 พศต 14:8-17)

17 เมื่อคนฟีลิสเตียได้ยินข่าวว่า
ดาวิดได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์
เหนืออิสราเอล คนฟีลิสเตียทั้ง
ปวงก็ขึ้นไปแสวงหาดาวิด แต่
ดาวิดทรงได้ยินข่าวนั้นจึงลงไป
ยังที่กำบังเข้มแข็ง

18 ฝ่ายคนฟีลิสเตียยกขึ้นมา
และขยายแนวออกที่หุบเขาเร-
ฟาอิม

19 และดาวิดทรงทูลถามพระ
เยโฮวาห์ว่า "ควรที่ข้าพระ
องค์จะยกขึ้นไปสู้รบกับคน
ฟีลิสเตียหรือ พระองค์จะทรง
มอบเขาไว้ในมือข้าพระองค์หรือ
ไม่" และพระเยโฮวาห์ทรงตอบ
ดาวิดว่า "จงขึ้นไปเถิด เพราะ
เราจะมอบคนฟีลิสเตียไว้ในมือ
ของเจ้าเป็นแน่"

20 ดาวิดเสด็จมายังบาอัลเป-

ราซิม และดาวิดทรงชนะคน
ฟีลิสเตียที่นั่น พระองค์ตรัสว่า
"พระเยโฮวาห์ทรงทะลวงข้าศึก
ของข้าพเจ้าดังกระแสน้ำที่พุ่ง
ใส่" เพราะฉะนั้นจึงเรียกชื่อตำ-
บลงนั้นว่า บาอัลเปราซิม

21 และคนฟีลิสเตียได้ทิ้งรูป
เคารพที่นั่น ดาวิดกับข้าราชการ
ของพระองค์ก็เผาเสีย

22 คนฟีลิสเตียยกขึ้นมาอีกและ
ขยายแนวอยู่ในหุบเขาเรฟาอิม

23 และเมื่อดาวิดทูลถามพระ
เยโฮวาห์ พระองค์ตรัสว่า "เจ้า
อย่าขึ้น จงอ้อมไปข้างหลังของ
เขา และโจมตีเขาตรงข้ามกับหมู่
ต้นหม่อน

24 และเมื่อเจ้าได้ยินเสียงกระ-
บวนที่พเดินอยู่ที่ยอดหมู่ต้น
หม่อนเจ้าจงรีบรุกไป เพราะ
พระเยโฮวาห์เสด็จไปข้างหน้า
เพื่อจะโจมตีกองทัพของคนฟี-
ลิสเตีย"

25 และดาวิดทรงกระทำตามที่
พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ และ
ได้โจมตีคนฟีลิสเตียจากเกบา
ถึงเกเซอร์

ดาวิดต้องการนำหีบแห่ง

พระเจ้ามายังกรุงเยรูซาเล็ม

6 ดาวิดทรงรวบรวมบรรดา
คนอิสราเอลที่คัดเลือกแล้ว
อีกครั้งหนึ่งได้สามหมื่นคน
2 และดาวิดก็ทรงลุกขึ้นไปกับ

(14) 2 ซมอ 12:24 (17) 2 ซมอ 23:14 (18) ปฐก 14:5 (19) 1 ซมอ 23:2; 2 ซมอ 2:1

(20) 1 พศต 14:11 (21) พบทย 7:5, 25 (22) 1 พศต 14:13 (23) 2 ซมอ 5:19

(24) วนฉ 4:14; 2 พกษ 7:6 (25) ยชว 16:10; 1 พศต 14:16 (2) อพย 25:22

ประชาชนทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์จากบาอาเลยูดาห์ เพื่อทรงนำหีบแห่งพระเจ้าขึ้นมาจากที่นั่น ซึ่งเรียกตามพระนามคือพระนามของพระเยโฮวาห์จอมโยธาผู้ประทับระหว่างพวกเครบ 3 และเขาทั้งหลายก็เอาเกวียนใหม่บรรทุกหีบแห่งพระเจ้าและนำออกมาจากเรือนของอาบีนาดบซึ่งอยู่เมืองกิเบอาห์ และอุสซาก็กับอาหิโย บุตรชายทั้งหลายของอาบีนาดบก็ขับเกวียนใหม่เล่มนั้น

4 และนำออกมาจากเรือนของอาบีนาดบซึ่งอยู่เมืองกิเบอาห์ เกวียนบรรทุกหีบแห่งพระเจ้าไป และอาหิโยเดินนำหน้าหีบ

5 ดาวิดก็บังศวานอิสราเอลทั้งสิ้นก็รำเริงกันอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ด้วยใช้เครื่องดนตรีทุกชนิดซึ่งทำด้วยไม้สนสามใบ คือพิณเขาคู่และพิณใหญ่ รำมะนา กรับ และฉาบ

6 และเมื่อมาถึงลานนวดข้าวของนาโคน อุสซาก็ก็เหยียดมือออกจับหีบแห่งพระเจ้าไว้เพราะวิวสะดุด

7 และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็เกิดขึ้นกับอุสซาห์ และพระเจ้าทรงประหารเขาเสียที่นั่น เพราะความผิดพลาดนั้น และเขาก็สิ้นชีวิตอยู่ข้างหีบแห่งพระ

เจ้า

8 และดาวิดก็ไม่ทรงพอพระทัย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงทลายออกมาเหนืออุสซาห์ จึงเรียกที่ตรงนั้นว่า เปเรศอุสซาห์ จนถึงทุกวันนี้

9 ในวันนั้นดาวิดก็ทรงกลัวพระเยโฮวาห์ และพระองค์ตรัสว่า "หีบแห่งพระเยโฮวาห์จะมาถึงข้าได้อย่างไร"

10 ดังนั้นดาวิดจึงไม่ยอมที่จะนำหีบแห่งพระเยโฮวาห์เข้าไปในเมืองของดาวิดให้อยู่กับตน แต่ดาวิดได้ทรงนำไปที่บ้านของโอเบเดเอโดมชาวกัท

11 หีบแห่งพระเยโฮวาห์ก็ค้างอยู่ที่บ้านของโอเบเดเอโดมชาว กัทสามเดือน และพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการพระพรแก่โอเบเดเอโดมและครัวเรือนของเขาทั้งสิ้น

ดาวิดนำหีบแห่งพระเจ้า

มายังกรุงเยรูซาเล็ม

12 มีคนไปกราบทูลกษัตริย์ดาวิดว่า "พระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการพระพรแก่ครัวเรือนของโอเบเดเอโดม และทุกสิ่งที่เป็นของเขาเนื่องด้วยหีบแห่งพระเจ้า" ดังนั้นดาวิดจึงเสด็จไปนำหีบแห่งพระเจ้าขึ้นมาจากบ้านของโอเบเดเอโดม ถึงเมืองดาวิดด้วยความชื่นชมยินดี

13 และเมื่อผู้ที่ห้ามหีบแห่งพระ

(3) 1 ซมอ 26:1 (4) 1 ซมอ 7:1; 1 พศด 13:7 (5) 1 ซมอ 18:6-7

(6) กตว 4:15, 19-20; 1 พศด 13:9 (9) พบญ 9:19; สดต 119:120; ลก 5:8

(10) 2 ซมอ 5:7; 1 พศด 13:13 (11) ปฐก 30:27; 39:5 (12) 1 พศด 15:25-16:3

เยโฮวาห์เดินไปได้หกก้าว ดาวิดก็ทรงถวายวัวกับลูกวัวอ้วน

14 และดาวิดก็ทรงรำถวายต่อพระพิภักตร์พระเยโฮวาห์ด้วยสุดกำลังของพระองค์ และดาวิดมีเอโฟัดผู้ป่านาคาอยู่ที่พระองค์ 15 ดังนั้นแหละดาวิดและวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นด้วยได้นำหีบแห่งพระเยโฮวาห์ขึ้นมาด้วยเสียงโห่ร้องและด้วยเสียงเป่าแตร

16 และขณะเมื่อหีบแห่งพระเยโฮวาห์เข้ามาถึงเมืองดาวิดมีคาลราชิตาของซาอูลก็มองออกที่ช่องหน้าต่าง เห็นกษัตริย์ดาวิดกระโดดโลดเต้นรำถวายต่อพระพิภักตร์พระเยโฮวาห์และนางก็มีใจหมิ่นประมาท

17 เขาทั้งหลายนำหีบแห่งพระเยโฮวาห์เข้ามา ตั้งไว้ในที่กำหนดภายในพลับพลาซึ่งดาวิดได้ทรงสร้างขึ้นไว้ และดาวิดก็ทรงถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชาต่อพระพิภักตร์พระเยโฮวาห์

18 และเมื่อดาวิดทรงกระทำการถวายเครื่องเผาบูชาและสันติบูชาสำเร็จแล้ว พระองค์ก็ทรงถวายอวยพรประชาชนในพระนามของพระเยโฮวาห์จอมโยธา

19 และทรงแจกขนมปังคนละ

แผ่น เนื้อคนละก้อน และขนมองุ่นแห่งคนละแผ่นแก่ประชาชนทั้งปวง คือประชาชนอิสราเอลทั้งหมดทั้งผู้หญิงผู้ชาย แล้วประชาชนทั้งหลายต่างก็กลับไปยังบ้านของตน

20 และดาวิดก็ทรงกลับไปอวยพรแก่ราชวงศ์ของพระองค์ แต่มีคาลราชิตาของซาอูลได้ออกมาพบดาวิดและทูลว่า "วันนี้กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้รับเกียรติยศอย่างยิ่งใหญ่ทีเดียวนะเพคะ ที่ทรงถอดฉลองพระองค์วันนี้ ท่ามกลางสายตาของพวกสาวใช้ของข้าราชการ เหมือนกับคนถ้อยแก้ผ้าอย่างไม่มี ความละอาย"

21 และดาวิดตรัสตอบมีคาลว่า "เป็นงานที่ถวายต่อพระพิภักตร์พระเยโฮวาห์ผู้ทรงเลือกเราไว้ แทนเสด็จพ่อของเจ้า และแทนราชวงศ์ทั้งสิ้นของพระองค์ท่านทรงแต่งตั้งให้เราเป็นเจ้าเหนืออิสราเอลประชาชนของพระเยโฮวาห์ และเราจึงจะรำเรงต่อพระพิภักตร์พระเยโฮวาห์

22 เราจะถ่อมตัวของเราลงยิ่งกว่านี้อีกให้ปรากฏแก่ตาของเราเองว่าเป็นคนต่ำ แต่โดยพวกสาวใช้ที่เจ้าพูดถึงนั้น เราจะเป็นผู้ที่เขาถือว่ามีเกียรติ"

23 เพราะฉะนั้นมีคาลราชิตา

(14) 1 ซมอ 2:18, 28 (15) 1 พศด 15:28 (16) 2 ซมอ 3:14

(17) 1 พกษ 8:5, 62-63; 1 พศด 15:1 (18) 1 พกษ 8:14; 15:55

(19) 1 พศด 16:3 (20) วนล 9:4; 2 ซมอ 6:14 (21) 1 ซมอ 13:14 (23) 1 ซมอ 15:35

ของซาอูลก็ไม่มีบุตรจนถึงวันสิ้นชีพ

ดาวิดปรารถนาสร้างพระวิหาร
7 อยู่มาเมื่อกษัตริย์ประทับในพระราชวังของพระองค์และพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้พระองค์พักจากการรบตีกรอบด้าน 2 กษัตริย์ตรัสกับนาอันผู้พยากรณ์ว่า "ดูซิ เราอยู่ในบ้านทำด้วยไม้สนสีดาร์ แต่ที่ประทับพระเจ้าอยู่ในผ้าม่าน"

3 และนาอันทูลกษัตริย์ว่า "ขอเชิญทรงกระทำทั้งสิ้นตามพระประสงค์ของพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพระองค์"

ราชอาณาจักรของดาวิด

จะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์

4 แต่อยู่มาในคืนวันนั้นเอง พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงนาอันว่า

5 "จงไปบอกดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าจะสร้างนิเวศให้เราอยู่หรือ

6 เราไม่เคยอยู่ในนิเวศนับแต่วันที่เราพาคนอิสราเอลออกจากอียิปต์จนกระทั่งวันนี้ แต่เราก็ดำเนินท่ามกลางเต็นท์และพลับพลา

7 ในที่ต่างๆที่เราได้ดำเนินกับชนชาติอิสราเอลทั้งหมด เราได้เคยพูดสักคำกับบุตรสกุลของ

อิสราเอลตระกูลใด ผู้ที่เราบัญชาให้เขาเลี้ยงดูอิสราเอลประชาชนของเราหรือว่า "ทำไมเจ้ามิได้สร้างนิเวศด้วยไม้สนสีดาร์ให้แก่เรา"

8 เพราะฉะนั้นบัดนี้เจ้าจงกล่าวแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า `พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เราเอาเจ้ามาจากทุ่งหญ้า จากการตามฝูงแพะแกะ เพื่อให้เจ้าเป็นเจ้าเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา

9 เราได้อยู่กับเจ้าไม่ว่าเจ้าไปที่ไหน และได้ขจัดบรรดาศัตรูของเจ้าให้พ้นหน้าเจ้า และเรากระทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โตอย่างกับชื่อเสียงของผู้ใหญ่ในโลก

10 และเราจะกำหนดที่หนึ่งให้อิสราเอลประชาชนของเรา และเราจะปลูกฝังเขาไว้ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้อยู่ในที่ของเขาเอง และไม่ต้องถูกกวนใจอีก และคนชั่วจะไม่ข่มเหงเขาก็ดังแต่ก่อนมา

11 ตั้งแต่สมัยเมื่อเราตั้งผู้วินิจฉัยเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา และเราให้เจ้าพ้นจากการรบตีกรอบด้าน ยิ่งกว่านั้นอีกพระเยโฮวาห์ตรัสแก่เจ้าว่า พระเยโฮวาห์จะทรงให้เจ้ามีราชวงศ์

(1) 1 พศต 17:1-27 (2) อพย 26:1 (3) 1 พกษ 8:17-18

(5) 1 พกษ 5:3-4 (6) อพย 40:18 (7) ลนต 26:11-12 (8) 1 ซมอ 16:11-12

(9) 1 ซมอ 18:14; 31:6 (10) สดต 44:2; 80:8; 89:22 (11) อพย 1:21; วนฉ 2:14

12 เมื่อวันของเจ้าครบแล้ว และ
เจ้านอนพักอยู่กับบรรพบุรุษ
ของเจ้า เราจะให้เชื้อสายของเจ้า
ที่มาจากภายหลังเจ้าเกิดขึ้นผู้ซึ่งเกิด
มาจากบั้นเอวของเจ้าเอง และ
เราจะสถาปนาอาณาจักรของเขา
13 เขาจะเป็นผู้สร้างนิเวศเพื่อ
นามของเรา และเราจะสถาปนา
บัลลังก์แห่งราชอาณาจักรของ
เขาให้อยู่เป็นนิตย์

14 เราจะเป็นบิดาของเขา และ
เขาจะเป็นบุตรของเรา ถ้าเขา
กระทำความชั่วช้า เราจะตีสอน
เขาด้วยไม้เรียวของมนุษย์ ด้วย
การเมียนแห่งบุตรทั้งหลายของ
มนุษย์

15 แต่ความเมตตาของเราจะไม่
พรากไปจากเขาเสีย ดังที่เรา
พรากไปจากซาอูล ซึ่งเราได้
ถอดเสียให้พ้นหน้าเจ้า

16 ราชวงศ์ของเจ้าและอาณาจักร
ของเจ้าจะดำรงอยู่ต่อหน้า
เจ้าอย่างมั่นคงเป็นนิตย์ และ
บัลลังก์ของเจ้าจะถูกสถาปนาไว้
เป็นนิตย์”

17 นาธันก็กราบทูลดาวิดตาม
ถ้อยคำเหล่านี้ ทั้งสิ้นและตาม
นิมิตนี้ทั้งหมด

ดาวิดนมัสการและอธิษฐาน

18 แล้วกษัตริย์ดาวิดจึงเสด็จ
เข้าไปนั่งเฝ้าพระเยโฮวาห์ และ
กราบทูลว่า “โอ ข้าแต่องค์พระ

ผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ข้าพระองค์
เป็นผู้ใดเล่า และวงศ์วานของข้า
พระองค์เป็นผู้ใดพระองค์จึง
ทรงนำข้าพระองค์มาไกลถึงแค
่นี้

19 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้า แต่นี่ก็เป็นสิ่งเล็กน้อย
ในสายพระเนตรของพระองค์
และพระองค์ทรงล้นพระวาจาถึง
ราชวงศ์ของผู้รับใช้พระองค์ใน
อนาคตอันไกลที่จะมาถึงนั้น โอ
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
และนี่เป็นธรรมดาของมนุษย์
หรือ

20 ดาวิดจะกราบทูลประการใด
อีกต่อพระองค์ได้เล่า ข้าแต่องค์
พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์
ทรงรู้จักผู้รับใช้ของพระองค์

21 ที่ พระองค์ ทรงกระทำสิ่ง
ใหญ่โตนี้ทั้งสิ้น เพื่อให้ผู้รับใช้
ของพระองค์ทราบก็เพราะเหตุ
พระวามะของพระองค์ และตาม
ชอบพระทัยของพระองค์

22 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระ
เจ้า ฉะนั้นพระองค์ทรงยิ่งใหญ่
ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์ ไม่มี
พระเจ้านอกเหนือพระองค์ ตาม
สิ่งสารพัดที่หูของข้าพระองค์ทั้ง
หลายได้ยินมา

23 ประชาชนในโลกนี้จะเหมือน
อิสราเอลประชาชนของพระองค์
ซึ่งพระเจ้าเสด็จไปทรงไถ่มาให้

(12) พบญ 31:16 (13) 2 ซมอ 7:16 (14) สดต 2:7; 89:26 (15) 1 ซมอ 15:23, 28

(16) 2 ซมอ 7:13; สดต 89:36 (18) ปฐก 32:10; อพย 3:11 (19) อสย 55:8-9

(20) 1 ซมอ 16:7; สดต 139:1 (22) อพย 10:2; 15:11 (23) พบญ 9:26; สดต 147:20

เป็นประชาชนของพระองค์
 กระทำให้พระนามของพระองค์
 มีเกียรติ และทรงกระทำสิ่งที
 ใหญ่เพื่อเจ้าทั้งหลาย และทรง
 กระทำสิ่งน่าสะพรึงกลัวเพื่อ
 แผ่นดินของพระองค์ต่อหน้า
 ประชาชนของพระองค์ คือชน
 ชาติซึ่งพระองค์ทรงเฝ้าออกจาก
 อียิปต์เพื่อพระองค์จากบรรดา
 ประชาชาติ และบรรดาพระของ
 เขา

24 ด้วยว่าพระองค์ทรงสถาปนา
 อิสราเอลประชาชนของพระองค์
 ไว้ให้เป็นประชาชนเพื่อพระองค์
 เองเป็นนิตย์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
 พระองค์ก็ทรงเป็นพระเจ้าของ
 เขาทั้งหลาย

25 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระ
 เจ้า บัดนี้พระวาทะซึ่งพระองค์
 ทรงล้นออกมาเกี่ยวกับผู้รับใช้
 ของพระองค์และเกี่ยวกับบราช
 วงศ์ของเขา ขอทรงดำรงซึ่งพระ
 วาทะนั้นให้ถาวรเป็นนิตย์ และ
 ทรงกระทำดังที่พระองค์ทรงล้น
 พระวาจาไว้

26 ขอพระนามของพระองค์
 เป็นที่สรรเสริญอยู่เป็นนิตย์ว่า
 ‘พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงเป็น
 พระเจ้าเหนืออิสราเอล’ และราช
 วงศ์ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์จะ
 ดำรงอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์
 27 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอม

โยธา พระเจ้าของอิสราเอล
 เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสำแดง
 แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า ‘เรา
 จะสร้างราชวงศ์ให้เจ้า’ เพราะ
 ฉะนั้นผู้รับใช้ของพระองค์
 จึงกล้าหาญที่จะวิงวอนด้วยคำ
 อธิษฐานนี้ต่อพระองค์

28 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
 พระเจ้า บัดนี้พระองค์ทรงเป็น
 พระเจ้า และบรรดาพระวาทะ
 ของพระองค์เป็นความจริง และ
 พระองค์ทรงสัญญาจะพระราช
 ทานสิ่งดีนี้แก่ผู้รับใช้ของพระ
 องค์

29 เพราะฉะนั้น บัดนี้ขอโปรด
 ให้เป็นที่พอพระทัยพระองค์ที่
 จะอำนวยการแก่ราชวงศ์ผู้
 รับใช้ของพระองค์ เพื่อให้ดำรง
 อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์เป็น
 นิตย์ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็น
 เจ้าพระเจ้า พระองค์ทรงล้นพระ
 วาจาเช่นนั้นแล้ว และด้วยพระ
 พรของพระองค์ก็ขอให้ราชวงศ์
 ผู้รับใช้ของพระองค์ได้อยู่เย็น
 เป็นสุขเป็นนิตย์”

ดาวิดทรงปกครองเหนือ

อิสราเอลทั้งสิ้น

8 อยู่มาภายหลัง ดาวิดทรง
 ไข่มตีคนฟีลิสเตียและปราบ
 ปราบได้ และดาวิดทรงยึดเมือง
 เมเกธฮัมมาห์ได้จากมือคนฟี-
 ลิสเตีย

(24) ปฐม 17:7-8; อพย 6:7; พบทย 26:18; สดต 48:14

(28) อพย 34:6; ยชว 21:45; ยน 17:17

(29) 2 ซมอ 22:51

2 พระองค์ทรงชนะโมอับ ทรง
วัดเขาด้วยเชือกวัด คือบังคับ
ให้เรียงตัวเข้าแถวนอนลงที่พื้น
ดิน ทรงวัดดูแล้วให้ประหารเสีย
สองแถว และไว้ชีวิตเต็มหนึ่ง
แถว คนโมอับก็เป็นไพร่ของ
ดาวิด และได้นำเครื่องบรรณา
การมาถวาย

3 ดาวิดทรงรบชนะฮาตัดเอ-
เซอร์โฮรสเรโอบ กษัตริย์เมือง
โคบาห์ เมื่อเสด็จไปพื้นอำนาจ
ของพระองค์ที่แม่น้ำยูเฟรติส

4 และดาวิดทรงยึดรถรบหนึ่ง
พันคัน พลม้าเจ็ดร้อยคน ทหาร
ราบสองหมื่นคน และดาวิดรับ
สิ่งให้ตัดเอ็นขาม้ารถรบเสียให้
หมด เหลือไว้ให้พอแก่รถรบ
หนึ่งร้อยคัน

5 และเมื่อคนซีเรียชาวเมือง
ดามัสกัสมาช่วยฮาตัดเอเซอร์
กษัตริย์เมืองโคบาห์ ดาวิดทรง
ประหารคนซีเรียเสียสองหมื่น
สองพันคน

6 แล้วดาวิดทรงตั้งทหารประจำ
ป้อมไว้เหนือคนซีเรียชาวเมือง
ดามัสกัสหลายกอง และคนซี-
เรียก็เป็นพลไพร่ของดาวิด และ
นำเครื่องบรรณาการไปถวาย
พระเยโฮวาห์ทรงประทานชัย
ชนะแก่ดาวิดไม่ว่าจะไปรบ ณ
ที่ใด ๆ

7 และดาวิดทรงนำโล่ทองคำที่

ข้าราชการทหารของฮาตัดเอ-
เซอร์ถือนั้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
8 และกษัตริย์ดาวิดทรงรีบทอง
สัมฤทธิ์เป็นอันมากไปจากเมือง
เบทาห์ และเมืองเบโรธัยหัว
เมืองของฮาตัดเอเซอร์

9 เมื่อโทอิกษัตริย์เมืองฮามัทได้
ยินว่าดาวิดรบชนะกองทัพทั้ง
สิ้นของฮาตัดเอเซอร์

10 โทอิกก็ส่งโยรัมโอรสของตน
ไปเฝ้ากษัตริย์ดาวิด ถวายพระ
พรและแสดงความยินดีที่ดาวิด
ทรงรบชนะฮาตัดเอเซอร์ เพราะ
ว่าฮาตัดเอเซอร์เคยทำสงคราม
กับโทอิก และโยรัมได้นำเครื่อง
เงิน เครื่องทองคำ และเครื่อง
ทองสัมฤทธิ์ไปถวาย

11 สิ่งเหล่านี้ กษัตริย์ดาวิดทรง
นำมามอบถวายแด่พระเยโฮวาห์
พร้อมกับบรรดาเงินและทองคำ
ซึ่งพระองค์ทรงได้มาจากบรรดา
ประชาชาติที่ พระองค์ทรงรบ
ชนะและยึดครอง และทรงนำมา
มอบถวาย

12 คือได้มาจากซีเรีย โมอับ
คนอัมโมน คนฟีลิสเตีย อามา-
เลข และจากของที่รับมาจาก
ฮาตัดเอเซอร์โอรสของเรโอบ
กษัตริย์เมืองโคบาห์

13 เมื่อดาวิดเสด็จกลับจากการ
ประหารคนซีเรียเสียในหุบเขา
เกลือหนึ่งหมื่นแปดพันคน พระ

(3) ปฐก 15:18 (4) ยชว 11:6, 9 (5) 1 พกษ 11:23-25 (6) 2 ซมอ 7:9; 8:14

(7) 1 พกษ 10:16 (8) อสค 47:16 (9) 1 พกษ 8:65 (10) 1 พคต 18:10

(11) 1 พกษ 7:51 (12) 2 ซมอ 5:17-25 (13) 2 ซมอ 7:9

นามของพระองค์ก็เลื่องลือไป
14 และพระองค์ทรงตั้งทหาร
ประจำป้อมขึ้นเหนือเมืองเอโดม
พระองค์ทรงตั้งทหารประจำ
ป้อมในเอโดมทั่วไปหมด และ
คนเอโดมทั้งสิ้นจึงเป็นพลไพร่
ของดาวิด และพระเยโฮวาห์ทรง
ประทานชัยชนะแก่ดาวิดไม่ว่าจะ
เสด็จไปรบ ณ ที่ใด

15 ดังนั้นดาวิดจึงทรงปกครอง
เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น และดาวิด
ทรงให้ความยุติธรรมและความ
เที่ยงธรรมแก่ชนชาติของพระ
องค์ทั้งสิ้น

16 และโยอาบบุตรชายนางเศ-
รุษาคือแม่ทัพ และเยโฮชา-
ฟัทบุตรชายอาหิหูดเป็นเจ้ากรม
สารบรรณ

17 ศาโดกบุตรชายอาหิหุบและ
อาหิเมเลคบุตรชายอาบียาธา
ร์เป็นปุโรหิต และเสโรอาห์เป็น
ราชเลขา

18 และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮ-
ยาดาเป็นผู้บังคับบัญชาคนเค-
เรธีและคนเปเลท และบรรดา
ราชโอรสของดาวิดเป็นประมุข

ดาวิดกับเมฟีโบเชท

9 ดาวิดรับสั่งว่า "วงศ์วานของ
ซาอูลนั้นมีเหลืออยู่บ้าง
หรือ เพื่อเราจะสำแดงความ
เมตตาแก่ผู้นั้นโดยเห็นแก่โย-
นาธาน"

2 มีมหาดเล็กในวงศ์วานซาอูล
คนหนึ่งชื่อคิบา เขาก็เรียกให้มา
เฝ้าดาวิดและกษัตริย์ตรัสกับเขา
ว่า "เจ้าคือคิบาหรือ" เขาทูล
ตอบว่า "ข้าพระองค์คือคิบา
พะยะค่ะ"

3 กษัตริย์จึงตรัสว่า "ไม่มีใครใน
วงศ์วานซาอูลยังเหลืออยู่บ้าง
หรือ เพื่อเราจะได้แสดงความ
เมตตาของพระเจ้าต่อเขา" คิบา
กราบทูลกษัตริย์ว่า "ยังมีโอรส
ของโยนาธานเหลืออยู่คนหนึ่ง
เท้าของเขาเป็นง่อยพะยะค่ะ"

4 กษัตริย์ตรัสถามเขาว่า "เขา
อยู่ที่ไหน" คิบาจึงกราบทูล
กษัตริย์ว่า "ดูเถิด เขาอยู่ใน
เรือนของมาคีร์บุตรอัมมีเอลใน
เมืองโลเดบาร์ พะยะค่ะ"

5 แล้วกษัตริย์ดาวิดรับสั่งให้คน
ไปนำเขามาจากเรือนของมาคีร์
บุตรชายอัมมีเอลที่โลเดบาร์

6 เมฟีโบเชทโอรสของโยนาธาน
ราชโอรสของซาอูลได้มาเฝ้าดา-
วิดและชบหน้าลงกราบถวาย
บังคม และดาวิดตรัสว่า "เมฟี-
โบเชทเอ๋ย" เขาทูลตอบว่า "ดู
เถิด ผู้รับใช้ของพระองค์"

7 และดาวิดตรัสกับท่านว่า
"อย่ากลัวเลย เพราะเราจะสำ-
แดงความเมตตาต่อท่านเพื่อ
เห็นแก่โยนาธานบิดาของท่าน
และเราจะมอบที่ดินทั้งหมดของ

(14) ปฐก 27:29, 37-40 (16) 2 ซมอ 19:13; 20:23 (17) 1 พศด 6:4-8

(18) 1 ซมอ 30:14; 1 พกษ 1:8, 38 (1) 1 ซมอ 18:3; 20:14-16 (2) 2 ซมอ 16:1-4

(3) 1 ซมอ 20:14; 2 ซมอ 4:4 (4) 2 ซมอ 17:27-29 (6) 2 ซมอ 16:4; 19:24-30

ซาอูลราชบิดาของท่านคืนแก่ท่าน และท่านจงรับประทานอาหารอยู่ที่โต๊ะของเราเสมอไป”

8 และท่านก็กราบถวายบังคมและทูลว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นผู้ใดเล่า ซึ่งพระองค์จะทอดพระเนตรสุนัขตายอย่างข้าพระองค์นี้”

9 แล้วกษัตริย์ตรัสเรียกศิบาลมหาดเล็กของซาอูล และตรัสแก่เขาว่า “บรรดาลิงซึ่งเป็นของซาอูลและของวงศ์วานทั้งสิ้นของท่าน เราได้มอบให้แก่โอรสเจ้านายของเจ้าแล้ว

10 ตัวเจ้าและพวกบุตรชายของเจ้าและเหล่าคนใช้ของเจ้า ต้องทำนาให้เขา และนำผลพืชที่ได้นั้นเข้ามา เพื่อโอรสแห่งเจ้านายของเจ้าจะได้มีอาหารรับประทาน แต่เมฟีโบเชทโอรสแห่งเจ้านายของเจ้านั้น จะรับประทานอาหารที่โต๊ะของเราเสมอไป” ฝ่ายศิบาลมีบุตรชายสิบห้าคนกับคนใช้ยี่สิบคน

11 แล้วศิบาลจึงกราบทูลกษัตริย์ว่า “ตามที่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์บัญชาผู้รับใช้ของพระองค์นั้น ผู้รับใช้ของพระองค์จะกระทำ” กษัตริย์ได้ตรัสว่า “เมฟีโบเชทจงรับประทานที่โต๊ะเสวยของเรา อย่างกับเป็นโอรสของกษัตริย์”

12 เมฟีโบเชทมีบุตรชายเล็กคนหนึ่งชื่อมีคา ทุกคนที่อาศัยอยู่ในเรือนของศิบาลก็ได้เป็นมหาดเล็กของเมฟีโบเชท

13 ดังนั้นเมฟีโบเชทจึงอยู่ในเยรูซาเล็ม เพราะท่านรับประทานที่โต๊ะของกษัตริย์เสมอ เท่าของท่านเป็นนิตย์ทั้งสองข้าง

สงครามกับคนอัมโมน

และคนซีเรีย

10 อยู่มาภายหลังกษัตริย์แห่งคนอัมโมนก็สิ้นพระชนม์ และฮานูนราชโอรสได้เสวยราชสมบัติแทน

2 ดาวิดจึงตรัสว่า “เราจะแสดงความเมตตาต่อฮานูนราชโอรสของนาสาช ดังที่บิดาของเขาแสดงความเมตตาต่อเรา” ดาวิดจึงส่งพวกข้าราชการของพระองค์ไปเฝ้าโลมทานเกี่ยวด้วยเรื่องราชบิดาของท่าน และข้าราชการของดาวิดก็เข้ามาในแผ่นดินของคนอัมโมน

3 แต่บรรดาเจ้านายของคนอัมโมนทูลฮานูนเจ้านายของตนว่า “พระองค์ดำริว่าดาวิดส่งผู้เฝ้าโลมมาหาพระองค์ เพราะนับถือพระราชบิดาของพระองค์เช่นนั้นหรือ ดาวิดมิได้ส่งข้าราชการมาเพื่อตรวจเมืองและสอดแนมดู และเพื่อจะคว่ำเมืองนี้เสียตอกหรือ”

(8) 2 ซมอ 16:9; 24:14 (9) 2 ซมอ 16:4; 19:29 (10) 2 ซมอ 9:7, 11, 13; 19:17

(12) 1 พศด 8:34 (13) 2 ซมอ 9:3, 7, 10-11; 1 พกษ 2:7; 2 พกษ 25:29

(1) 2 ซมอ 11:1; 1 พศด 19:1 (2) 1 ซมอ 11:1; 2 ซมอ 9:1

4 ฮานูนจึงจับข้าราชการของดาวิดมาโกนเคราออกเสียครึ่งหนึ่งและตัดเครื่องแต่งกายของเขาออกเสียที่ตรงกลางตรงตะโพก แล้วปล่อยตัวไป

5 เมื่อมีคนไปกราบทูลดาวิดให้ทรงทราบ พระองค์ก็รับสั่งให้คนไปรับข้าราชการเหล่านั้น เพราะว่าเขาทั้งหลายได้รับความอับอายมาก และกษัตริย์ตรัสว่า "จงพักอยู่ที่เมืองเยรีโคจนกว่าเคราของท่านทั้งหลายจะขึ้นแล้ว จึงค่อยกลับมา"

6 เมื่อคนอัมโมนเห็นว่าเขาทั้งหลายเป็นที่เกลียดชังแก่ดาวิด คนอัมโมนจึงส่งคนไปจ้างคนซีเรียชาวเมืองเบธเรโอบ และคนซีเรียชาวเมืองโคบาห์ เป็นทหารราบจำนวนสองหมื่นคน จากกษัตริย์เมืองมาอาคาห์หนึ่งพันคน และชาวเมืองอิชโทบหนึ่งหมื่นสองพันคน

7 เมื่อดาวิดทรงได้ยินเช่นนั้นจึงรับสั่งโยอาบและพลโยธาคคนแก่แล้วกล้าทั้งสิ้นให้ไป

8 ฝ่ายคนอัมโมนก็ยกออกมาและจัดทัพไว้ที่ทางเข้าประตูเมือง ฝ่ายคนซีเรียชาวเมืองโคบาห์และชาวเมืองเรโอบ กับคนเมืองอิชโทบ และเมืองมาอาคาห์อยู่ที่ชนบทกลางแจ้งต่างหาก

9 เมื่อโยอาบเห็นว่า การศึกนี้หนาบอยู่ ทั้งข้างหน้าและข้างหลัง ท่านจึงตัดเอาบรรดาคนอิสราเอลที่สรรไว้แล้วจัดทัพเข้าสู่คนซีเรีย

10 ท่านมอบคนที่เหลืออยู่ไว้ในบังคับบัญชาของอาบีชัยน้องชายของท่าน และเขาก็จัดคนเหล่านั้นเข้าต่อสู้กับคนอัมโมน

11 ท่านกล่าวว่า "ถ้ากำลังคนซีเรียแข็งเหลือกำลังของเรา เจ้าจงยกไปช่วยเรา แต่ถ้ากำลังคนอัมโมนแข็งเกินกำลังของเรา เราจะยกมาช่วยเจ้า"

12 จงมีความกล้าหาญเถิด ให้เราเป็นลูกผู้ชายเพื่อชนชาติของเรา และเพื่อหัวเมืองแห่งพระเจ้าของเรา และขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด"

13 ดังนั้น โยอาบกับประชาชนที่อยู่กับท่านก็ยกเข้าใกล้ต่อสู้กับคนซีเรีย ข้าศึกก็แตกหนีไปต่อหน้าเขา

14 เมื่อคนอัมโมนเห็นว่าคนซีเรียหนีไปแล้ว เขาทั้งหลายก็หนีอาบีชัยเข้าไปในเมือง แล้วโยอาบก็กลับจากการสู้รบกับคนอัมโมนมายังกรุงเยรูซาเล็ม

15 ครั้นคนซีเรียเห็นว่าตนพ่ายแพ้ต่ออิสราเอลแล้ว จึงรวบรวมเข้าด้วยกัน

(6) ปฐก 34:30; อพย 5:21; พบญ 3:14; ยชา 13:11, 13; วนฉ 11:3, 5; 18:28

(7) 2 ซมอ 23:8 (8) 2 ซมอ 10:6 (10) 1 ซมอ 26:6; 2 ซมอ 3:30

(12) พบญ 31:6; ยชา 1:6-7, 9; นนม 4:14; 1 ซมอ 3:18; 4:9 (14) 2 ซมอ 11:1

16 ฝ่ายฮาดัดเอเซอร์ทรงใช้คน
ไปนำคนซีเรียผู้อยู่ปากแม่น้ำ
ข้างโน้นออกมา เขามายังตำบล
เฮลาม มีโซบักแม่ทัพของฮา-
ดัดเอเซอร์เป็นผู้นำหน้า

17 เมื่อมีผู้กราบทูลดาวิดพระ
องค์ทรงรวบรวมอิสราเอลทั้ง
หมดข้ามแม่น้ำจอร์แดนมาถึง
ตำบลเฮลาม และคนซีเรียก็จัด
ทัพเข้าต่อสู้ดาวิดและได้รับกับ
พระองค์

18 คนซีเรียก็หนีจากอิสราเอล
และดาวิดทรงประหารคนซีเรีย
ซึ่งเป็นทหารรบเจ็ดร้อยคน
กับทหารม้าสี่หมื่นคนเสีย และ
ประหารโซบักแม่ทัพของเขาทั้ง
หลายให้สิ้นชีวิตเสียที่นั่น

19 และเมื่อบรรดากษัตริย์ซึ่ง
ขึ้นกับฮาดัดเอเซอร์เห็นว่าตน
พ่ายแพ้ต่อหน้าอิสราเอลแล้ว
เขาก็ได้กระทำสันติภาพกับอิส-
ราเอล และยอมเป็นผู้รับใช้คน
อิสราเอล ดังนั้นคนซีเรียจึงกลัว
ไม่กล้าช่วยคนอัมโมนอีกต่อไป
ความบาปยิ่งใหญ่ของดาวิด

11 และอยู่มาพอสิ้นปีแล้ว
เมื่อบรรดากษัตริย์ยก
กองทัพออกไปรบ ดาวิดทรงใช้
โยอาบพร้อมกับพวกข้าราชการ
และอิสราเอลทั้งหมด เขาไป
กวาดล้างคนอัมโมนและล้อม
เมืองรับบาทไว้ แต่ดาวิดประทับ

ที่เยรูซาเล็ม

2 อยู่มาเวลาเย็นวันหนึ่งเมื่อ
ดาวิดทรงลุกขึ้นจากพระแท่น
และดำเนินอยู่บนดาดฟ้าหลังคา
พระราชวัง ทอดพระเนตรจาก
หลังคาเห็นผู้หญิงคนหนึ่งอาบ
น้ำอยู่ หญิงคนนั้นสวยงามมาก
3 ดาวิดทรงใช้คนไปไต่ถาม
เรื่องผู้หญิงคนนั้น คนหนึ่งมา
กราบทูลว่า "หญิงคนนั้นชื่อบัท-
เชบา บุตรสาวของเอลีอัม ภรรยา
ของอูรีอาห์คนฮิตไทต์มิใช่
หรือพะยะคะ"

4 ดาวิดก็ทรงใช้ผู้สื่อสารไปรับ
นางมา นางก็มาเฝ้าพระองค์
แล้วพระองค์ทรงสมสู่กับนาง
พอคืนนางได้ชำระตัวให้สิ้นมล
ทินของนางแล้ว แล้วนางก็กลับ
ไปเรือนของตน

5 ผู้หญิงนั้นก็ตั้งครรภ์ นาง
จึงใช้คนไปกราบทูลดาวิดว่า
"หม่อมฉันตั้งครรภ์แล้ว"

6 ดาวิดทรงใช้คนไปบอกโยอาบ
ว่า "จงส่งอูรีอาห์คนฮิตไทต์มา
ให้เรา" โยอาบก็ส่งตัวอูรีอาห์ไป
ให้ดาวิด

7 เมื่ออูรีอาห์เข้าเฝ้าพระองค์
ดาวิดรับสั่งถามว่าโยอาบเป็น
อย่างไรบ้าง พวกพลเป็นอย่างไร
การสงครามคืบหน้าไปอย่างไร

8 แล้วดาวิดรับสั่งอูรีอาห์ว่า "จง
ลงไปบ้านของเจ้า และล้างเท้า

(18) 1 พศด 19:18 (19) 2 ซมอ 8:6 (1) 2 ซมอ 12:26; 1 พกษ 20:22-26

(2) ปฐก 34:2; อพย 20:17; พญ 22:8; 1 ซมอ 9:25; โยบ 31:1; มธ 5:28; 24:17

(3) 1 ซมอ 26:6; 2 ซมอ 23:39 (4) ลนต 15:19, 28; 18:19 (8) ปฐก 18:4; 19:2

ของเจ้าเสีย” อูรีอาห์ก็ออกไปจากพระราชวัง และมีคนนำของประทานจากกษัตริย์ตามไปให้ 9 แต่อูรีอาห์ได้นอนเสียที่ประตูพระราชวังพร้อมกับบรรดาข้าราชการของเจ้านายของเขา มิได้ลงไปที่บ้านของตน

10 เมื่อมี คนกราบทูลดาวิดว่า “อูรีอาห์มิได้ลงไปที่บ้านของเขาพะยะค่ะ” ดาวิดรับสั่งแก่อูรีอาห์ว่า “เจ้ามิได้เดินทางมาดอกหรือ ทำไมจึงไม่ลงไปบ้านของเจ้า”

11 อูรีอาห์ ทูลตอบดาวิดว่า “หีบพันธสัญญาและอิสราเอลก็อยู่ด้วยในหีบอาศัย โยอาบเจ้านายของข้าพระองค์กับบรรดาข้าราชการของพระองค์ตั้งค่ายอยู่ที่พื้นที่ ส่วนข้าพระองค์จะไปบ้าน ไปกิน ไปดื่ม และนอนกับภรรยาของข้าพระองค์เช่นนั้นหรือ พะยะค่ะ พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และจิตวิญญาณของพระองค์มีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพระองค์จะไม่กระทำอย่างนี้เลย”

12 แล้วดาวิดก็รับสั่งแก่อูรีอาห์ว่า “วันนี้ก็ค้างเสียที่นี่เถิด พรุ่งนี้เราจะให้เจ้าไป” อูรีอาห์ก็ค้างอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มในวันนั้นและในวันรุ่งขึ้น

13 ดาวิดทรงเชิญเขามา เขาก็

มารับประทานและดื่มต่อพระพักตร์ และพระองค์ทรงกระทำให้เขามึนเมา ในเย็นวันนั้นเขาก็ออกไปนอนบนที่นอนกับข้าราชการของเจ้านายของเขา แต่มิได้ลงไปบ้าน

14 ต่อมาครั้นรุ่งเช้าดาวิดทรงอักษรถึงโยอาบและทรงฝากไปในมือของอูรีอาห์

15 ในลายพระหัตถ์นั้นว่า “จงตั้งอูรีอาห์ให้เป็นกองหน้าเข้าสู่รบตรงที่ดุเดือดที่สุดแล้วล่าทัพกลับเสียเพื่อให้เขาถูกโจมตีให้ตาย”

16 อยู่มาเมื่อโยอาบกำลังเฝ้าล้อมเมืองอยู่ ท่านจึงกำหนดให้อูรีอาห์ไปรบตรงที่ที่ท่านทราบว่ามีทหารเข้มแข็งมาก

17 คนในเมืองก็ออกมาสู้รบกับโยอาบ มีคนตายบ้างคือข้าราชการบางคนของดาวิดได้ล้มตาย อูรีอาห์คนฮิตไทต์ก็ตายด้วย

18 โยอาบจึงส่งคนไปกราบทูลข่าวการรบทั้งสิ้นต่อดาวิด

19 ท่านได้สั่งผู้สื่อสารนั้นว่า “เมื่อเจ้ากราบทูลข่าวการรบต่อกษัตริย์เสร็จทุกประการแล้ว

20 ถ้ากษัตริย์กริ้วและตรัสถามเจ้าว่า “ทำไมเจ้าทั้งหลายจึงยกเข่ารบใกล้เมืองนี้” เจ้าไม่ทราบหรือว่าเขาจะยิงออกมาจากกำแพง

(9) 1 พกษ 14:27-28 (11) 2 ซมอ 7:2, 6; 20:6

(13) ปฐก 19:33, 35; 2 ซมอ 11:9

(14) 1 พกษ 21:8-9 (15) 2 ซมอ 12:9

21 ใครฆ่าอาบีเมเลคบุตรเยรูบเบเซท ไม่ใช่ผู้หญิงคนหนึ่งเอาหินโม้ท่อนบนท่มเขาจากกำแพงเมืองจนเขาตายเสียที่เมืองเบเศตดอกหรือ ทำไมเจ้าทั้งหลายจึงเข้าไปใกล้กำแพง แล้วเจ้าจงกราบทูลว่า ‘อูรีอาห์คนฮิตไทต์ผู้รับใช้ของพระองค์ก็ตายด้วย’”

22 ผู้สื่อข่าวก็ไป เขามาทูลต่อดาวิดถึงทุกอย่างที่โยอาบสั่งเขาให้มากราบทูล

23 ผู้สื่อข่าวนี้กราบทูลดาวิดว่า “ข้าศึกได้เปรียบต่อเรามาก และได้ออกมาสู้รบกับฝ่ายเราที่กลางทุ่ง แต่เราได้ขับไล่เขาเข้าไปถึงทางเข้าประตูเมือง

24 แล้วทหารธนูก็ยิงข้าราชการของพระองค์จากกำแพง ข้าราชการของกษัตริย์บางคนก็สิ้นชีวิต และอูรีอาห์คนฮิตไทต์ข้าราชการของพระองค์ก็สิ้นชีวิตด้วย”

25 ดาวิดก็รับสั่งผู้สื่อข่าวนี้ว่า “เจ้าจงบอกโยอาบดังนี้ว่า ‘อย่าให้เรื่องนี้ทำให้ท่านลำบากใจ เพราะดาบย่อมสังหารไม่เลือก ว่าคนนั้นหรือคนนั้น จงสู้รบหนักเข้าไปและตีเอาเมืองนั้นเสียให้ได้’ เจ้าจงหนุนน้ำใจท่านด้วย”

26 เมื่อภรรยาของอูรีอาห์ได้ยินข่าวว่าอูรีอาห์สามีของตนสิ้น

ชีวิตแล้ว นางก็คร่ำครวญด้วยเรื่องสามีของนาง

27 เมื่อสิ้นการไวทุกข์แล้วดาวิดก็ส่งคนไปให้พานางมาที่พระราชวัง และนางก็ได้เป็นมเหสีของพระองค์ ประสูติโอรสองค์หนึ่งให้พระองค์ แต่สิ่งซึ่งดาวิดทรงกระทำนั้นไม่เป็นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์

ดาวิดกลับใจเสียใหม่
12 พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้นาธันไปหาดาวิด นาธันก็ไปเข้าเฝ้าและกราบทูลพระองค์ว่า “ในเมืองหนึ่งมีชายสองคน คนหนึ่งมั่งมี อีกคนหนึ่งยากจน

2 คนมั่งมีนั้นมีแพะแกะและวัวเป็นอันมาก

3 แต่ คนจนนั้นไม่มีอะไรเลย เว้นแต่แกะตัวเมียตัวเดียวที่เขาซื้อมา ซึ่งเขาเลี้ยงไว้และอยู่กับเขา มันได้เติบโตขึ้นพร้อมกับบุตรของเขา กินอาหารร่วมและดื่มน้ำด้วยเดียวกับเขา นอนในอกของเขา และเป็นเหมือนบุตรสาวของเขา

4 ฝ่ายคนมั่งมีคนนั้นมีแขกคนหนึ่งมาเยี่ยม เขาเสียตายที่จะเอาแพะแกะหรือวัวของตนมาทำอาหารเลี้ยงคนที่เดินทางมาเยี่ยมมัน จึงเอาแกะตัวเมียของชายคนจนนั้นเตรียมเป็นอาหาร

(21) วนฉ 6:32; 9:50-54

(27) 2 ซมอ 12:9; 1 พศด 21:7; ฮีบ 13:4

(1) 2 ซมอ 14:5; 1 พกษ 20:35-41; สดต 51; อสย 5:3

ให้แก่ชายที่มาเยี่ยมตน”
 5 ดาวิดกริ้วชายคนนั้นมาก และ
 รับสั่งแก่นาธันว่า “พระเยโฮวาห์
 ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ผู้ชาย
 ที่กระทำเช่นนั้นจะต้องตายแน่
 6 และจะต้องคืนแกะให้สี่ เท่า
 เพราะเขาได้กระทำอย่างนี้ และ
 เพราะว่าเขาไม่มีเมตตาจิต”
 7 นาธันจึงทูลดาวิดว่า “พระ
 องค์นั้นแหละคือชายคนนั้น
 พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสรา-
 เอลตรัสตั้งนี้ว่า `เราได้เจิมตั้ง
 เจ้าไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิส-
 ราเอล และเราช่วยเจ้าให้พ้น
 จากมือของซาอูล
 8 และเราได้มอบวงศัวานเจ้า
 นายของเจ้าให้แก่เจ้า และได้
 มอบภรรยาเจ้านายของเจ้าไว้ใน
 ออกรของเจ้า และมอบวงศัวาน
 อิสราเอลและวงศัวานยูดาห์ให้
 แก่เจ้า ถ้าท่านยังน้อยไป เราจะ
 เพิ่มให้อีกท่าน
 9 ทำไมเจ้าดูหมิ่นพระบัญญัติ
 ของพระเยโฮวาห์กระทำชั่วใน
 สายพระเนตรของพระองค์ เจ้า
 ได้ฆ่าอูรีอาห์คนฮิตไทต์เสียด้วย
 ดาบ เอาภรรยาของเขามาเป็น
 ภรรยาของตน และได้สังหารเขา
 เสียด้วยดาบของคนอัมโมน
 10 เพราะฉะนั้นบัดนี้ดาบนั้นจะ
 ไม่คลาตไปจากราชวงศ์ของเจ้า
 เพราะเจ้าได้ดูหมิ่นเรา เอาภรรยา-

ยาของอูรีอาห์คนฮิตไทต์มาเป็น
 ภรรยาของเจ้า’

11 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `ดู
 เถิด เราจะให้เหตุร้ายบังเกิดขึ้น
 กับเจ้าจากครัวเรือนของเจ้าเอง
 และเราจะเอาภรรยาของเจ้าไป
 ต่อหน้าต่อตาเจ้า ยกไปให้แก่
 เพื่อนบ้านของเจ้า ผู้นั้นจะนอน
 ร่วมกับภรรยาของเจ้าอย่างเปิดเผย

12 เพราะเจ้าทำการนั้นอย่าง
 ลับๆ แต่เราจะกระทำการนี้ต่อ
 หน้าอิสราเอลทั้งสิ้นและอย่าง
 เปิดเผย”

13 ดาวิดจึงรับสั่งกับนาธันว่า
 “เรากระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์
 แล้ว” และนาธันกราบทูลดาวิด
 ว่า “พระเยโฮวาห์ทรงให้อภัย
 บาปของพระองค์แล้ว พระองค์
 จะไม่ถึงแก่กรรม

14 อย่างไรก็ตาม เพราะด้วย
 การกระทำนี้พระองค์ได้ให้พวก
 ศัตรูของพระเยโฮวาห์มีโอกาส
 เหยียดหยามได้ ราชบุตรที่จะ
 ประสูติมานั้นจะต้องสิ้นชีวิต”

15 แล้วนาธันก็กลับไปยังบ้าน
 ของตน แล้วพระเยโฮวาห์ทรง
 กระทำแก่บุตร ซึ่งภรรยาของ
 อูรีอาห์บังเกิดกับดาวิด และ
 พระกุมารนั้นก็ประจวบหน้า

16 ดาวิดก็ทรงอ้อนวอนต่อพระ
 เจ้าเพื่อพระกุมารนั้น และดาวิด

(6) อพย 22:1 (7) 1 ซมอ 6:13 (9) กตว 15:31; 1 ซมอ 15:19 (10) 2 ซมอ 13:28

(11) พบญ 28:30; 2 ซมอ 16:21-22 (12) 2 ซมอ 16:22 (13) 1 ซมอ 15:24

(14) อสย 52:5; อสค 36:20, 23; รม 2:24 (15) 1 ซมอ 25:38 (16) 2 ซมอ 13:31

ทรงอดพระกระยาหาร และเข้าไปบรรทมบนพื้นดินคืนยิ่งรุ่ง 17 บรรดาพวกผู้ใหญ่ในราชสำนักของพระองค์ก็ลุกขึ้นมา ยืนเข้าเฝ้าอยู่ หมายถึงทูลเชิญให้พระองค์ทรงลุกจากพื้นดิน แต่พระองค์หาทรงยอมไม่ หรือหาทรงรับประทานกับเขาทั้งหลายไม่

18 อยู่มา พอวันที่เจ็ดพระกুমารนั้น ก็สิ้นพระชนม์ ส่วนข้าราชการของดาวิดก็กลัวไม่กล้ากราบทูลดาวิดว่าพระกุมารนั้นสิ้นชีวิตแล้ว เขาพูดกันว่า "ดูเถิด เมื่อพระกุมารนั้นทรงพระชนม์อยู่ เราทูลพระองค์ พระองค์หาทรงฟังเสียงของเราไม่ แล้วเราทั้งหลายอาจจะกราบทูลได้อย่างไรว่า พระกุมารนั้นสิ้นพระชนม์แล้ว พระองค์ก็จะกระทำอันตรายต่อพระองค์เอง"

19 แต่เมื่อดาวิดทอดพระเนตรเห็นข้าราชการกระซิบกระซาบกันอยู่ ดาวิดเข้าพระทัยว่าพระกุมารนั้นสิ้นพระชนม์แล้ว ดาวิดจึงรับสั่งถามข้าราชการของพระองค์ว่า "เด็กนั้นสิ้นชีวิตแล้วหรือ" เขาทูลตอบว่า "สิ้นชีวิตแล้วพะย่ะค่ะ"

20 แล้วดาวิดทรงลุกขึ้นจากพื้นดิน ชำระพระกาย ซโลมพระองค์ และทรงเปลี่ยยนฉลองพระ

องค์ ทรงดำเนินเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และทรงนมัสการ แล้วเสด็จไปสู่พระราชวังของพระองค์ รับสั่งให้นำพระกระยาหารมา เขาก็จัดพระกระยาหารให้พระองค์เสวย

21 ข้าราชการจึงทูลถามพระองค์ว่า "เป็นไฉนพระองค์ทรงกระทำเช่นนี้ พระองค์ทรงอดพระกระยาหารและกินแสงเพื่อพระกุมารนั้นเมื่อทรงพระชนม์อยู่ แต่เมื่อพระกุมารนั้นสิ้นพระชนม์แล้ว พระองค์ก็ทรงลุกขึ้นเสวยพระกระยาหาร"

22 พระองค์รับสั่งว่า "เมื่อเด็กนั้นมีชีวิตอยู่ เราอดอาหารและร้องไห้ เพราะเราว่า 'ใครจะทราบได้ว่าพระเจ้าจะทรงพระเมตตาเรา โปรดให้เด็กนั้นมีชีวิตอยู่หรือไม่'

23 แต่เมื่อเขาสิ้นชีวิตแล้ว เราจะอดอาหารทำไม เราจะทำเด็กให้ฟื้นขึ้นมาอีกได้หรือ มีแต่เราจะตามทางเด็กนั้นไป เขาจะกลับมาหาเราหาไม่ได้"

การกำเนิดของซาโลมอน

24 ฝ่ายดาวิดทรงเล้าโลมใจบัทเชบามเหสีของพระองค์ และทรงเข้าไปสมสู่กับพระนาง พระนางก็ประสูติบุตรชายคนหนึ่ง เรียกชื่อว่าซาโลมอน และพระเยโฮวาห์ทรงรักซาโลมอน

(20) นรธ 3:3; โยบ 1:20; มธ 6:17 (22) อสย 38:1-5; ยอล 2:14; ยนา 3:9

(23) ปฐก 37:35; โยบ 7:8-10

(24) 1 พศด 22:9; มธ 1:6

25 และทรงใช้นาธานผู้พยากรณ์ไป ท่านจึงตั้งชื่อราชโอรสนั้นว่า เยดีดียาห์ เพราะเห็นแก่พระเยโฮวาห์

ดาวิดกับโยอาบ

ชนะเมืองรับบัท

(1 พศต 20:1-3)

26 ฝ่ายโยอาบสู้รบกับเมืองรับบัทของคนอัมโมน และยึดราชธานีไว้ได้

27 และโยอาบได้ส่งผู้สื่อสารไปเฝ้าดาวิด ทูลว่า "ข้าพระองค์ได้สู้รบกับกรุงรับบัท และข้าพระองค์ได้เมืองที่มีแม่น้ำมากหลายนั้นแล้ว

28 ฉะนั้นบัดนี้ ขอพระองค์ทรงรวบรวมพลที่เหลือ เข้าตั้งค่ายตีเมืองนั้นให้ได้ เกือบกว่าถ้าข้าพระองค์ได้ ก็จะต้องเรียกชื่อเมืองนั้นตามชื่อของข้าพระองค์"

29 ดาวิดจึงทรงรวบรวมพลทั้งหลายเข้าด้วยกันยกไปยังเมืองรับบัท และต่อสู้จนยึดเมืองนั้นได้

30 ทรงริบมงกุฎจากเศียร กษัตริย์ของเมืองนั้น มงกุฎนั้นเป็นทองคำหนักหนึ่งตะลันต์ประดับด้วยเพชรพลอยต่างๆ และเขาก็สวมบนพระเศียรของดาวิด และพระองค์ทรงเก็บรวบรวมทรัพย์สมบัติของเมืองนั้น

ได้เป็นอันมาก

31 ทรงควบคุมประชาชนที่อยู่ในเมืองนั้นให้ทำงานด้วยเลื่อยคราดเหล็กและขวานเหล็กและบังคับให้ทำงานที่เตาเผาอิฐ ได้ทรงกระทำเช่นนี้แก่บรรดาหัวเมืองของคนอัมโมนทั่วไป แล้วดาวิดก็เสด็จกลับไปกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับพลทั้งสิ้น

อัมโมนข่มขืนนางสาวทามาร์

13 ต่อมาภายหลังฝ่ายอับซาโลมราชโอรสของดาวิดมีขนิษฐาองค์หนึ่งรูปโฉมสะคราญชื่อทามาร์ และอัมโมนราชโอรสของดาวิดก็รักเธอ

2 ด้วยเหตุทามาร์น้องหญิงนี้จิตใจของอัมโมนก็ถูกทรมานจนถึงกับล้มป่วย ด้วยเหตุว่าเธอเป็นสาวพรหมจารี อัมโมนจึงรู้สึกว่าจะทำอะไรกับเธอก็ยากนัก

3 แต่อัมโมนมีสหายคนหนึ่งชื่อโยนาตับบุตรชายของซิเมอาห์เชษฐาของดาวิด โยนาตับนั้นเป็นคนเจ้าปัญญา

4 จึงทูลถามว่า "ข้าแต่ราชโอรสของกษัตริย์ ไฉนทูลกระหม่อมจึงซึมเศร้าอยู่ทุก ๆ วัน จะไม่บอกให้เกล้าฯทราบบ้างหรือ" อัมโมนตอบเขาว่า "เรารักทามาร์น้องหญิงของอับซาโลมอนุชาของเรา"

5 โยนาตับจึงทูลท่านว่า "ขอ

(26) พบญ 3:11; 2 ซมอ 11:1; 1 พศต 20:1

(30) 1 พศต 20:2

(1) 2 ซมอ 3:2-3; 1 พศต 3:2, 9 (3) 1 ซมอ 16:9

เชิญบรรทมบนพระแท่นสร้าง
กระทำเป็นประจำ และเมื่อ
เสด็จพ่อมาเยี่ยมทูลกระหม่อม
ขอกราบทูลว่า “ขอโปรดรับสั่ง
ทามาร์น้องหญิงมาให้อาหารแก่
ข้าพระองค์ ให้มาเตรียมอาหาร
ต่อสายตาข้าพระองค์ เพื่อข้า
พระองค์จะได้เห็น และได้รับ
ประทานจากมือของเธอ”

6 อัมโนนจึงบรรทมสร้างทำ
เป็นประจำ เมื่อกษัตริย์เสด็จ
มาเยี่ยม อัมโนนก็ทูลกษัตริย์ว่า
“ขอโปรดให้ทามาร์น้องหญิงมา
ทำขนมสักสองอันต่อสายตาข้า
พระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะได้
รับประทานจากมือของเธอ”

7 ดาวิดทรงใช้คนไปหาทามาร์
ที่วังรับสั่งว่า “จงไปที่บ้าน
ของอัมโนนพี่ของเจ้า และ
เตรียมอาหารให้เขารับประทาน”

8 ทามาร์ก็ไปยังวังของอัมโนน
เชษฐาของเธอที่ที่เขาบรรทมอยู่
เธอก็หยิบแป้งมานวดทำขนม
ต่อสายตาของเชษฐา แล้วปิ้ง
ขนมขึ้น

9 และเธอก็ยกกระทะมาเทออก
ต่อหน้าเชษฐา แต่อัมโนนก็ไม่
ทรงเสวย กล่าวว่า “ให้ทุกคน
ออกไปเสียให้พ้นเรา” ทุกคนก็
ออกไป

10 อัมโนนก็รับสั่งกับทามาร์ว่า
“จงเอาอาหารเข้ามาในห้องใน

เพื่อพี่จะได้รับประทานจากมือ
ของน้อง” ทามาร์ก็นำขนมที่เธอ
ทำนั้นเข้าไปในห้องเพื่อให้แก
อัมโนนเชษฐา

11 แต่เมื่อเธอนำขนมมาใกล้
เพื่อให้ท่านรับประทาน ท่านก็
จับมือเธอไว้รับสั่งว่า “น้องของ
พี่เข้ามานอนกับพี่เถิด”

12 เธอจึงตอบท่านว่า “ไม่ได้
ดอกพระเชษฐา ขออย่าบังคับ
น้องเลย สิ่งอย่างนี้เขาไม่กระทำ
กันในอิสราเอล ขออย่ากระทำการ
โหดเขลาอย่างนี้เลย

13 ฝ่ายหม่อมฉัน หม่อมฉันจะ
เอาความอายไปซ่อนไว้ที่ไหน
ฝ่ายท่านเล่า ท่านจะเป็นเหมือน
คนโหดเขลาคนหนึ่งในอิสรา-
เอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทูล
กษัตริย์ พระองค์คงจะไม่หวง
หม่อมฉันไว้ไม่ให้คุณ”

14 แต่ท่านก็หาฟังเสียงเธอไม่
ด้วยท่านมีกำลังมากกว่าจึงขม
ขื่น และนอนร่วมกับเธอ

15 ต่อมาอัมโนนเกลียดชังเธอ
ยิ่งนัก ความเกลียดชังครั้งนี้ก็
มากยิ่งขึ้นกว่าความรักซึ่งท่านได้รัก
เธอมาก่อน และอัมโนนรับสั่ง
กับเธอว่า “จงลุกขึ้นไป”

16 แต่เธอตอบท่านว่า “อย่าเลย
พระเชษฐา ที่จะขับไล่หม่อม
ฉันไปครั้งนี้ นั่นก็เป็นความ
ผิดใหญ่ยิ่งกว่าที่พระเชษฐาได้

(6) ปฐม 18:6 (9) ปฐม 45:1

(11) ปฐม 39:12; พบบัญ 27:22; อสค 22:11 (12) ปฐม 34:7; ลนต 18:9-11; 20:17

(13) ลนต 18:9, 11 (14) ลนต 18:9; พบบัญ 22:25; 27:22; 2 ซมอ 12:11

ทำกับน้องมาแล้ว” แต่ท่านหา
ได้เชื่อฟังเธอไม่

17 ท่านจึงเรียกมหาดเล็กที่
ปรนนิบัติอยู่สั่งว่า “จงไล่ผู้หญิง
คนนี้ให้ออกไปพ้นหน้าของข้า
แล้วปิดประตูใส่กลอนเสีย”

18 เธอสวมเสื้อยาวหลากสีที่
ราชธิดาพรหมจารีของกษัตริย์
สวมกัน มหาดเล็กของท่านจึงไล่
เธอออกไปและใส่กลอนประตู
เสีย

19 ทามาร์ก็เอาขี้เถ้าใส่ที่ศีรษะ
ของเธอ และฉีกเสื้อยาวหลากสี
ที่เธอสวมอยู่นั้นเสีย เธอมีอ
กุ่มศีรษะเดินพลางร้องครวญไป
พลาง

20 อับซาโลมเชษฐาของเธอก็
กล่าวกับเธอว่า “อัมโนนเชษฐา
ได้อยู่กับน้องหรือเปล่า แต่น้อง
เอ๋ย บัดนี้น้องจงนิ่งเสียเถิด
เพราะเขาเป็นพี่ชายของเจ้า อย่า
ไปคิดถึงเรื่องนี้เลย” ฝ่ายทามาร์
จึงอยู่อย่างเดียวตายในวังของ
อับซาโลมเชษฐา

21 เมื่อกษัตริย์ดาวิดทรงได้ยิน
เรื่องเหล่านี้ทั้งสิ้น พระองค์ก็
กริ้วยิ่งนัก

22 แต่อับซาโลมมิได้ตรัสประ-
การใดกับอัมโนนเลย ไม่ว่าดี
หรือร้าย เพราะอับซาโลม
เกลียดชังอัมโนน เหตุที่ท่านได้
ข่มขืนทามาร์น้องหญิงของท่าน

อับซาโลมฆ่าอัมโนน

23 ต่อมาอีกสองปีเต็ม อับซา-
โลมมีงานตัดขนแกะที่ตำบลบา-
อัลฮาไซร์ ซึ่งอยู่ใกล้เอเฟราอิม
และอับซาโลมได้เชิญโอรสทั้ง
สิ้นของกษัตริย์ไปในงานนั้น

24 อับซาโลมไปเฝ้ากษัตริย์ทูล
ว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์มีงานตัด
ขนแกะ ขอเชิญกษัตริย์และ
มหาดเล็กของพระองค์ไปในงาน
นั้นกับข้าพระองค์”

25 แต่กษัตริย์ตรัสกับอับซาโลม
ว่า “ลูกเอ๋ย อย่าเลย อย่าให้พวก
เราไปกันหมดเลย จะเป็นภาระ
แก่เจ้าเปล่าๆ” อับซาโลมคะยั้น
คะยอพระองค์ ถึงกระนั้นพระ
องค์มิได้ยอมเสด็จ แต่ทรงอ่า-
นวนยพระพรให้

26 อับซาโลมจึงกราบทูลว่า “ถ้า
ไม่โปรดเสด็จก็ขออนุญาตให้
พระเชษฐาอัมโนนไปด้วยกัน
เถิด” และกษัตริย์ตรัสถามว่า
“ทำไมเขาต้องไปกับเจ้าด้วย”

27 แต่อับซาโลมทูลคะยั้นคะยอ
จนพระองค์ทรงยอมให้อัมโนน
และราชโอรสของกษัตริย์ทั้งสิ้น
ไปด้วย

28 แล้วอับซาโลมบัญญัติฆาต
เล็กของท่านว่า “จงคอยดูว่าจิต
ใจของอัมโนนเปล็ดเปล็นด้วย
เหล้าองุ่นเมื่อไร เมื่อเราสั่งเจ้า
ว่า ‘จงตีอัมโนน’ เจ้าทั้งหลายจง

(18) ปฐม 37:3; วรรณ 5:30; สดต 45:13-14 (19) ยชว 7:6; 2 ซมอ 1:2; โยบ 2:12

(22) ปฐม 24:50; 31:24; ลนต 19:17-18; 1 ยน 2:9, 11; 3:10, 12, 15

(23) ปฐม 38:12-13; 1 ซมอ 25:4, 36 (28) วรรณ 19:6, 9, 22; นรธ 3:7

ฆ่าเขาเสีย อย่ากลัวเลย เราบัญญัติ
 เจ้าแล้วมิใช่หรือ จงกล้าหาญ
 และเป็นคนเก่งกล้าเถิด”

29 และมหาดเล็กของอับซาโลม
 ก็กระทำกับอัมโนนตามที่อับ-
 ซาโลมได้บัญชาไว้ แล้วบรรดา
 ราชโอรสของกษัตริย์ก็พากันลุก
 ขึ้นทรงล้อของแต่ละองค์หนีไป
 ลิน

30 ต่อมาขณะเมื่อราชโอรสได้
 ดำเนินอยู่ตามทาง มีข่าวไปถึง
 ดาวิดว่า “อับซาโลมได้ประหาร
 ราชโอรสของกษัตริย์หมดแล้ว
 ไม่เหลืออยู่สักองค์เดียว”

31 กษัตริย์ทรงลุกขึ้นฉีกฉลอง
 พระองค์ และทรงบรรทมบนพื้น
 ดิน บรรดาข้าราชการทั้งสิ้นสวม
 เสื้อผ้าฉีกขาดยืนเฝ้าอยู่

32 แต่โยนาตัมบุตรชายซิเม-
 อาร์เชษฐาของดาวิดกราบทูลว่า
 “ขออย่าให้เจ้านายของข้าพระ
 องค์สำคัญผิดไปว่า เขาได้ประ-
 หารราชโอรสหนุ่มแน่นเหล่านั้น
 หมดแล้ว เพราะว่าอัมโนนสิ้น
 ชีวิตแต่ผู้เดียว เพราะตามบัญชา
 ของอับซาโลมเรื่องนี้ท่านตั้งใจ
 ไว้แต่ครั้งที่อัมโนนข่มขืนทามาร์
 น้องหญิงของท่านแล้ว

33 ฉะนั้นบัดนี้ ขอกษัตริย์เจ้า
 นายของข้าพระองค์อย่าได้ร้อน
 พระทัย ด้วยสำคัญว่าราชโอร-
 สทั้งหมดของกษัตริย์สิ้นชีวิต

เพราะอัมโนนสิ้นชีพแต่ผู้เดียว”
 34 แต่อับซาโลมได้หนีไป ฝ่าย
 ทหารยามหนุ่มเงยหน้าขึ้นมองดู
 ดุเถิด ประชาชนเป็นอันมากกำ-
 ลังมาทางข้าง ๆ เขาซึ่งอยู่ข้าง
 หลังเขา

35 โยนาตัมจึงกราบทูลกษัตริย์
 ว่า “ดูเถิด ราชโอรสของกษัตริย์
 กำลังดำเนินมาแล้ว ตามที่ผู้รับ
 ใช้ของพระองค์กราบทูลก็เป็น
 จริงดังนั้น”

36 อยู่มาเมื่อเขาพูดจบลง ดู
 เถิด ราชโอรสของกษัตริย์ก็มา
 ถึง และได้ร้องให้เสียงดัง ฝ่าย
 กษัตริย์ก็กั้นแสง และบรรดา
 ข้าราชการก็ร้องให้สะอึกสะอื้น
 ด้วย

อับซาโลมหนีไป ยังเมืองเกชูร์

37 อับซาโลมได้หนีไปเข้าเฝ้า
 ทัลมัย โอรสของอัมมีฮูด
 กษัตริย์เมืองเกชูร์ แต่ดาวิดทรง
 ไว้ทุกข์ให้ราชโอรสของพระองค์
 วันแล้ววันเล่า

38 ฝ่ายอับซาโลมก็หนีไปยัง
 เมืองเกชูร์ และทรงอยู่ที่นั่นสาม
 ปี

39 กษัตริย์ดาวิดก็ทรงตรอม
 พระทัย อาลัยถึงอับซาโลม
 เพราะการที่ทรงคิดถึงอัมโนน
 นั้นค่อยคลายลง ด้วยท่านสิ้น
 ชีพแล้ว

(29) 2 ซมอ 12:10; 1 พกษ 1:33 (31) 2 ซมอ 1:11; 12:16 (32) 2 ซมอ 13:3-5

(33) 2 ซมอ 19:19 (34) 2 ซมอ 13:37-38 (37) 2 ซมอ 3:3; 1 พศด 3:2

(38) 2 ซมอ 14:23, 32; 15:8 (39) ปฐก 38:12; 2 ซมอ 12:19, 23

โยอาบนำอับซาโลม
ให้กลับมาคืนดีกันกับดาวิด

14 ฝ่ายโยอาบบุตรชายของนางเศรُّยาห์ทราบว่ากษัตริย์อาลัยถึงอับซาโลม 2 โยอาบจึงใช้คนไปยังเมืองเทโคอาพาหญิงที่ฉลาดมาจากที่นั่นคนหนึ่ง บอกนางว่า "ขอจงสร้างทำเป็นคนไว้ทุกข์ สวมเสื้อของคนไว้ทุกข์ อย่าชโลมน้ำมัน แต่สร้างทำเหมือนผู้หญิงที่ไว้ทุกข์ให้ผู้ตายมาหลายวันแล้ว 3 จงเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ กราบทูลข้อความนี้แก่พระองค์" แล้วโยอาบก็สอนคำกราบทูลให้หญิงนั้น 4 เมื่อหญิงชาวเทโคอามาเฝ้ากษัตริย์ นางก็ซบหน้าลงถึงดินถวายบังคมแล้วกราบทูลว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอพระกรุณาคุณเป็นที่พึง" 5 กษัตริย์ตรัสถามหญิงนั้นว่า "เจ้ามีเรื่องอะไร" นางกราบทูลว่า "หม่อมฉันเป็นหญิงม่ายอย่างแท้จริง สามิตายเสียแล้ว 6 สาวใช้ของพระองค์มีบุตรชายสองคน วิวาทกันที่ในทุ่งนา ไม่มีใครช่วยห้ามปราม บุตรชายคนหนึ่งจึงตีอีกคนหนึ่งตาย 7 ดุเถิด หม่อมฉันทั้งสองคนมาหาสาวใช้ของพระองค์บอกว่า 'จงมอบผู้ที่ฆ่าพี่ชายของตัวมา

ให้เรา เพื่อเราจะฆ่าเขาเสีย เพื่อแก้แค้นแทนพี่ชายที่เขาได้ฆ่าเสีย นั้น จะได้ฆ่าผู้ที่รับมรดกเสียด้วย' ดั่งว่าจะดับถ่านไฟของหม่อมฉันที่ยังเหลืออยู่นั้นเสีย ไม่ให้สามีมของหม่อมฉันมีชื่อหรือมีเชื้อเหลืออยู่บนพื้นโลกเลย"

8 กษัตริย์จึงรับสั่งแก่หญิงคนนั้นว่า "ไปบ้านของเจ้าเถิด เรา จะสั่งการเรื่องเจ้า"

9 หญิงชาวเทโคอาได้กราบทูลกษัตริย์ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน ขอให้ความชั่วช้าตกอยู่กับหม่อมฉัน และกับวงศ์วานบิดาของหม่อมฉัน แต่กษัตริย์และราชบัลลังก์ของพระองค์อย่าให้มีโทษเลย"

10 กษัตริย์ตรัสว่า "ถ้ามีผู้ใดกล่าวอะไรแก่เจ้า จงพาเขามาหาเรา คนนั้นจะไม่แตะต้องเจ้าอีกเลย"

11 นางก็กราบทูลว่า "ข้าแต่พระองค์ ขอ กษัตริย์ทรงระลึกถึงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ เพื่อผู้อาฆาตโลหิตจะไม่กระทำการฆ่าอีกต่อไป เกรงว่าพวกเขาจะได้ทำลายบุตรชายของหม่อมฉัน" พระองค์ตรัสว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ แน่ฉันใด เส้นผมของบุตรชายของเจ้าสักเส้นเดียวจะไม่ตกลง

(1) 2 ซมอ 13:39 (2) นรธ 3:3; 2 ซมอ 23:26 (3) อพย 4:15; 2 ซมอ 14:19 (4) 1 ซมอ 20:41; 25:23; 2 ซมอ 1:2 (5) 2 ซมอ 12:1 (7) กตว 35:19; พบญ 19:12 (9) ปฐก 27:13; 43:9; 1 ซมอ 25:24 (11) กตว 35:19, 21; พบญ 19:4-10

ถึงดิน”

12 แล้วหญิงนั้นกราบทูลว่า “ข้าแต่พระองค์ ขอสาวใช้ของพระองค์กราบทูลอีกสักคำหนึ่งแต่กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน” พระองค์ตรัสว่า “พูดไป”

13 หญิงนั้นจึงกราบทูลว่า “เหตุใดพระองค์ทรงดำริจะกระทำอย่างนี้แก่ประชาชนของพระเจ้า ในการที่ตรัสเช่นนั้น กษัตริย์ทรงกล่าวโทษพระองค์เอง ในประการที่กษัตริย์มิได้ทรงนำผู้ถูกเนรเทศกลับสู่พระราชสำนัก

14 คนเราจะต้องตายหมดด้วยกันทุกคน เป็นเหมือนน้ำที่หกบนแผ่นดิน จะเก็บรวมกลับคืนมาอีกไม่ได้ พระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด แต่ทรงดำริหาหนทางไม่ให้ผู้ที่ถูกเนรเทศต้องถูกทอดทิ้ง

15 ฉะนั้นบัดนี้ที่หม่อมฉันมากราบทูลเรื่องนี้ต่อกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน เพราะประชาชนหมู่หม่อมฉันให้กลัว และสาวใช้ของพระองค์คิดว่า ‘หม่อมฉันจะกราบทูลกษัตริย์ หวังว่ากษัตริย์จะโปรดตามคำขอของหญิงผู้รับใช้ของพระองค์’

16 ด้วยกษัตริย์จะทรงสดับฟัง และทรงช่วยหญิงผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้นจากมือของผู้ที่ตั้งใจทำลายหม่อมฉัน และบุตร

ชายของหม่อมฉันเสียจากมรดกของพระเจ้า’

17 และสาวใช้ของพระองค์คิดว่า ‘ขอให้พระดำรัสของกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันเป็นที่ให้พำนัก’ เพราะกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันเปรียบประดุจทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าในการที่จะประจักษ์ความดีและความชั่ว ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ทรงสถิตกับพระองค์เถิด”

18 แล้วกษัตริย์ทรงตอบหญิงนั้นว่า “สิ่งใดที่เราจะถามเจ้า เจ้าอย่าปิดบังนะ” ผู้หญิงนั้นกราบทูลว่า “ขอ กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันจงตรัสเถิด”

19 กษัตริย์จึงตรัสถามว่า “ในเรื่องทั้งสินนี้มือของโยอาบเกี่ยวข้องกับเจ้าด้วยหรือเปล่า” หญิงนั้นทูลตอบว่า “ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน พระองค์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ไม่มีใครหลบหลีกพระดำรัสของกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันไปทางขวาหรือทางซ้ายได้ โยอาบผู้รับใช้ของพระองค์นั้น แลละให้หม่อมฉันกราบทูล เขาเป็นผู้สอนคำกราบทูลแก่หม่อมฉันสาวใช้ของพระองค์

20 โยอาบผู้รับใช้ของพระองค์ได้กระทำเช่นนั้นก็เพื่อจะเปลี่ยน

(13) วนฉ 20:2; 2 ซมอ 13:37-38 (14) กตว 35:15; โยบ 30:23; 34:15, 19

(16) พบญ 32:9; 1 ซมอ 26:19; 2 ซมอ 20:19 (17) 1 ซมอ 29:9; 2 ซมอ 19:27

(19) 2 ซมอ 14:3 (20) 2 ซมอ 14:17; 18:13; 19:27

โฉมหน้าของเหตุการณ์ แต่เจ้านายของหม่อมฉันทรงมีพระสติปัญญา ดังสติปัญญาแห่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า ทรงทราบทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่บนพิภพ”

อับซาโลมได้รับการยกโทษ

21 กษัตริย์ตรัสสั่งโยอาบว่า “ดูเถิด เรานุมัติตามคำขอนี้แล้ว จงไปพาอับซาโลมชายหนุ่มคนนั้นกลับมา”

22 โยอาบก็ชบหน้าลงถึงดิน และน้อมตัวลง แล้วโมทนาพระคุณกษัตริย์ โยอาบกราบทูลว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ วันนี้ผู้รับใช้ของพระองค์ทราบข่าวว่า ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ ในประการที่กษัตริย์ทรงทำให้ บรรลุตามคำทูลขอของผู้รับใช้ของพระองค์”

23 โยอาบจึงลุกขึ้นไปยังเมืองเกชูร์และพาอับซาโลมมายังกรุงเยรูซาเล็ม

24 และกษัตริย์รับสั่งว่า “ให้เขาไปอยู่วังของเขาเถิด อย่าให้เขาเฝ้าเรา” อับซาโลมก็ไปอยู่วังของท่าน มิได้เข้าเฝ้าเฉพาะพระพักตร์กษัตริย์

อับซาโลมเข้าเฝ้าดาวิด

25 ในบรรดาอิสราเอลหาเป็นผู้ใดรูปงามน่าชมอย่างอับซาโลมไม่

ในตัวท่านตั้งแต่ฝ่าเท้าจนถึงกระหม่อมไม่มีตำหนิเลย

26 เมื่อท่านตัดผม (ท่านเคยตัดผมสั้นปีทุกปี เพราะผมหนักแล้วท่านก็ตัดเสีย) ท่านก็ชั่งผมของท่านได้หนักสองร้อยเซเชลตามพิกัดหลวง

27 มีบุตรชายสามคนเกิดแก่อับซาโลมและบุตรสาวคนหนึ่งชื่อทามาร์ เธอเป็นหญิงที่หน้าตางดงาม

28 อับซาโลมประทับในกรุงเยรูซาเล็มได้สองปีเต็ม โดยมีได้เข้าเฝ้าเฉพาะพระพักตร์กษัตริย์

29 แล้วอับซาโลมก็ให้ไปตามโยอาบ จะใช้ให้เข้าไปเฝ้ากษัตริย์ แต่โยอาบไม่ยอมมาหาท่าน ท่านก็ใช้คนไปครั้งที่สอง แต่โยอาบก็ไม่มาเหมือนกัน

30 ท่านจึงสั่งมหาดเล็กของท่านว่า “ดูซิ น้าของโยอาบอยู่ถัดนาของเรา เขามีข้าวบาร์เลย์ที่นั่น จงเอาไฟเผาเสีย” มหาดเล็กของอับซาโลมก็ไปเอาไฟเผา

31 โยอาบก็ลุกขึ้นไปหาอับซาโลมที่วังของท่าน ถามท่านว่า “ทำไมมหาดเล็กของท่านจึงเอาไฟเผาของหม่อมฉัน”

32 อับซาโลมตอบโยอาบว่า “ดูเถิด เราส่งคนไปบอกท่านว่า ‘มานี้เถิด เราจะส่งท่านไปหากษัตริย์ทูลว่า ‘ให้ข้าพระองค์มา

(23) 2 ซมอ 13:37-38 (24) ปฐม 43:3; 2 ซมอ 3:13

(25) พบญ 28:35; โยบ 2:7; อสย 1:6 (27) 2 ซมอ 13:1; 18:18

(28) 2 ซมอ 14:24 (32) 1 ซมอ 20:8; สกษ 28:13

จากเกชูร์ทำไม ข้าพระองค์ยัง
อยู่ที่นั่นก็ดีกว่า ฉะนั้นบัดนี้
ขอให้เราได้เข้าเฝ้าเฉพาะพระ
พักตร์กษัตริย์” ถ้าเรามีความ
ชั่วช้าประการใด ก็ขอพระองค์
ทรงประทานเราเสีย”

33 โยอาบจึงเข้าไปเฝ้ากษัตริย์
กราบทูลพระองค์ พระองค์ก็
ทรงเรียกอับซาโลม ท่านจึงเข้า
ไปเฝ้ากษัตริย์โน้มกายลงชบ
หน้าลงถึงดินต่อพระพักตร์
กษัตริย์ กษัตริย์ก็ทรงจูบอับซา-
โลม

อับซาโลมจงใจประชาชน

ตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์

15 อยู่มา ภายหลังอับซา-
โลมได้เตรียมรถรบและ
ม้ากับทหารวังหน้าห้าสิบกคน
2 อับซาโลมตั้ง นบรรมแต่เช้า
ตรูไปประทับริมทางไปยังประตู
เมือง ถ้าผู้ใดมีเรื่องที่จะถวาย
กษัตริย์ให้ทรงตัดสิน อับซาโลม
ก็เรียกผู้นั้น ถามว่า “เจ้ามาจาก
เมืองไหน” และเมื่อเขาทูลตอบ
ว่า “ผู้รับใช้ของท่านเป็นคน
ตระกูลหนึ่งในอิสราเอล”

3 อับซาโลมจึงจะบอกเขาว่า “ดู
ซิ ข้อหาของเจ้าก็ดีและถูกต้อง
แต่กษัตริย์มิได้ทรงตั้งผู้ใดไว้
ฟังคดีของเจ้า”

4 อับซาโลมเคยกล่าวยิ่งกว่านั้น
ว่า “โอ ถ้าข้าเป็นผู้พิพากษาใน

แผ่นดินนี้ก็ดี เมื่อใครมีข้อหา
หรือคดีจะได้มาหาข้า ข้าจะตัด
สินให้ความยุติธรรมแก่เขา”

5 เมื่อมีผู้ใดเข้ามาใกล้จะกราบ
ถวายบังคมท่าน ท่านจะยื่นมือ
ออกจับคนนั้นไว้และจูบเขา

6 อับซาโลมกระทำอย่างนี้แก่
บรรดาคนอิสราเอล ผู้มาเฝ้า
กษัตริย์ เพื่อขอการพิพากษา
อับซาโลมก็ลอบเอาใจคนอิสรา-
เอลอย่างนี้

อับซาโลมกบฏต่อดาวิด

7 ครั้นล่วงมาได้สี่สิบปี อับซา-
โลมกราบทูลกษัตริย์ว่า “ขอ
โปรดทรงอนุญาตให้ข้าพระองค์
ไปทำตามคำปฏิญาณที่เมืองเฮ-
โบรน ซึ่งข้าพระองค์ได้ปฏิญาณ
ไว้ต่อพระเยโฮวาห์

8 เพราะว่าผู้รับใช้ของพระองค์
ได้ปฏิญาณไว้เมื่อครั้งอยู่ใน
เมืองเกชูร์ประเทศซีเรียว่า ถ้า
พระเยโฮวาห์ทรงโปรดนำข้าพระ
องค์มายังกรุงเยรูซาเล็มจริงแล้ว
ข้าพระองค์จะปรนนิบัติพระเย-
โฮวาห์”

9 กษัตริย์ตรัสตอบท่านว่า “จง
ไปเป็นสุขเถิด” ท่านก็ลุกขึ้นไป
ยังเมืองเฮโบรน

10 แต่อับซาโลมได้ส่งผู้สื่อสาร
ไปทั่วอิสราเอลทุกตระกูลว่า
“ท่านทั้งหลายได้ยินเสียงแตร
เมื่อไร จงกล่าวกันว่า `อับซา-

(33) ปฐก 33:4; 45:15 (1) 2 ซมอ 12:11; 1 พกษ 1:5 (2) พบญ 19:17 (4) วนฉ 9:29
(5) 2 ซมอ 14:33; 20:9 (6) รม 16:18 (7) พบญ 23:21; 1 ซมอ 16:1; 2 ซมอ 3:2-3
(8) ปฐก 28:20-21; 1 ซมอ 16:2 (10) 1 พกษ 1:34; 2 พกษ 9:13

โลมเป็นกษัตริย์ที่กรุงเฮโบรน”
11 มีชายสองร้อยคนไปกับอับซาโลมจากกรุงเยรูซาเล็ม เป็นคนที่ถูกเชิญให้ไป คนเหล่านี้ก็ไปกันเฉยๆ หาทราบเรื่องอะไรไม่

12 ขณะเมื่ออับซาโลมถวายสัตวบูชาอยู่ ท่านส่งคนไปเชิญอาหิโธเฟลชาวกิโลห์ที่ปรึกษาของดาวิดมาจากนครของเขาคือกิโลห์ การที่คบคิดกันนั้นก็เพิ่มกำลังขึ้น คนที่มาฝึกฝอยอยู่กับอับซาโลมก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ดาวิดหนีไปเพื่อเอาชีวิตรอด
13 ผู้สื่อข่าวคนหนึ่งมาเฝ้าดาวิดกราบทูลว่า “ใจของคนอิสราเอลได้คล้อยตามอับซาโลมไปแล้ว”

14 แล้วดาวิดรับสั่งแก่บรรดาข้าราชการที่อยู่กับพระองค์ ณ เยรูซาเล็มว่า “จงลุกขึ้นให้เราหนีไปเถิด มิฉะนั้นเราจะหนีไม่พ้นจากอับซาโลมสักคนเดียว จงรีบไป เกรงว่าเขาจะตามเราทันโดยเร็วและนำเหตุร้ายมาถึงเรา และทำลายกรุงนี้เสียด้วยคมดาบ”

15 ข้าราชการของกษัตริย์จึงกราบทูลกษัตริย์ว่า “ดูเถิด ผู้รับใช้ของพระองค์พร้อมที่จะกระทำตามสิ่งซึ่งกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ ตัดสินพระทัยทุก

ประการ”

16 กษัตริย์ก็เสด็จออกไปพร้อมกับบรรดาคนในราชสำนักของพระองค์ด้วย เว้นแต่นางสนมสิบคนกษัตริย์ได้ทรงละไว้ให้เฝ้าพระราชวัง

17 กษัตริย์ก็เสด็จออกไป พลทั้งสิ้นก็ตามพระองค์ไป และเสด็จประทับในสถานที่ที่อยู่ห่างไกล

18 บรรดาข้าราชการทั้งสิ้นเดินผ่านพระองค์ไป บรรดาคนเคเรธีและคนเปเลทกับคนกัท หกร้อยคนที่ติดตามพระองค์มาจากเมืองกัท ได้เดินผ่านพระพักตร์กษัตริย์ไป

19 กษัตริย์จึงตรัสสั่งอิตทัยคนกัทว่า “ทำไมเจ้าจึงไปกับเราด้วย จงกลับไปบ้านเมืองของเจ้าเถิดและไปอยู่กับกษัตริย์เจ้าเป็นแต่คนต่างด้าว และถูกเนรเทศมาด้วย

20 เจ้าเพิ่งมาถึงเมื่อวานนี้ และวันนี้ควรที่เราจะให้เจ้าไปมากับเราหรือ ด้วยเราไม่ทราบว่าไปที่ไหน จงกลับไปเถิด พาพี่น้องของเจ้าไปด้วย ขอความเมตตาและความจริงจงมีกับเจ้าเถิด”

21 แต่อิตทัยทูลตอบกษัตริย์ว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ แน่ฉันใด และกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่

(11) ปฐก 20:5 (12) ยชา 15:51; 2 ซมอ 16:15; 1 พศด 27:33; สดต 3:1; 41:9

(13) วนฉ 9:3; 2 ซมอ 15:6 (14) 2 ซมอ 12:11; สดต 3 (16) 2 ซมอ 12:11; 16:21

(18) 1 ซมอ 23:13; 25:13 (19) 2 ซมอ 18:2 (20) 1 ซมอ 23:13 (21) นรธ 1:16-17

แนฉันใด กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์เสด็จประทับที่ไหน จะสิ้นพระชนม์หรือทรงพระชนม์ ผู้รับใช้ของพระองค์ขอไปอยู่ที่นั่นด้วย”

22 ดาวิดก็รับสั่งกับอิตทัยว่า “จงผ่านไปเถิด” อิตทัยชาวเมืองก็จึงผ่านไปพร้อมกับบรรดาพรรคพวกของเขาทั้งผู้ใหญ่และเด็ก

23 เมื่อพลทั้งหมดเดินผ่านไปเสีย ชาวเมืองนั้นทั้งสิ้นก็ร้องให้เสียงดัง กษัตริย์ก็เสด็จข้ามลำธารชิดโรน และพลทั้งหมดก็ผ่านเข้าทางไปถิ่นทุรกันดาร

24 และดูเถิด ศาโดกก็มาด้วย พร้อมกับคนเลวี่ทั้งสิ้น ห้ามหีบพันธสัญญาของพระเจ้ามา และเขาวางหีบแห่งพระเจ้าลง ฝ่ายอาบียาธาร์ก็ขึ้นมาจนประชาชนออกจากเมืองไปหมด

25 แล้วกษัตริย์ตรัสสั่งศาโดกว่า “จงห้ามหีบแห่งพระเจ้ากลับเข้าไปในเมืองเถิด หากว่าเราเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงโปรดนำเรากลับมาอีก และสั่งแดงให้ข้าพระองค์เห็นทั้งหีบนั้นกับที่ประทับของพระองค์ด้วย

26 แต่ถ้าพระองค์ตรัสว่า ‘เราไม่พอใจเจ้า’ ดูเถิด เราอยู่ที่นี้ ขอพระองค์ทรงกระทำกับเรา

ตามที่พระองค์ทรงโปรดเห็นชอบเถิด”

27 กษัตริย์ตรัสกับศาโดกปุโรหิตด้วยว่า “ท่านเป็นผู้ทำนายหรือ จงกลับเข้าไปในเมืองโดยสันติภาพ พร้อมกับบุตรชายทั้งสองของท่าน คืออาหิมาอัสบุตรของท่าน และโยนาธานบุตรของอาบียาธาร์

28 ดูก่อนท่าน เราจะคอยอยู่ที่ที่ราบในถิ่นทุรกันดาร จนจะมีข่าวมาจากท่านให้เราทราบ”

29 ฝ่ายศาโดกกับอาบียาธาร์จึงห้ามหีบแห่งพระเจ้ากลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มและพักอยู่ที่นั่น

30 ฝ่ายดาวิดเสด็จขึ้นไปตามทางขึ้นภูเขามะกอกเทศ เสด็จพลางกันแสงพลาง กลุ่มพระเศียรเสด็จโดยพระบาทเปล่า และประชาชนทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์ก็คลุมศีรษะเดินขึ้นไปพลางร้องให้พลาง

31 มีคนมากราบทูลดาวิดว่า “อาหิโธเฟลอยู่ในพวกคิดกบฏของอับซาโลมด้วย” ดาวิดกราบทูลว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงโปรดให้คำปรึกษาของอาหิโธเฟลโง่เง่าไป”

32 อยู่มาเมื่อดาวิดมาถึงยอดภูเขา ซึ่งเป็นที่นมัสการพระเจ้าดูเถิด หุซัยชาวอารคีได้เข้ามาเฝ้า มีเสื้อผ้าสีกชาติและดิน

(23) 2 ซมอ 15:28 (24) กตว 4:15 (25) อพย 15:13 (26) กตว 14:8; 1 ซมอ 3:18

(27) 1 ซมอ 9:6-9; 2 ซมอ 17:17 (30) 2 ซมอ 19:4; อสธ 6:12

(31) 2 ซมอ 16:23 (32) ยชว 16:2; 2 ซมอ 1:2

อยู่บนศิระษะ

33 ดาวิดตรัสกับเขาว่า "ถ้าเจ้าไปกับเรา เจ้าจะเป็นภาระแก่เรา 34 แต่ถ้าเจ้ากลับเข้าไปในเมือง และกล่าวกับอับซาโลมว่า 'โอ ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระองค์ขอถวายตัวเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ดังที่ข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระราชบิดาของพระองค์มา แต่กาลก่อนฉันใด ข้าพระองค์ขอเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ฉันนั้น' แล้วเจ้าจะกระทำให้คำปรึกษาของอาทิตโฮเฟลพ่ายแพ้ไปเพื่อเห็นแก่เรา

35 ศาโดกกับอาบียาธาร์ปุโรหิตก็อยู่กับเจ้านั้นมิใช่หรือ สิ่งใดที่เจ้าได้ยินในพระราชวัง จงบอกให้ศาโดกกับอาบียาธาร์ปุโรหิตทราบ

36 ดุเถิด บุตรชายสองคนของเขาที่อยู่ด้วย คืออาทิตโฮเฟลบุตรศาโดก และโยนาธานบุตรอาบียาธาร์ ดังนั้นเมื่อท่านได้ยินเรื่องอะไรจงใช้เขามาบอกเราทุกเรื่องเถิด"

37 หุซัยสหายของดาวิดจึงกลับเข้าไปในเมือง และอับซาโลมกำลังเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

ศิบามหาดเล็กที่ไม่สัตย์ซื่อ

ของเมฟีโบเซท

16 เมื่อดาวิดเสด็จเลยยอดเขาไปหน่อยหนึ่ง ดุเถิด

ศิบามหาดเล็กของเมฟีโบเซทก็เข้ามาเฝ้าพระองค์ มีลาคูหนึ่ง ผูกอานพร้อม บรรทุกขนมปังสองร้อยก้อน ฝรั่งแห้งร้อยพวงและผลไม้ฤดูร้อนอีกร้อยหนึ่ง กับนำฝรั่งหนึ่งถุงหนึ่ง 2 กษัตริย์ตรัสกับศิบามว่า "เจ้านำสิ่งเหล่านี้มาทำไม" ศิบามทูลตอบว่า "ลาคุนั้นเพื่อราชวงศ์จะได้ทรง ขนมปังและผลไม้ฤดูร้อนสำหรับชายหนุ่มรับประทานครุมนำฝรั่งเพื่อผู้ที่อ่อนเปลี้ยอยู่กลางถิ่นทุรกันดารจะได้ดื่ม"

3 กษัตริย์ตรัสว่า "บุตรเจ้านายของเจ้าอยู่ที่ไหนเล่า" ศิบามกราบทูลกษัตริย์ว่า "ดูเถิด ท่านพักอยู่ในเยรูซาเล็ม เพราะท่านว่า 'วันนี้วงศ์วานอิสราเอลจะคืนราชอาณาจักรบิดาของเราให้แก่เรา'"

4 แล้วกษัตริย์ตรัสกับศิบามว่า "ดูเถิด ทรัพย์สินสมบัติของเมฟีโบเซทก็ตกเป็นของเจ้าทั้งหมด" และศิบามกราบทูลว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอทูลวิงวอนต่อพระองค์ด้วยความถ่อมใจ ขอทรงให้ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์"

ซีเมอีดาวิด

5 เมื่อกษัตริย์ดาวิดเสด็จมายังตำบลบาฮูริม ดุเถิด มีชายคน

(33) 2 ซมอ 19:35 (34) 2 ซมอ 16:19 (35) 2 ซมอ 17:15-16 (36) 2 ซมอ 15:27

(37) 2 ซมอ 16:15-16; 1 พศต 27:33 (1) 2 ซมอ 9:2; 15:30 (2) 2 ซมอ 15:23

(3) 2 ซมอ 9:9-10; 19:27 (5) 2 ซมอ 3:16; 19:21; 1 พกษ 2:8-9, 44-46

หนึ่งอยู่ในครอบครัววงศ์วาน
ซาอูล ชื่อซิเมอีบุตรชายเก-รา
เขาออกมาเดินพลางต่ำพลาง
6 และเอาหินขว้างดาวิดและ
ขว้างบรรดาข้าราชการของ
กษัตริย์ดาวิด พวกพลและชาย
ฉกรรจ์ทั้งสิ้นก็อยู่ข้างขวาและ
ข้างซ้ายของพระองค์

7 ซิเมอีร้องด่ามาว่า "จงไปเสีย
ให้พ้น เจ้าคนกระหายโลหิต เจ้า
คนอันธพาล จงไปเสียให้พ้น"

8 พระเยโฮวาห์ได้ทรงสนองเจ้า
ในเรื่องโลหิตทั้งสิ้นแห่งวงศ์วาน
ของซาอูลผู้ซึ่งเจ้าเข้าครองแทน
อยู่นั้น และพระเยโฮวาห์ทรง
มอบราชอาณาจักรไว้ในมืออับ-
ซาโลมบุตรของเจ้า ดูเถิด ความ
พินาศตกอยู่บนเจ้าแล้ว เพราะ
เจ้าเป็นคนกระหายโลหิต"

9 อาบีชัยบุตรชายนางเศรุษ่า
จึงกราบทูลกษัตริย์ว่า "ทำไม
ปล่อยให้สุนัขตายตัวนี้ มาด่า
กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์
ขออนุญาตให้ข้าพระองค์ข้ามไป
ตัดหัวมันออกเสีย"

10 แต่กษัตริย์ตรัสว่า "บุตรชาย
ทั้งสองของนางเศรุษ่าเอ๋ย เรา
มีธุระอะไรกับเจ้า ถ้าเขาด่า
เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งเขาว่า
'จงด่าดาวิด' แล้วใครจะพูดว่า
'ทำไมเจ้าจึงกระทำเช่นนั้น'"

11 ดาวิดตรัสกับอาบีชัยและข้า

ราชการทั้งสิ้นของพระองค์ว่า
"ดูเถิด ลูกของเราเองที่ได้ออก
มาจากบั้นเอวของเรา ยิ่งแสวงหา
ชีวิตของเรา ยิ่งกว่านั้น ทำไมกับ
คนเบนยามินคนนี้จะไม่กระทำ
เล่า ช่างเขาเถิด ให้เขาด่าไป
เพราะพระเยโฮวาห์ทรงบอกเขา
แล้ว"

12 บางทีพระเยโฮวาห์จะทอด
พระเนตรความทุกข์ใจของเรา
และพระเยโฮวาห์จะทรงสนอง
เราด้วยความดีเพราะเขาด่าเรา
ในวันนี้"

13 ดาวิดจึงทรงดำเนินไปตาม
ทางพร้อมกับพลของพระองค์
ฝ่ายซิเมอีก็เดินไปตามเนินเขา
ตรงข้าม เขาเดินพลางต่ำพลาง
เอาก้อนหินปาและเอาฝุ่นขัดใส่
14 กษัตริย์กับพลทั้งปวงที่อยู่
กับพระองค์ก็มารู้สึกเหนื่อย
อ่อน จึงทรงพักผ่อนเอาแรง ณ
ที่นั่น

อับซาโลมนำพลของพระองค์

มายังกรุงเยรูซาเล็ม

15 ฝ่ายอับซาโลมกับประชาชน
ทั้งสิ้น คือคนอิสราเอลก็มาถึง
กรุงเยรูซาเล็ม และอาหิโธเฟลก็
มาด้วย

16 และอยู่มาเมื่อหุชยชาวารคิ
สหายของดาวิดเข้าเฝ้าอับซา-
โลม หุชยกราบทูลอับซาโลมว่า
"ขอ กษัตริย์ทรงพระเจริญ ขอ

(7) พบญ 13:13 (8) วนฉ 9:24, 56-57; 2 ซมอ 1:16 (9) อพย 22:28; 1 ซมอ 23:14

(10) 2 ซมอ 3:39; 2 พกษ 18:25 (11) ปฐก 15:4 (12) พบญ 23:5; นทม 13:2

(15) 2 ซมอ 15:12, 37 (16) 2 ซมอ 15:34, 37

กษัตริย์ทรงพระเจริญ”
 17 และอับซาโลมตรัสกับหุซัย
 ว่า “นี่หรือความเมตตาต่อสหาย
 ของท่าน ทำไมท่านไม่ไปกับ
 สหายของท่านเล่า”
 18 หุซัยกราบทูลอับซาโลมว่า
 “มิใช่พะยะค่ะ พระเยโฮวาห์กับ
 ประชาชนเหล่านี้กับคนอิสรา-
 เอลทั้งสิ้นเลือกตั้งผู้ใดไว้ ข้า
 พระองค์ขอเป็นฝ่ายผู้นั้น ข้า
 พระองค์จะขออยู่กับผู้นั้น”
 19 อีกประการหนึ่งข้าพระองค์
 ควรจะปรนนิบัติผู้ใด มิใช่โอรส
 ของท่านผู้นั้นดอกหรือ ข้าพระ
 องค์ได้ปรนนิบัติต่อพระพักตร์
 เสด็จพ่อของพระองค์มาแล้วฉัน
 ไต ก็ขอปรนนิบัติต่อพระพักตร์
 พระองค์ฉันนั้น”
 20 อับซาโลมตรัสถามอาหิโร-
 เฟลว่า “เราจะทำอะไรดี จง
 ให้คำปรึกษาของท่าน”
 21 อาหิโรเฟลกราบทูลอับซา-
 โลมว่า “จงเข้าหานางสนมของ
 เสด็จพ่อของพระองค์ซึ่งเสด็จ
 พ่อทิ้งไว้ให้เฝ้าพระราชวัง เมื่อ
 คนอิสราเอลทั้งสิ้นได้ยินว่าพระ
 องค์เป็นที่เกลียดชังของเสด็จ
 พ่อแล้ว บรรดามือเหล่านั้นที่อยู่
 ฝ่ายพระองค์ก็จะเข้มแข็งขึ้น”
 22 เขาจึงกางเต็นท์ให้อับซาโลม
 ไว้ที่บนดาดฟ้าหลังคา และอับ-
 ซาโลมก็ทรงเข้าหานางสนมของ

พระราชบิดาของพระองค์ท่าม-
 กลางสายตาของอิสราเอลทั้งสิ้น
 23 ในครั้งนั้นคำปรึกษาของอา-
 หิโรเฟลที่ทูลถวายก็เหมือนกับ
 ว่าคนได้ทูลถามจากพระดำรัส
 ของพระเจ้า คำปรึกษาทั้งสิ้นที่
 อาหิโรเฟลทูลถวายต่อดาวิด
 และอับซาโลมเป็นดังนั้น

อาหิโรเฟลกับหุซัย

ให้คำปรึกษาที่แตกต่างกัน

17 และอาหิโรเฟลกราบทูล
 อับซาโลมว่า “ขอโปรด
 อนุญาตให้ข้าพระองค์เลือก
 ทหารหนึ่งหมื่นสองพันคน ข้า
 พระองค์จะยกออกไปติดตาม
 ดาวิดคืนวันนี้
 2 ข้าพระองค์จะไปทันท่านเมื่อ
 ท่านยังเหนื่อยอ่อนอยู่และอ่อน
 กำลัง กระทำให้ท่านกลัวตัวสั่น
 พลทั้งปวงที่อยู่กับท่านก็จะหนี
 ไป ข้าพระองค์จะฆ่าฟันแต่
 กษัตริย์
 3 แล้วจะนำประชาชนทั้งสิ้น
 กลับมาเข้าฝ่ายพระองค์ เมื่อได้
 คนที่พระองค์มุ่งหาคนเดียวก็
 เหมือนได้ประชาชนกลับมาทั้ง
 หมด แล้วประชาชนทั้งปวงก็จะ
 อยู่เป็นผาสุก”
 4 คำทูลนี้เป็นที่พอพระทัยอับ-
 ซาโลม และบรรดาผู้ใหญ่แห่ง
 อิสราเอลก็พอใจด้วย
 5 อับซาโลมตรัสว่า “จงเรียกหุ-

(17) 2 ซมอ 19:25; 1 พศด 17:33 (19) 2 ซมอ 15:34 (20) 2 ซมอ 15:12

(21) ปฐก 34:30; 1 ซมอ 13:4; 2 ซมอ 2:7 (22) 2 ซมอ 12:11,12 (23) 2 ซมอ 15:12

(2) พญ 25:18; 2 ซมอ 16:14 (4) 2 ซมอ 5:3; 19:11 (5) 2 ซมอ 15:32-34

ชัยคนอาร์คีเข้ามาด้วย เพื่อเราจะฟังเขาจะว่าอย่างไรเช่นกัน”

6 เมื่อหุซัยเข้ามาเฝ้าอับซาโลมแล้ว อับซาโลมจึงตรัสถามเขาว่า “อาหิโธเฟลว่าอย่างนี้แล้ว เราควรจะทำตามคำแนะนำของเขาหรือไม่ ถ้าไม่ ท่านจงพูดมา”

7 หุซัยจึงกราบทูลอับซาโลมว่า “คำปรึกษาซึ่งอาหิโธเฟลให้ในครั้งนี้ไม่ดี”

8 หุซัยกราบทูลต่อไปว่า “พระองค์ทรงทราบแล้วว่า เสด็จพ่อและคนที่อยู่ด้วยเป็นทหารแข็งแกร่ง และเขาทั้งหลายกำลังโกรธเหมือนหมีที่ลูกถูกลักเอาไปในปี นอกจากนั้นเสด็จพ่อของพระองค์ทรงชำนาญศึก ท่านคงไม่พักอยู่กับพวกพล

9 ดุเถิด ถึงขณะนี้ท่านก็ซ่อนอยู่ในบ่อแห่งหนึ่ง หรือในที่หนึ่งที่ใด แล้วต่อมาเมื่อมีคนล้มตายในการสู้รบครั้งแรก ใครที่ได้ยินเรื่องก็จะกล่าวว่า ‘ทหารที่ติดตามอับซาโลมถูกฆ่าฟัน’

10 แม้คนที่กล้าหาญที่จิตใจเหมือนอย่างสิงโตก็จะละลายไปอย่างเต็มที เพราะอิสราเอลทั้งสิ้นทราบทั่วว่า เสด็จพ่อของพระองค์เป็นวีรบุรุษ และคนที่อยู่ก็เป็นทหารที่แข็งแกร่ง

11 แต่คำปรึกษาของข้าพระองค์มีว่า ขอพระองค์รวบรวม

อิสราเอลทั้งสิ้นตั้งแต่ดานถึงเบเออร์เซบา ให้มากมายตั้งเม็ดทรายที่ทะเล แล้วพระองค์ก็เสด็จคุมทัพไปเอง

12 เราทั้งหลายจะเข้ารบกับท่าน ณ ที่หนึ่งที่ใดที่พบกัน และเราจะเข้าโจมตีเหมือนน้ำค้างตกใส่พื้นดิน ตัวท่านและบรรดาคนที่อยู่กับท่านก็จะไม่มีเหลือสักคนหนึ่ง

13 ยิ่งกว่านั้น ถ้าท่านจะถอยร่นเข้าไปในเมือง คนอิสราเอลทั้งสิ้นก็จะเอาเชือกมาลากเมืองนั้นลงไปที่ลุ่มแม่น้ำ จนกระทั่งก้อนกรวดสักก้อนหนึ่งก็ไม่มีให้เห็นที่นั่น”

14 อับซาโลมและคนอิสราเอลทั้งปวงว่า “คำปรึกษาของหุซัยคนอาร์คีดีกว่าคำปรึกษาของอาหิโธเฟล” เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสถาปนาที่จะให้คำปรึกษาอันดีของอาหิโธเฟลพ่ายแพ้เพื่อพระเยโฮวาห์จะทรงนำเหตุร้ายมายังอับซาโลม

15 แล้วหุซัยจึงบอกศาดอกและอาบียาธาร์บุโรหิตว่า “อาหิโธเฟลได้ให้คำปรึกษาอย่างนั้นอย่างนี้แก่อับซาโลม และพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล และข้าพเจ้าได้ให้คำปรึกษาอย่างนั้นอย่างนี้

16 ฉะนั้นบัดนี้จึงรีบส่งคนไปกราบทูลดาวิดว่า ‘คืนวันนี้อย่า

(8) สชย 13:8 (10) ยชว 2:11 (11) ปฐก 22:17; ยชว 11:4; วนฉ 20:1; 2 ซมอ 3:10

(13) มคา 1:6 (14) 2 ซมอ 15:31, 34; สดต 9:15-16

(15) 2 ซมอ 15:35-36 (16) 2 ซมอ 15:28

พักอยู่ที่ที่ราบในถิ่นทุรกันดาร
อย่างไรก็จงให้เสด็จข้ามไปเสีย
เกรงว่ากษัตริย์และประชาชนทั้ง
สิ้นที่อยู่กับพระองค์จะถูกกลืน
ไปหมด”

17 ฝ่ายโยนาธานและอาหิมาอัส
กำลังคอยอยู่ที่เอนโรเกลแล้ว มี
สาวใช้คนหนึ่งเคยไปบอกเรื่อง
แก่เขา แล้วเขาก็ไปกราบทูล
กษัตริย์ดาวิด เพราะเขาไม่กล้า
เข้ากรุงให้ใครเห็น

18 แต่มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งเห็น
เขาทั้งสอง จึงไปทูลอับซาโลม
เขาทั้งสองก็รีบไปโดยเร็วจนถึง
บ้านชายคนหนึ่งที่บ้านสุริม เขามี
บ่อน้ำอยู่ที่ลานบ้าน เขาทั้งสอง
จึงลงไปอยู่ในบ่อน้ำ

19 หญิงแม่บ้านก็เอาผ้ามาปูปิด
ปากบ่อ แล้วก็เกลี่ยปลายข้าวตอก
อยู่บนนั้น ไม่มีใครทราบเรื่อง
เลย

20 เมื่อข้าราชการของอับซาโลม
มาถึงที่บ้านหญิงคนนั้น เขาก็ถาม
ว่า “อาหิมาอัสกับโยนาธานอยู่ที่
ไหน” หญิงนั้นก็ตอบเขาว่า “เขา
ข้ามลำธารนำไปแล้ว” เมื่อเขา
เที่ยวหาไม่พบแล้วก็กลับไปยัง
กรุงเยรูซาเล็ม

21 อยู่มา เมื่อคนเหล่านั้นไป
แล้ว ชายทั้งสองก็ขึ้นมาจากบ่อ
ไปกราบทูลกษัตริย์ดาวิด เขาทูล
ดาวิดว่า “ขอทรงลุกขึ้น และรีบ

ข้ามแม่น้ำไป เพราะอาหิโธเฟล
ได้ให้คำปรึกษาต่อสู้อย่างนั้น
อย่างนี้”

22 ดาวิดก็ทรงลุกขึ้นพร้อมกับ
พวกพลทงสิ้นที่อยู่กับพระองค์
และข้ามแม่น้ำจอร์แดน พอรุ่ง
เช้าก็ไม่มีเหลือสักคนหนึ่งที่ยัง
ไม่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน

23 เมื่ออาหิโธเฟลเห็นว่าเขาไม่
กระทำตามคำปรึกษาของท่าน ก็
ผูกอาสน์ขึ้นขี่กลับไปเรือนของ
ตนที่อยู่ในเมืองของตน เมื่อสั่ง
ครอบครัวเสียเสร็จแล้วก็ผูก
คอตาย เขาจึงเอาศพฝังไว้ที่
อุโมงค์บิดาของท่าน

24 ฝ่ายดาวิดก็เสด็จมายังเมือง
มาหะนาอิม และอับซาโลมก็
ข้ามแม่น้ำจอร์แดนพร้อมกับคน
อิสราเอลทั้งปวง

25 อับซาโลมทรงตั้งอามาสา
เป็นแม่ทัพแทนโยอาบ อามาสา
เป็นบุตรของชายคนหนึ่งชื่ออิ-
ราคนอิสราเอล ได้แต่งงานกับ
อาบีกายิลบุตรสาวของนาหาช
น้องสาวของนางเศรยาห์มารดา
ของโยอาบ

26 ฝ่ายคนอิสราเอลและอับซา-
โลมตั้งค่ายอยู่ในแผ่นดินกิเล-
อาด

27 อยู่มาเมื่อดาวิดเสด็จมาถึง
มาหะนาอิม โสปีบุตรชายนาหาช
ชาวเมืองรับบาห์แห่งคนอัมโมน

(17) ยชว 24; 15:7; 18:16; 2 ซมอ 15:27 (18) 2 ซมอ 3:16; 16:5 (19) ยชว 2:4-6

(20) อพย 1:19; ลนต 19:11; ยชว 2:3-5 (21) 2 ซมอ 17:15 (23) 2 ซมอ 15:12

(24) ปฐก 32:2; ยชว 13:26 (25) 2 ซมอ 19:13; 20:9 (27) 1 ซมอ 11:1; 2 ซมอ 9:4

และมาคีร์บุตรชายอัมมีเอลชาว
โลเดบาร และบารซิลัยชาว
กิเลอาดจากเมืองโรเกลิม

28 ได้ชนที่นอน อ่างน้ำ และ
เครื่องภาชนะดิน ข้าวสาลี ข้าว
บาร์เลย์ และแป้ง ข้าวคั่ว ถั่ว
ถั่วฝักยาว และถั่วแดง

29 น้ำผึ้ง เนย แกะ และเนยแข็ง
ที่ได้มาจากฝูงสัตว์ ถวายแด่ดา-
วิด และให้พวกพลที่อยู่กับพระ
องค์รับประทาน เพราะเขาทั้ง
หลายกล่าวว่า "พวกพลหิวและ
อ่อนเพลียและกระหายอยู่ที่ใน
ถิ่นทุรกันดาร"

สงครามระหว่าง

ทหารของดาวิด

กับอับซาโลม

18 ดาวิดจึงตรวจพลที่อยู่
กับพระองค์ และทรงจัด
ตั้งนายพันนายร้อยให้ควบคุม
2 และดาวิดทรงจัดทัพออกไป
ให้อยู่ในบังคับบัญชาของโยอาบ
หนึ่งในสาม และในบังคับของ
อาปีซัยน้องชายของโยอาบบุตร
ชายนางเศรยาห์หนึ่งในสามและ
อีกหนึ่งในสามอยู่ในบังคับบัญ-
ชาของอิททัยคนกัท และกษัตริย์
ตรัสกับพวกพลว่า "เราจะไปกับ
ท่านทั้งหลายด้วย"

3 แต่พวกพลเหล่านั้นทูลว่า "ขอ
พระองค์อย่าเสด็จเลย เพราะ
ถ้าข้าพระองค์ทั้งหลายจะหนีไป

เขาทั้งหลายก็ไม่ใช่ดีอะไรนัก
หนา ถ้าข้าพระองค์ทั้งหลายตาย
เสียสักครึ่งหนึ่ง เขาทั้งหลายก็
ไม่ใช่ดีอะไร แต่พระองค์มีค่า
เท่ากับพวกข้าพระองค์หนึ่ง
หมื่นคน เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอ
พระองค์พร้อมที่จะส่งกองหนุน
จากในเมืองจะดีกว่า"

4 กษัตริย์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า
"ท่านทั้งหลายเห็นชอบอย่างไร
เราจะกระทำตาม" กษัตริย์จึง
ทรงประทับที่ข้างประตูเมือง
และบรรดาพลทั้งหลายเดินออกไป
ไปเป็นกองร้อยกองพัน

5 กษัตริย์รับสั่งโยอาบ อาปีซัย
และอิททัยว่า "เบาๆมือกับชาย
หนุ่มนั้นด้วยเห็นแก่เราเถิด คือ
กับอับซาโลม" พวกพลทั้งสิ้นก็
ได้ยินคำรับสั่งซึ่งกษัตริย์ประ-
ทานแก่บรรดาผู้บังคับบัญชา
ด้วยเรื่องอับซาโลม

6 พวกพลจึงเคลื่อนออกไปใน
ทุ่งเพื่อสู้รบกับคนอิสราเอล การ
สงครามนั้นทำกันในป่าเอเฟรา-
อิม

7 คนอิสราเอลก็พ่ายแพ้ต่อหน้า
ข้าราชการของดาวิด มีการฆ่า
ฟันกันอย่างหนักที่นั่น ทหาร
ตายเสียสองหมื่นคนในวันนั้น

8 การสงครามกระจ่ายไปทั่วพื้น
แผ่นดิน ในวันนั้นป่ากินคนเสีย
มากกว่าตราบกิน

(29) 2 ซมอ 16:2; สกษ 21:26; ปญจ 11:1 (1) อพย 18:25; กตว 31:14; 1 ซมอ 22:7

(2) วนล 7:16; 1 ซมอ 11:11; 2 ซมอ 15:19-22 (3) 2 ซมอ 21:17

(5) 2 ซมอ 18:12 (6) ยชว 17:15, 18; 2 ซมอ 17:26

อับซาโลมถูกฆ่า

9 และอับซาโลมไปพบข้าราชการของดาวิดเข้า อับซาโลมทรงล่ออยู่และล่อนั้นได้วิ่งเข้าไปได้กึ่งต้นโอ๊กใหญ่ ศิระชะของท่านก็ติดกึ่งต้นโอ๊กแน่น เมื่อล่อนั้นวิ่งเลยไปแล้วท่านก็แขวนอยู่ระหว่างฟ้าและดิน

10 มีชายคนหนึ่งมาเห็นเข้า จึงไปเรียนโยอาบว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้าเห็นอับซาโลมแขวนอยู่ที่ต้นโอ๊ก"

11 โยอาบก็พูดกับชายที่บอกท่านว่า "ดูเถิด เจ้าเห็นเขาแล้วทำไมเจ้าไม่ฟันให้ตกดินเสียทีเดียวเล่า เราก็ยินดีที่จะให้รางวัลเงินสิบเหรียญกับสายรัดเอวเส้นหนึ่งให้เจ้า"

12 แต่ชายคนนั้นเรียนโยอาบว่า "ถึงมือของข้าพเจ้าอุ้มเงินพันเหรียญอยู่ ข้าพเจ้าจะไม่ยื่นมือออกทำแก่ราชบุตรของกษัตริย์ เพราะว่าหูของพวกเราได้ยินพระบัญชาของกษัตริย์ที่ตรัสสั่งท่านและอาบีชัยก็บอิตักท้วงว่า 'ขอจงป้องกันอับซาโลมชายหนุ่มนั้น'"

13 มิฉะนั้นข้าพเจ้ากระทำความผิดต่อชีวิตของตนเอง เพราะไม่มีอะไรจะปิดบังให้พ้นกษัตริย์ได้ แล้วตัวท่านเองก็คงใส่โทษข้าพเจ้าด้วย"

14 โยอาบจึงว่า "เราไม่ควรเสียเวลากับเจ้าเช่นนี้" ท่านก็หยิบหาวสามอันแทงเข้าไปที่หัวใจของอับซาโลมขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ที่ต้นโอ๊ก

15 ทหารหนุ่มสิบคนที่ถือเครื่องรบของโยอาบ ก็ล้อมอับซาโลมไว้ แล้วประหารชีวิตท่านเสีย

16 โยอาบก็เป่าแตร และกองทัพก็กลับจากการไล่ตามอิสราเอล เพราะโยอาบยับยั้งเขาทั้งหลายไว้

17 เขาก็ยกศพอับซาโลมโยนลงไปในบ่อใหญ่ซึ่งอยู่ในป่า เอาหินกองทับไว้ เป็นกองใหญ่มหึมา คนอิสราเอลทั้งสิ้นต่างก็หนีกลับไปเต็นท์ของตน

18 เมื่ออับซาโลมยังมีชีวิตอยู่ได้ตั้งเสาไว้เป็นที่ระลึกที่หุบเขาหลวง เพราะท่านกล่าวว่า "เราไม่มีบุตรชายที่จะสืบชื่อของเรา" ท่านเรียกเสานั้นตามชื่อของตน เขาเรียกกันว่า ที่ระลึกแห่งอับซาโลมจนทุกวันนี้

ดาวิดทรงเรียนรู้เกี่ยวกับ**ความตายของอับซาโลม**

19 อาหิมาอัสบุตรชายศาโดกกล่าวว่า "ขอให้ข้าพเจ้าวิ่งนำข่าวไปทูลกษัตริย์ว่า พระเยโฮวาห์ทรงช่วยพระองค์ให้แก่แค้นศัตรูของพระองค์แล้ว"

20 โยอาบก็ตอบเขาว่า "ท่าน

(9) 2 ซมอ 14:26 (12) 2 ซมอ 18:5

(17) พบญ 21:20-21; ยชว 7:26; 8:29; 2 ซมอ 19:8; 20:1, 22

(18) ปฐก 14:17; 2 ซมอ 14:27 (19) วนฉ 5:11

อย่านำข่าวไปในวันนี้เลย ท่านจงนำข่าวในวันอื่นเถิด แต่วันนี้ท่านอย่านำข่าวเลย เพราะว่าโอรสของกษัตริย์สิ้นชีพแล้ว”

21 โยอาบก็สั่งคูชิวว่า “จงนำข่าวไปกราบทูลกษัตริย์ตามสิ่งที่ท่านได้เห็น” คูชิวก็กราบลงค้ำบโยอาบแล้วก็วิ่งไป

22 อาหิมาอัสบุตรชายศาโดกจึงเรียนโยอาบอีกว่า “จะอย่างไรก็ช่างเถิด ขอให้ข้าพเจ้าวิ่งตามคูชิวไปด้วย” โยอาบตอบว่า “ลูกเอ๋ย เจ้าจะวิ่งไปทำไม ด้วยว่าเจ้าไม่มีข่าวที่จะส่งไป”

23 เขาตอบว่า “จะอย่างไรก็ช่างเถิด ข้าพเจ้าจะขอวิ่งไป” โยอาบจึงบอกเขาว่า “วิ่งไปเถอะ” และอาหิมาอัสก็วิ่งไปตามทางที่ราบขึ้นหน้าคูชิวไป

24 ฝ่ายดาวิดประทับอยู่ระหว่างประตูเมืองทั้งสอง มีทหารยามขึ้นไปอยู่ บนหลังคาซุ้มประตูที่กำแพงเมือง เมื่อเงยหน้าขึ้นมองดู เห็นชายคนหนึ่งวิ่งมาลำพัง

25 ทหารยามคนนั้นก็ร้องกราบทูลกษัตริย์ กษัตริย์ตรัสว่า “ถ้าเขามาลำพังก็ คงคาบข่าวมา” ชายคนนั้นก็วิ่งเข้ามาใกล้

26 ทหารยามเห็นชายอีกคนหนึ่งวิ่งมา ทหารยามก็ร้องบอกไปที่นายประตูเมืองว่า “ดูเถิด

มีชายอีกคนหนึ่งวิ่งมาแต่ลำพัง” กษัตริย์ตรัสว่า “เขาคงนำข่าวมาด้วย”

27 ทหารยามนั้น กราบทูลว่า “ข้าพระองค์คิดว่า คนที่วิ่งมาก่อนวิ่งเหมือนอาหิมาอัสบุตรศาโดก” และกษัตริย์ตรัสว่า “เขาเป็นคนดี เขามาด้วยข่าวดี”

28 แล้วอาหิมาอัสร้องทูลกษัตริย์ว่า “ทุกสิ่งสงบแล้ว พระยะคะ” เขาก็กราบกษัตริย์ชบหน้าลงถึงพื้นดิน กราบทูลว่า “สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ พระองค์ได้ทรงมอบบรรดาผู้ที่ยกมือของเขาคู่ต่อสู้กับกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์แล้ว”

29 กษัตริย์ตรัสถามว่า “อับซาโลมชายหนุ่มนั้นเป็นสุขอยู่หรือ” อาหิมาอัสทูลตอบว่า “เมื่อโยอาบใช้ให้ผู้รับใช้ของกษัตริย์คือผู้รับใช้ของพระองค์มานั้น ข้าพระองค์เห็นผู้คนสับสนกันใหญ่ แต่ไม่ทราบเหตุ”

30 กษัตริย์ตรัสว่า “จงหลีกมายืนตรงนี้” เขาจึงหลีกไปยืนหนึ่งอยู่

31 ดูเถิด คูชิวก็มาถึง และคูชิวกราบทูลว่า “มีข่าวดีถวายแด่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ เพราะในวันนี้พระเยโฮวาห์ทรงช่วยพระองค์ให้แก่แค้นบรรดาผู้

(24) 2 ซมอ 13:34; 2 พกษ 9:17

(27) 1 พกษ 1:42

(28) 2 ซมอ 16:12

ที่ลุกขึ้นต่อสู้พระองค์”
 32 กษัตริย์ตรัสถามคูชี้ว่า “อับซาโลมชายหนุ่มนั้นเป็นสุขอยู่หรือ” คูชี้ทูลตอบว่า “ขอให้ศัตรูของกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์และบรรดาผู้ที่ลุกขึ้นกระทำอันตรายต่อพระองค์เป็นเหมือนชายหนุ่มผู้นั้นเถิด”

ดาวิดทรงเศร้าโศกมาก

33 กษัตริย์ทรงโทมน์สนัก เสด็จขึ้นไปบนห้องที่อยู่เหนือประตูและกันแสง เมื่อเสด็จไปพระองค์ตรัสว่า “โอ อับซาโลมบุตรของเรา บุตรของเรา อับซาโลมบุตรของเราเอ๋ย เราอยากจะทำแทนเจ้า โอ อับซาโลมบุตรของเรา บุตรของเราเอ๋ย”

โยอาบติเตียนดาวิด
19 เขาไปเรียนโยอาบว่า “ดูเถิด กษัตริย์กันแสงและไว้ทุกข์เพื่ออับซาโลม”

2 เพราะฉะนั้นชัยชนะในวันนั้นก็กลายเป็นการไว้ทุกข์ของประชาชนทั้งหลาย เพราะในวันนั้นประชาชนได้ยินว่า กษัตริย์ทรงโทมน์สเพราะพระราชบุตรของพระองค์

3 ในวันนั้นประชาชนได้แอบเข้ามาในเมืองอย่างกับคนหนีศึก แล้วอายแอบเข้ามา

4 กษัตริย์ทรงคลุมพระพักตร์ของพระองค์ และกษัตริย์กัน-

แสงเสียงดั่งว่า “โอ อับซาโลมบุตรของเราเอ๋ย โอ อับซาโลมบุตรของเรา บุตรของเรา”

5 โยอาบก็เข้ามาในพระราชวังทูลกษัตริย์ว่า “วันนี้พระองค์ได้ทรงกระทำให้ข้าราชการทั้งสิ้นของพระองค์ ผู้ซึ่งวันนี้ได้อารักขาพระชนม์ของพระองค์ ทั้งชีวิตของราชบุตรและราชธิดา และชีวิตของบรรดาแม่และชีวิตของสนมทั้งหลายของพระองค์ให้เขาได้รับความละอาย

6 เพราะว่าพระองค์ทรงรักศัตรูของพระองค์ และทรงเกลียดชังสหายของพระองค์ เพราะในวันนี้นะพระองค์ได้กระทำให้ประจักษ์แล้วว่า พระองค์ไม่ยึดต่อนายทหารและบรรดาข้าราชการทั้งหลาย ในวันนั้นข้าพระองค์ทราบว่าคุณถ้าในวันนี้อับซาโลมยังมีชีวิตอยู่ และข้าพระองค์ทั้งหลายก็ตายสิ้น พระองค์ก็จะพอพระทัย

7 ฉะนั้น ขอพระองค์ทรงลุกขึ้น บัดนี้ขอเสด็จออกไปตรัสให้ถึงใจข้าราชการทั้งหลาย เพราะข้าพระองค์ได้ปฏิญาณในพระนามพระเยโฮวาห์ว่า ถ้าพระองค์ไม่เสด็จจะไม่มีชายสักคนหนึ่งอยู่กับพระองค์ในคืนนี้ เรื่องนี้จะร้ายแรงยิ่งกว่าเหตุร้ายอื่น ๆ ทั้งสิ้นซึ่งบังเกิดแก่พระองค์ตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์จนถึงบัดนี้”

(32) 2 ซมอ 12:10; 19:4

(1) ยรม 14:2 (2) อสธ 4:3 (3) 2 ซมอ 19:32

(4) 2 ซมอ 15:30; 18:33 (5) 2 ซมอ 18:14

8 กษัตริย์ก็ทรงลุกขึ้นประทับที่ประตูเมือง เขาไปบอกประชาชนทั้งหลายว่า "ดูเถิด กษัตริย์ประทับอยู่ที่ประตูเมือง" ประชาชนทั้งหลายก็มาเฝ้ากษัตริย์ ฝ่ายอิสราเอลนั้นต่างคนต่างก็หนีไปยังถิ่นที่ของตนหมดแล้ว

ดาวิดเสด็จกลับไป

ยังกรุงเยรูซาเล็ม

9 ประชาชนทั้งลี้ภัยก็หมองใจกันไปทั่วอิสราเอลทุกตระกูล กล่าวว่า "กษัตริย์เคยทรงช่วยเราให้พ้นจากมือศัตรูของเราและทรงช่วยเราให้พ้นจากมือคนฟีลิสเตีย บัดนี้พระองค์ทรงหนีอับซาโลมออกจากแผ่นดิน

10 แต่อับซาโลมผู้ที่เราเจิมตั้งไว้เหนือเรานั้นก็สิ้นชีวิตเสียแล้วในสงคราม ฉะนั้นบัดนี้ ทำไมเจ้าไม่พูดอะไรบ้างเลยในเรื่องที่จะเชิญกษัตริย์ให้เสด็จกลับ"

11 กษัตริย์ดาวิดทรงใช้คนไปหา ศาโดกและอาบียาธาร์ปุโรหิต รับสั่งว่า "ขอบอกพวกผู้ใหญ่ของคนยูดาห์ว่า 'ทำไมท่านทั้งหลายจึงเป็นคนสุดท้ายที่จะเชิญกษัตริย์กลับพระราชวังของพระองค์ เมื่อถ้อยคำเหล่านี้มาจากอิสราเอลทั้งหลายถึงกษัตริย์คือถึงราชวงศ์ของพระองค์

12 ท่านทั้งหลายเป็นญาติของเรา เป็นกระดูกและเนื้อหนัง

ของเรา ทำไมท่านจึงจะเป็นคนสุดท้ายที่จะเชิญกษัตริย์กลับ'

13 และจงบอกอามาสาว่า 'ท่านมิได้เป็นกระดูกและเนื้อหนังของเราหรือ ถ้าท่านมิได้เป็นผู้บังคับบัญชากองทัพแทนโยอาบสืบต่อไป ขอพระเจ้าทรงลงโทษเรา และให้หนักยิ่งกว่านั้นอีก'"

14 พระองค์ก็ได้ชักจูงจิตใจของบรรดาคนยูดาห์ตั้งกับเป็นจิตใจของชายคนเดียว พวกเขาจึงส่งคนไปทูลกษัตริย์ว่า "ขอพระองค์เสด็จกลับพร้อมกับบรรดาข้าราชการทั้งหมดด้วย"

15 กษัตริย์ก็เสด็จกลับและมายังแม่น้ำจอร์แดน และยูดาห์ก็พากันมาที่กิลกาลเพื่อรับเสด็จกษัตริย์และนำกษัตริย์เสด็จข้ามแม่น้ำจอร์แดน

16 ซิเมอี บุตรชายเก-รา คนเบนยามิน ผู้มาจากบาฮูริม รีบลงมาพร้อมกับคนยูดาห์เพื่อจะรับเสด็จกษัตริย์ดาวิด

17 มีคนจากตระกูลเบนยามิน พร้อมกับท่านหนึ่งพันคน และศิบามหาดเล็กในราชวงศ์ของซาอูล พร้อมกับบุตรชายสิบห้าคนกับคนใช้อีกยี่สิบคน ก็รับมายังแม่น้ำจอร์แดนต่อพระพักตร์กษัตริย์

18 เขาทั้งหลายได้ข้ามทำข้ามไปรับราชวงศ์ของกษัตริย์ และคอย

(8) 2 ซมอ 15:2; 18:17, 24 (9) 2 ซมอ 3:18; 8:1-14; 15:14 (11) 2 ซมอ 15:24

(12) 2 ซมอ 5:1; 1 พศต 11:1 (13) นรธ 1:17; 2 ซมอ 3:37 (14) วนฉ 20:1

(15) ยชว 5:9; 2 ซมอ 17:22 (16) 2 ซมอ 16:5; 1 พกษ 2:8 (17) 2 ซมอ 3:19

ปฏิบัติให้ชอบพระทัย ซิเมอีย บุตรชายเก-รา ได้กราบลงต่อ พระพิภตรักษัตริย์ขณะที่พระองค์เสด็จข้ามแม่น้ำจอร์แดน 19 กราบทูลกษัตริย์ว่า "ขอเจ้านายของข้าพระองค์อย่าทรงถือโทษความชั่วช้าข้าพระองค์ และทรงจดจำความผิดที่ผู้รับใช้ของพระองค์ได้กระทำ ในวันที่ กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ สละกรุงเยรูซาเล็ม ขอ กษัตริย์อย่าทรงจดจำไว้ในพระทัย 20 ด้วยผู้รับใช้ของพระองค์ได้ทราบแล้วว่า ได้กระทำความผิด เพราะฉะนั้น ดูก่อนในวันนี้ ข้าพระองค์ได้มาเป็นคนแรกในวงค์วานโยเซฟที่ลงมารับเสด็จ กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์" 21 อาบิซัยบุตรชายนางเศรยาห์ จึงตอบว่า "ที่ซิเมอียกระทำเช่นนี้ไม่ควรจะถึงที่ตายดอกหรือ เพราะเขาได้ตำผู้ที่เจิมตั้งของพระเยโฮวาห์" 22 แต่ดาวิดตรัสว่า "บุตรทั้งสองของนางเศรยาห์เอ๋ย เรามีธุระอะไรกับท่าน ซึ่งในวันนี้ท่านจะมาเป็นปฏิปักษ์กับเรา ในวันนี้ นะควรที่จะให้ใครมีโทษถึงตายในอิสราเอลหรือ ในวันนี้ เราไม่ทราบดอกหรือว่า เราเป็น กษัตริย์ครอบครองอิสราเอล" 23 และกษัตริย์ตรัสกับซิเมอียว่า

"เจ้าจะไม่ถึงตาย" แล้วกษัตริย์ก็ประทานค่าปฏิญานแก่เขา 24 เมฟีโบเซท โอรสซาอูลก็ลงมา รับเสด็จกษัตริย์ โดยมีได้แต่งเท้าหรือขลิบเครา หรือซักเสื้อผ้าของตนตั้งแต่วันที่ กษัตริย์เสด็จจากไปจนวันที่เสด็จกลับมาโดยสันติภาพ 25 อยู่มาเมื่อเมฟีโบเซทมายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อจะรับเสด็จ กษัตริย์ กษัตริย์ตรัสถามว่า "เมฟีโบเซท ทำไมท่านมิได้ไปกับเรา" 26 ท่านทูลตอบว่า "โอ ข้าแต่ กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์มหาดเล็กของข้าพระองค์หลอกลวงข้าพระองค์ เพราะผู้รับใช้ของพระองค์บอกเขาว่า ข้าจะผูกอานลาตัวหนึ่งเพื่อข้าจะได้ขึ้นไปตามเสด็จกษัตริย์" เพราะผู้รับใช้ของพระองค์เป็นนอกรีต 27 เขากลับไปทูลกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ใส่ร้ายผู้รับใช้ของพระองค์ แต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์เหมือนทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงเห็นสมควรจะกระทำประการใด ก็ขอทรงกระทำเถิด พะยะคะ 28 เพราะว่าวงศ์วานราชบิดาของข้าพระองค์ทั้งสิ้นก็สมควรถึงตายต่อพระพิภตรักษัตริย์เจ้า

(19) 1 ซมอ 22:15 (20) วนฉ 1:22; 2 ซมอ 16:5 (21) อพย 22:28; 1 ซมอ 26:9

(22) 1 ซมอ 11:13; 2 ซมอ 3:39; 16:10 (23) 1 พกษ 2:8-9, 37 (24) 2 ซมอ 9:6

(25) 2 ซมอ 16:7 (27) 2 ซมอ 14:17, 20; 16:3-4, 17 (28) 2 ซมอ 9:7-13

นายของข้าพระองค์ แต่พระองค์ก็ทรงแต่งตั้งผู้รับใช้ของพระองค์ไว้ในหมู่ผู้ที่รับประทานร่วมโต๊ะเสวยของพระองค์ ข้าพระองค์จะมีสิทธิประการใดเล่าที่จะร้องทูลอีกต่อกษัตริย์”

29 กษัตริย์จึงตรัสกับท่านว่า “ท่านจะพูดเรื่องธุรกิจของท่านต่อไปทำไม เราตัดสินใจว่า ท่านกับศิบาจงแบ่งที่ดินกัน”

30 เมฟีโบเซทกราบทูลกษัตริย์ว่า “เมื่อกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ได้เสด็จกลับสู่พระราชสำนักโดยสันติภาพเช่นนี้แล้ว ก็ให้ศิบบรรีบไปหมดเถิด พะยะคะ”

31 ฝ่ายบารซิลลัย ชาวกิเลอาด ได้ลงมาจากโรเกลิม และไปกับกษัตริย์ข้ามแม่น้ำจอร์แดน เพื่อส่งพระองค์ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป

32 บารซิลลัยเป็นคนชรามากแล้ว อายุแปดสิบปี ท่านได้นำเสบียงอาหารมาถวายกษัตริย์ ขณะพระองค์ประทับที่มาหะนาอิม เพราะท่านเป็นคนมั่งมีมาก

33 กษัตริย์จึงตรัสกับบารซิลลัยว่า “ข้ามมาอยู่กับเราเสียเถิด เราจะชুবเลี้ยงท่านให้อยู่กับเราที่กรุงเยรูซาเล็ม”

34 แต่บารซิลลัยทูลกษัตริย์ว่า

“ข้าพระองค์จะอยู่ต่อไปได้อีกกี่ปี ที่ข้าพระองค์จะไปอยู่กับกษัตริย์ที่กรุงเยรูซาเล็ม

35 วันนี้ข้าพระองค์มีอายุแปดสิบปีแล้ว ข้าพระองค์จะสังเกตว่าอะไรเป็นที่พอใจและไม่พอใจได้หรือ ผู้รับใช้ของพระองค์จะลืมนสร้อยของสิ่งที่กินและดื่มได้หรือ ข้าพระองค์จะฟังเสียงชายหญิงร้องเพลงได้หรือ ทำไมจะให้ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นภาระเพิ่มแก่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์อีกเล่า

36 ผู้รับใช้ของพระองค์จะตามเสด็จกษัตริย์ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปหน่อยเท่านั้น โฉนดกษัตริย์จะพระราชทานรางวัลเช่นนี้เล่า

37 ขอให้ผู้รับใช้ของพระองค์กลับเพื่อไปตายที่ในเมืองของข้าพระองค์ และถูกฝังข้างๆที่ฝังศพของบิดามารดาของข้าพระองค์ ดุเถิด ขอทรงโปรดให้คิมฮามผู้รับใช้ของพระองค์ตามเสด็จกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ไป พระองค์จะโปรดเขาประการใด ก็แล้วแต่ทรงเห็นควร”

38 กษัตริย์ตรัสตอบว่า “คิมฮามจงข้ามไปกับเรา เราจะกระทำคุณแก่เขาตามที่ท่านเห็นควร สิ่งใดที่ท่านปรารถนาให้เรากระทำแก่ท่าน เรายินดีกระทำ

(31) 2 ซมอ 17:27-29; 1 พกษ 2:7

(32) 2 ซมอ 17:27-29

(35) 2 ซมอ 19:40; 1 พกษ 2:7; ยรม 41:17

ตาม”

39 แล้วประชาชนทั้งสี่ก็ข้ามแม่น้ำจอร์แดน เมื่อกษัตริย์เสด็จข้ามไปแล้วกษัตริย์ทรงจับบารซิลลัย และทรงอวยพระพรแก่ท่าน ท่านก็กลับไปยังบ้านช่องของตน

40 กษัตริย์เสด็จไปยังกิลกาล และคิมฮามก็ข้ามตามเสด็จไปด้วย ประชาชนยูดาห์ทั้งหมดกับประชาชนอิสราเอลครึ่งหนึ่งได้นำกษัตริย์ข้ามมา

การแตกร้างกันระหว่าง คนอิสราเอลกับคนยูดาห์

41 แล้วดูเถิด คนอิสราเอลทั้งหมดมาเฝ้ากษัตริย์ กราบทูลกษัตริย์ว่า “โฉนคนยูดาห์พี่น้องของเราจึงได้ลักพาพระองค์ไปเสีย พวกกษัตริย์และราชวงศ์ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป พร้อมกับบรรดาคนของดาวิดด้วย”

42 ประชาชนยูดาห์ทั้งสี่จึงตอบประชาชนอิสราเอลว่า “เพราะกษัตริย์เป็นญาติสนิทกับเราท่านทั้งหลาย จะโกรธด้วยเรื่องนี้ทำไมเล่า เราได้อยู่กินสินเปลื้องพระราชทรัพย์ของกษัตริย์หรือ พระองค์ได้ให้รางวัลอะไรแก่เราหรือ”

43 คนอิสราเอลก็ตอบคนยูดาห์ว่า “เรามีส่วนในกษัตริย์สิบส่วน และในดาวิดเราก็มีสิทธิมากกว่า

ท่าน ทำไมท่านจึงดูถูกเราเช่นนี้เล่า เราไม่ได้เป็นพวกแรกที่พูดเรื่องการนำกษัตริย์กลับดอกหรือ” แต่ถ้อยคำของคนยูดาห์รุนแรงกว่าถ้อยคำของคนอิสราเอล

การกบฏของเซบา

20 เฝือกที่นั่นมีคนอื่นธบัปอยู่คนหนึ่งชื่อเซบาบุตรชายบิครี คนเบนยามิน เขาได้เป่าแตรขึ้นกล่าวว่า “เราไม่มีส่วนในดาวิด เราไม่มีมรดกในบุตรของเจสซี โอ อิสราเอลเอ๋ย ให้ต่างคนต่างกลับไปเต็นท์ของตนเถิด”

2 ดังนั้น พวกคนอิสราเอลทั้งหมดจึงถอนตัวจากดาวิด และไปตามเซบาบุตรชายบิครี แต่พวกคนยูดาห์ได้ติดตามกษัตริย์ของเขาอย่างมั่นคงจากแม่น้ำจอร์แดนไปถึงกรุงเยรูซาเล็ม

3 ดาวิดเสด็จกลับพระราชวังที่กรุงเยรูซาเล็ม กษัตริย์ก็รับสั่งให้นางสนมทั้งสิบคนที่พระองค์ทรงละไว้ให้เฝ้าพระราชวังนั้นไปรวมก็อยู่ในบ้านหลังหนึ่ง ทรงชุบเลี้ยงไว้แต่มิได้ทรงสมสู่อยู่ด้วย นางเหล่านั้นก็ต้องถูกกักให้มีชีวิตอยู่อย่างแม่ม่ายจนวันตาย

โยอาบฆ่าอามาสา

4 กษัตริย์ตรัสสั่งอามาสาว่า “จง

(39) ปฐก 31:55; นธ 1:14; 2 ซมอ 14:33 (41) 2 ซมอ 19:15 (42) 2 ซมอ 19:12

(43) วนฉ 8:1; 21:1; 2 ซมอ 5:1 (1) 1 ซมอ 13:2; 2 ซมอ 18:17; 1 พกษ 12:16

(2) 2 ซมอ 19:14 (3) 2 ซมอ 15:16; 16:21-22 (4) 2 ซมอ 17:25; 19:13

ระดมพลยูดาห์ให้มาพร้อมกันที่
นี้ภายในสามวัน ตัวท่านจงมา
ด้วย”

5 อามาสาก็ออกไประดมคนยู-
ดาห์ แต่เขาก็ทำงานล่าช้าเกิน
กำหนดที่พระองค์รับสั่งไว้

6 ดาวิดตรัสกับอาบิชัยว่า “บัดนี้
เชบาบุตรบิครีจะทำอันตรายแก่
เรายิ่งกว่าอับซาโลม จงนำข้า
ราชการทหารของเจ้านายของ
ท่านไปติดตาม เกรงว่าเขาจะหา
เมืองที่มีป้อมได้และหนีพ้นเรา”
7 มีคนของโยอาบตามเขาไปและ
คนเคเรธ กับคนเปเลท กับ
ทหารที่แข็งแกร่งทั้งหมด และเขา
ทั้งหลายยกออกไปจากกรุงเยรู-
ซาเล็มเพื่อไล่ตามเชบาบุตรชาย
บิครี

8 เมื่อเขาทั้งหลายมาถึงศิลา
ใหญ่ที่อยู่ในเมืองกิเบโอน อามาสาก็มาพบกับเขาทั้งหลาย
ฝ่ายโยอาบสวมเครื่องแต่งกาย
ทหารมีเข็มขัดติดตามที่อยู่ใน
ฝักดาบอยู่ที่บนเอว เมื่อท่าน
เดินไปดื่มน้ำก็ตกลง

9 โยอาบจึงถามอามาสว่า “พี่
ชายเอ๋ย สบายดีหรือ” และ
โยอาบก็เอามือขวาจับเคราอามาสาจะจับเขา

10 แต่อามาสาไม่ได้สังเกตเห็น
ดาบซึ่งอยู่ในมือของโยอาบ โย-
อาบจึงเอาดาบแทงท้องอามาสา

ไล่ทะลักถึงดิน ไม่ต้องแทงครั้งที่
ที่สอง เขาก็ตายเสียแล้ว แล้ว
โยอาบกับอาบิชัยน้องชายก็ไล่
ตามเชบาบุตรชายบิครีไป

11 ทหารหนุ่มคนหนึ่งของโย-
อาบมายืนอยู่ใกล้อามาสาพูดว่า
“ผู้ใดเห็นชอบฝ่ายโยอาบและผู้
ใดอยู่ฝ่ายดาวิดให้ผู้ผู้นั้นติดตาม
โยอาบไป”

12 อามาสาก็นอนเกลือกโลहित
ของตัวอยู่ที่ในทางหลวง เมื่อ
ชายคนนั้นเห็นประชาชนทั้งสิ้น
มาหยุดอยู่ เขาก็นำศพอามาสา
จากทางหลวงไปทิ้งในทุ่งนาและ
เอาเสื้อผ้าปิดไว้ เพราะเขาเห็น
ว่าเมื่อใครมาก็เข้าไปหยุดอยู่

การกบฏของเชบาฝ่ายแพ้

13 เมื่อเอาศพอามาสาออกจาก
ทางหลวงแล้ว ประชาชนทั้งปวง
ก็ตามโยอาบเพื่อติดตามเชบา
บุตรชายบิครี

14 เชบาก็ผ่านคนอิสราเอลทุก
ตระกูลไปจนถึงตำบลอาเบล
และเมืองเบธมาอาคาคห์ และ
บรรดาคนบีไรต์ คนเหล่านั้น
ก็มารวมกันและติดตามเขาไป
ด้วย

15 พวกเขา ก็มาถึงและล้อมเขา
ไว้ในตำบลอาเบล แขวางเมือง
เบธมาอาคาคห์ เขาทำเชิงเทียนขึ้น
ที่ริมกำแพงเมือง ประชาชนทั้ง
หลายที่อยู่กับโยอาบก็ทะลวง

(6) 2 ซมอ 11:11; 21:17; 1 พกษ 1:33 (7) 2 ซมอ 8:18; 15:18; 1 พกษ 1:38, 44

(9) มธ 26:49; ลก 22:47 (10) 2 ซมอ 2:23; 3:27; 1 พกษ 2:5

(14) 1 พกษ 15:20; 2 พกษ 15:29; 2 พศด 16:4 (15) 2 พกษ 19:32; อสค 4:2

กำแพงเพื่อให้พัง

16 มีหญิงฉลาดคนหนึ่งร้องออกมาจากในเมืองว่า "ขอฟังหน่อย ขอฟังหน่อย ขอบอกโยอาบให้มาที่นี่ ฉันอยากจะพูดด้วย"

17 โยอาบก็เข้ามาใกล้หญิงนั้น นางนั้นก็พูดว่า "ท่านคือโยอาบหรือ" เขาตอบว่า "ใช่แล้ว" นางจึงเรียนท่านว่า "ขอท่านฟังถ้อยคำของสาวใช้ของท่านสักหน่อย" ท่านก็ตอบว่า "ฉันกำลังฟังอยู่แล้ว"

18 นางก็พูดว่า "สมัยโบราณเขาพูดกันว่า 'ให้เขาขอคำปรึกษาที่อาเบลเกิด' แล้วเขาก็ตกลงกันได้"

19 ฉันเป็นคนหนึ่งที่รักสงบและสัตย์ซื่อในอิสราเอล ท่านหาช่องที่จะทำลายเมือง อันเป็นเมืองแม่ในอิสราเอล ทำไมท่านจึงจะกลืนมรดกของพระเยโฮวาห์เสีย"

20 โยอาบจึงตอบว่า "ซึ่งฉันจะกลืนหรือทำลายนั้น ขอให้ห่างไกลจากฉัน ขอให้ห่างไกลทีเดียว"

21 เรื่องนี้ไม่เป็นความจริง แต่มีชายคนหนึ่งจากแดนเทือกเขาเอเฟราอิมชื่อเชบาบุตรบิครี ได้ยกมือของเขาขึ้นต่อผู้กษัตริย์คือต่อผู้ดาวิด จึงมอบเขามาแต่

คนเดียว ฉันจะถอยทัพกลับจากเมืองนี้" หญิงนั้นจึงตอบโยอาบว่า "ดูเถิด เราจะโยนศิระของเขาข้ามกำแพงมาให้ท่าน"

22 แล้วหญิงนั้นก็ไปหาประชาชนทั้งปวงด้วยปัญญาของนาง เขาทั้งหลายได้ตัดศิระของเชบาบุตรชายบิครีโยนออกมาให้โยอาบ โยอาบก็เป่าแตร พวกเขาจึงถอนตัวจากนครนั้นกลับไปยังเต็นท์ของตนทุกคน โยอาบก็กลับไปเฝ้ากษัตริย์ที่กรุงเยรูซาเล็ม

23 โยอาบเป็นผู้บังคับบัญชากองทัพทั้งหมดในอิสราเอลและเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดาเป็นผู้บังคับบัญชากองคนเกรธี่และคนเปเลท

24 และอาโดรัมดูแลคนงานโยธา เยโฮซาฟัทบุตรชายอาหิลูตเป็นเจ้ากรมสารบรรณ

25 เขาเป็นราชเลขา ศาโดกกับอาบียาธาร์เป็นปุโรหิต

26 อีราคนยาอีร์เป็นประมุขของดาวิดด้วย

การกัณฑ์อาหารระยะเวลา

สามปีเพราะเหตุซาอูล

ฆ่าคนกิเบโอน

21 ในสมัยของดาวิดมีการกัณฑ์อาหารอยู่สามปีแล้วปีแล้ว และดาวิดทรงอธิษฐานอ้อนวอนต่อพระเยโฮวาห์

(19) 1 ซมอ 26:19; 2 ซมอ 14:16; 21:3 (22) 2 ซมอ 20:16; ปญจ 9:13-16

(23) 2 ซมอ 8:16-18; 1 พกษ 4:3 (24) 2 ซมอ 8:16; 1 พกษ 4:3

(25) 2 ซมอ 8:17 (26) 2 ซมอ 23:38 (1) กตว 27:21; 2 ซมอ 5:19

พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เพราะเหตุชาอูลและวงศ์วานกระหายโลหิตของเขา เพราะเขาม่าคนกิเบโอน"

2 กษัตริย์จึงทรงเรียกคนกิเบโอนมาตริสแก่เขา (ฝ่ายคนกิเบโอนนั้นไม่ใช่ประชาชนอิสราเอล แต่เป็นคนอาโมไรต์ที่ยังเหลืออยู่ ประชาชนอิสราเอลได้ปฏิญาณไว้แก่เขาทั้งหลายแล้ว แต่ชาอูลก็ทรงหาช่องที่จะสังหารเขาทั้งหลายเสีย เพราะความร้อนใจที่เห็นแก่คนอิสราเอลและคนยูดาห์)

3 ดาวิดตรัสถามคนกิเบโอนว่า "เราจะกระทำอะไรให้แก่พวกท่านได้ เราจะทำอย่างไรจึงจะลบมลทินบาปเสียได้ เพื่อพวกท่านจะได้อวยพรแก่มรดกของพระเยโฮวาห์ได้"

4 คนกิเบโอนทูลตอบพระองค์ว่า "พวกข้าพระองค์จะไม่รับเงินหรือทองจากชาอูลและวงศ์วานของท่านนั้น ทั้งพวกข้าพระองค์ไม่จำเป็นให้พระองค์ประหารชีวิตอิสราเอลคนหนึ่งคนใด" พระองค์จึงตรัสว่า "แล้วพวกท่านจะให้เรากระทำอะไรแก่ท่านเล่า"

5 เขากราบทูลกษัตริย์ว่า "ชายผู้ที่เราฆ่าตายพวกข้าพระองค์และวางแผนการทำลายพวกข้าพระ

องค์เพื่อมิให้พวกข้าพระองค์มีที่อยู่ในเขตแดนอิสราเอล

6 ขอทรงมอบบุตรชายเจ็ดคนของท่านให้แก่พวกข้าพระองค์ เพื่อพวกข้าพระองค์จะได้แขวนเขาเสียต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่กิเบอาห์แห่งชาอูลผู้เลือกสรรของพระเยโฮวาห์" และกษัตริย์ตรัสว่า "เราจะจัดเขามาให้"

7 แต่กษัตริย์ทรงไว้ชีวิตเมฟีโบเชท บุตรชายของโยนาธาน ราชโอรสของชาอูล ด้วยเหตุคำปฏิญาณระหว่างทั้งสองที่กระทำในพระนามพระเยโฮวาห์ คือระหว่างดาวิดกับโยนาธานราชโอรสของชาอูล

8 แต่ กษัตริย์นำเอาบุตรชายสองคนของนางริสป้าหีบบุตรสาวของอัยยาห์ซึ่งบังเกิดกับชาอูล ชื่ออาร์โมนีกับเมฟีโบเชท กับบุตรชายห้าคนของมีคาลราชธิดาของชาอูล ซึ่งพระนางมีกับอาตรีเอลบุตรชายบารซิลลัสชาวเมโหลห์

9 พระองค์ทรงมอบคนเหล่านี้ไว้ในมือของคนกิเบโอน เขาทั้งหลายจึงแขวนคอทั้งเจ็ดไว้บนภูเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และทั้งเจ็ดคนก็พินาศไปด้วยกัน เขาถูกฆ่าตายในสมัยฤดูเกี่ยวข้าว ในวันต้น คือวันแรก

(2) อพย 34:11-16; ยชา 9:3; 15 (3) 1 ซมอ 26:19; 2 ซมอ 20:19

(6) กตว 25:4; 1 ซมอ 10:24, 26; ฮชย 13:11

(7) 1 ซมอ 18:3; 20:12-17; 23:18; 2 ซมอ 4:4 (8) 2 ซมอ 3:7 (9) 2 ซมอ 6:17

ของการเกี่ยวข้าวบาร์เลย์
 10 แล้วนางริสพาทบุตรสาวของ
 อัยยาก็เอาผ้ากระสอบปูไว้บน
 ก้อนหินสำหรับตนเอง ตั้งแต่
 ต้นฤดูเกี่ยวจนถึงฝนจากท้องฟ้า
 ตกบนเขาทั้งหลาย กลางวันนาง
 ก็ไม่ยอมให้นกมาเกาะ หรือ
 กลางคืนก็ไม่ให้สัตว์ป่าทุ่งมา
 11 มีคนกราบทูลดาวิดว่า นาง
 ริสพาทบุตรสาวของอัยยาก็นาง
 สนมของซาอูลกระทำอย่างไร
 12 ดาวิดก็เสด็จไปนำอัฐิของ
 ซาอูลและอัฐิของโยนาธานราช
 โอรสมาจากคนเมืองยาเบซกิ-
 เลอาด ผู้ที่ลี้ภัยเอาไปจาก
 ถนนเมืองเบธชาน ที่คนฟีลิส-
 เตียได้แขวนพระองค์ทั้งสองไว้
 ในเมื่อคนฟีลิสเตียประหารซา-
 อูลบนเขากิลโบอา
 13 พระองค์ทรงนำอัฐิของซาอูล
 และอัฐิของโยนาธานราชโอรส
 ขึ้นมาจากที่นั่น และรวบรวม
 กระดูกของผู้ที่ถูกแขวนไว้
 ให้ตายนั้น
 14 และเขาก็ฝังอัฐิของซาอูล
 และของโยนาธานราชโอรสไว้ใน
 แผ่นดินของเบนยามินในเมือง
 เศลาในอโมงค์ของศิซบิตาของ
 พระองค์ เขาทั้งหลายก็กระทำ
 ตามทุกอย่างที่กษัตริย์ทรงสั่งไว้
 ครั้นต่อมาพระเจ้าก็ทรงสดับฟัง
 คำอธิษฐานเพื่อแผ่นดินนั้น

15 คนฟีลิสเตียได้ทำสงคราม
 กับคนอิสราเอลอีก ดาวิดก็ลง
 ไปพร้อมกับบรรดาข้าราชการ
 ของพระองค์ และได้สู้รบกับคน
 ฟีลิสเตีย และดาวิดก็ทรงอ่อน
 เพลีย

16 อิชปีเบโนบ บุตรชายคนหนึ่ง
 ของคนยักซ์ ถือหอกทองสัม-
 ฤทธิ์หนักสามร้อยเซเชล มีดาบ
 ใหม่คาดเอว คิดจะสังหารดาวิด
 เสีย

17 แต่อาบิชัยบุตรชายนางเศร-
 ยาห์เข้ามาช่วยพระองค์ไว้ และ
 สู้รบกับคนฟีลิสเตียคนนั้นฆ่า
 เขาเสีย แล้วบรรดาประชาชน
 ของดาวิดก็ปฏิญาณต่อพระองค์
 ว่า "ขอพระองค์อย่าเสด็จไปทำ
 คีตกพร้อมกับพวกข้าพระองค์ทั้ง
 หลายอีกต่อไปเลย เกรงว่าพระ
 องค์จะดับประทีปของอิสราเอล
 เสีย"

18 อยู่มาภายหลังนี้ มีการรบ
 กับคนฟีลิสเตียอีกที่เมืองโกบ
 คราวนั้นลิบเบคัยคนหุซาทได้ฆ่า
 สัพบุตรชายคนหนึ่งของคนยักซ์

19 และมีการรบกับคนฟีลิสเตีย
 ที่เมืองโกบอีก เอลฮานันบุตร
 ชายยาอาเรโอเรกิมชาวเบเล-
 เฮมได้ฆ่าน้องชายโกลิอัทชาวกัท
 ผู้มีหอกที่มีด้ามโตเท่าไม้กระ-
 พันทอผ้า

20 มีการรบกันอีกที่เมืองกัท

(10) พบญ 21:23; 2 ซมอ 3:7; 21:8 (12) 1 ซมอ 13:10-13 (14) ยชว 7:26; 18:28
 (16) กตว 13:22, 28; ยชว 15:14 (17) 2 ซมอ 18:3; 20:6-10; 22:29; 1 พกษ 11:36
 (18) 1 พศด 11:29; 20:4-8 (19) 2 ซมอ 23:24; 1 พศด 20:5 (20) 1 พศด 20:6

อันเป็นเมืองที่มีชายคนหนึ่งรูป
ร่างใหญ่โต มีนิ้วมือข้างละหก
นิ้ว และนิ้วเท้าข้างละหกนิ้ว
รวมกันยี่สิบสี่นิ้ว เขาก็บังเกิด
แก่คนยักษันั้นด้วย

21 เมื่อเขาทำทนายอิสราเอล โย-
นาธานบุตรชายของซิเมอีเชษฐา
ของดาวิด ก็สังหารเขาเสีย

22 คนทั้งสี่นี้บังเกิดแก่คนยักษั
ในเมืองกัท เขาทั้งหลายล้มตาย
ด้วยพระหัตถ์ของดาวิด และ
ด้วยมือของข้าราชการของพระ
องค์

ดาวิดแต่งบทเพลง

แห่งการช่วยให้รอดพ้น

22 ในวันที่ พระเยโฮวาห์
ทรงช่วยดาวิดให้พ้น
จากมือของศัตรูทั้งสิ้นของพระ
องค์ท่าน และให้พ้นจากพระ
หัตถ์ของชาอูล ดาวิดก็ถวายน
ถ้อยคำของเพลงบทนี้ แต่พระ
เยโฮวาห์

2 พระองค์ท่านตรัสว่า "พระเย-
โฮวาห์ทรงเป็นศิลา ป้อมปรา-
การ และผู้ช่วยให้รอดพ้นของ
ข้าพเจ้า

3 เป็นพระเจ้าซึ่งทรงเป็นศิลา
ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะวางใจใน
พระองค์ พระองค์เป็นโล่และ
เป็นเขาแห่งความรอดของข้าพ-
เจ้า เป็นที่กำบังเข้มแข็งและเป็น
ที่ลี้ภัยของข้าพเจ้า องค์พระผู้

ช่วยของข้าพระองค์เจ้าข้า พระ
องค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด
จากความทารุณ

4 ข้าพเจ้าร้องทูลต่อพระเยโฮ-
วาห์ ผู้ทรงสมควรแก่การสรร-
เสริญ และข้าพเจ้าจะได้รับการ
ช่วยให้พ้นจากศัตรูของข้าพเจ้า

5 เมื่อคลื่นแห่งความตายล้อม
ข้าพเจ้า กระแสแห่งคนอธรรม
ที่ท่วมทับข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้า
กลัว

6 ความเศร้าโศกแห่งนรกอยู่
รอบตัวข้าพเจ้า บ่วงแห่งความ
ตายขัดขวางข้าพเจ้า

7 ในยามทุกข์ใจข้าพเจ้าร้องทูล
ต่อพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าร้องทูล
ต่อพระเจ้าของข้าพเจ้า พระองค์
ทรงสดับเสียงของข้าพเจ้าจาก
พระวิหารของพระองค์ และ
เสียงร้องของข้าพเจ้ามาถึงพระ
กรรณของพระองค์

8 แล้วแผ่นดินโลกก็สั่นสะเทือน
และโคลงเคลง รากฐานของฟ้า
สวรรค์ก็ไหวไหวและสั่นสะ-
เทือน เพราะพระองค์ทรงกริ้ว

9 ควันออกไปตามช่องพระนา-
สิกของพระองค์และเพลิงผลาญ
ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระ
องค์ ถ่านก็ติดเปลวไฟนั้น

10 พระองค์ทรงโน้มฟ้าสวรรค์
ลงด้วย และเสด็จลงมา ความ
มืดที่บอญู่ใต้พระบาทของพระ

(21) 1 ซมอ 16:9; 17:10 (22) 1 พศต 20:8 (1) อพย 15:1; สดต 18 (2) พบญ 32:4
(3) ปฐก 15:1; สดต 9:9 (6) สดต 116:3 (7) อพย 3:7; สดต 116:4; 120:1
(8) วนฉ 5:4; โยบ 26:11 (9) สบ 12:29 (10) อพย 20:21; อสย 64:1

องค์

11 พระองค์ทรงครุบตนหนึ่ง และทรงเหาะไป เออ เห็นพระองค์เสด็จโดยปีกของลม

12 พระองค์ทรงกระทำความมืด เป็นพลับพลาอยู่รอบพระองค์ ที่รวบรวมบรรดาน้ำและเมฆที่บึงแห่งฟ้า

13 ถ่านลุกเป็นเพลิงจากความ สุกใสข้างหน้าพระองค์

14 พระเยโฮวาห์ทรงคะนองก็ ก้องจากฟ้าสวรรค์ และองค์ผู้สูง สุดก็เปล่งพระสุรเสียงของพระ องค์

15 และพระองค์ทรงใช้ลูกธนู ของพระองค์ออกมา ทำให้เขา กระจายไป พระองค์ทรงปล่อย ฟ้าแลบและทำให้เขาไกลหล

16 แล้วก็เห็นท้องธรร รากฐาน ของพิภพก็ปรากฏแจ้งตามการ ขนาบของพระเยโฮวาห์ ตามที่ ลมพวยพุ่งจากช่องพระนาสิก ของพระองค์

17 พระองค์ทรงเอื้อมมาจากที่ สูงทรงจับข้าพเจ้า พระองค์ทรง ดึงข้าพเจ้าออกมาจากน้ำ มาก หลาย

18 พระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้ รอดพ้นจากศัตรูที่เข้มแข็งของ ข้าพเจ้า จากบรรดาผู้ที่เกลียด ชังข้าพเจ้า เพราะเขามีกำลังมาก กว่าข้าพเจ้า

19 เขาขัดขวางข้าพเจ้าในวันที่ ข้าพเจ้าประสบหายนะ แต่พระ เยโฮวาห์ทรงเป็นที่พักพิงของ ข้าพเจ้า

20 พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าออก มายังที่กว้างใหญ่ด้วย พระ องค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้น เพราะพระองค์ ทรงยินดีใน ข้าพเจ้า

21 พระเยโฮวาห์ทรงประทาน รางวัลแก่ข้าพเจ้าตามความ ชอบธรรมของข้าพเจ้า พระองค์ ทรงตอบแทนข้าพเจ้าตามความ สะอาดแห่งมือของข้าพเจ้า

22 เพราะข้าพเจ้ารักษาบรรดา พระมรรคาของพระเยโฮวาห์ และไม่ได้พรวดจากพระเจ้าของ ข้าพเจ้าอย่างชั่วร้าย

23 เพราะคำตัดสินทั้งสิ้นของ พระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า และ ข้าพเจ้ามิได้เห็นจากกฎเกณฑ์ ของพระองค์

24 ต่อพระพักตร์พระองค์ข้าพ- เจ้าไว้ตำหนิ และข้าพเจ้ารักษา ตัวไว้ให้พ้นจากความชั่วช้าของ ข้าพเจ้า

25 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ ทรงตอบแทนข้าพเจ้าตามความ ชอบธรรมของข้าพเจ้า ตาม ความสะอาดของข้าพเจ้าในสาย พระเนตรของพระองค์

26 พระองค์ทรงสำแดงความ

(11) สดต 104:3 (12) โยบ 36:29 (14) สดต 29:3 (15) พบญ 32:23 (16) อพย 15:8 (17) สดต 144:7 (19) อสย 10:20 (20) 2 ซมอ 15:26; สดต 31:8 (21) 1 ซมอ 26:23 (22) สดต 119:3 (23) พบญ 7:12 (24) อฟ 1:4 (25) 2 ซมอ 22:21 (26) มธ 5:7

เมตตาต่อผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตา พระองค์ทรงสำแดงพระองค์ไว้ดำเนินต่อผู้ที่ไว้ดำเนิน

27 พระองค์ทรงสำแดงพระองค์บริสุทธิ์ต่อผู้ที่บริสุทธิ์ พระองค์ทรงสำแดงพระองค์เป็นปฏิปักษ์ต่อผู้ที่คดโกง

28 พระองค์ทรงช่วยประชาชนที่ลำบากให้รอดพ้น แต่พระองค์ทอดพระเนตรผู้ที่ยโสเพื่อนำเขาให้ต่ำลง

29 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นที่ปองของข้าพระองค์ พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ความมิดของข้าพเจ้าสว่าง

30 พะยะคะ ข้าพระองค์ตะลึงงอนทัพได้โดยพระองค์ โดยพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ากระโดดข้ามกำแพงได้

31 ฝ่ายพระเจ้า พระมรรคาของพระองค์บริสุทธิ์หมดจด พระวณะของพระเยโฮวาห์พิสูจน์แล้ว พระองค์ทรงเป็นดังของบรรดาผู้ที่วางใจในพระองค์

32 เพราะผู้ใดเป็นพระเจ้านอกจากพระเยโฮวาห์ และผู้ใดเล่าเป็นศิลาออกจากพระเจ้าของเรา

33 พระเจ้าทรงเป็นป้อมเข้มแข็งของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงทำให้ทางของข้าพเจ้าสมบูรณ์

34 พระองค์ทรงกระทำให้เท้าของข้าพเจ้าเหมือนอย่างตีนกวางตัวเมีย และทรงวางข้าพเจ้าไว้บนที่สูงของข้าพเจ้า

35 พระองค์ทรงหัดมือของข้าพเจ้าให้ทำสงคราม แขนของข้าพเจ้าจึงโง่งคันธนูเหล็กกล้าได้

36 พระองค์ประทานโล่แห่งความรอดของพระองค์ให้ข้าพระองค์ และซึ่งพระองค์ทรงโน้มพระทัยลงก็กระทำให้ข้าพระองค์เป็นใหญ่ขึ้น

37 พระองค์ประทานที่กว้างขวางสำหรับเท้าของข้าพระองค์ เท้าของข้าพระองค์จึงไม่พลาด

38 ข้าพระองค์ไล่ตามศัตรูของข้าพระองค์และได้ทำลายเขาเสีย และไม่หันกลับจนกว่าเขาถูกผลาญเสียสิ้น

39 ข้าพระองค์ผลาญเขา ข้าพระองค์แทงเขาทะลุ เขาจึงไม่สามารถลุกขึ้นอีกได้ พะยะคะ เขาล้มลงใต้เท้าของข้าพระองค์แล้ว

40 เพราะพระองค์ทรงคาดเอาข้าพระองค์ไว้ด้วยกำลังเพื่อทำสงคราม พระองค์ทรงกระทำให้พวกที่ลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์จมลงใต้ข้าพระองค์

41 พระองค์ทรงโปรดประทานคอของศัตรูของข้าพระองค์แก่

(27) ลนต 26:23-24 (28) สดต 72:12 (29) สดต 119:105 (30) 2 ซมอ 5:6

(31) พบญ 32:4; สดต 12:6 (32) อสย 45:5 (33) สดต 27:1 (34) 2 ซมอ 2:18

(37) 2 ซมอ 22:20 (39) มลค 4:3 (40) สดต 18:32; 44:5 (41) ปฐก 49:8

ข้าพระองค์ บรรดาผู้ที่เกลียดชังข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็ทำลายเสีย

42 เขามองหา แต่ไม่มีใครช่วยให้รอดได้ เขาร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ แต่พระองค์มิได้ทรงตอบเขา

43 ข้าพระองค์ ทูบตีเขาแหลกละเอียดอย่างผงคลีดิน ข้าพระองค์เหยียบเขาลงเหมือนโคลนตามถนน และกระจายเขาออกไปทั่ว

44 พระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากการเกี่ยงแย่งประชาชนของข้าพระองค์ พระองค์ทรงรักษาข้าพระองค์ไว้ให้เป็นหัวหน้าของบรรดาประชาชาติ ประชาชาติที่ข้าพระองค์ไม่เคยรู้จักก็จะปรนนิบัติข้าพระองค์

45 คนต่างดาวจะมาจำนนต่อข้าพระองค์ พอเขาได้ยินถึงข้าพระองค์ เขาก็จะเชื่อฟังข้าพระองค์

46 คนต่างดาวเสียกำลังใจ และตัวสั่นออกมาจากที่กำบังของเขาทั้งหลาย

47 พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และศิลาของข้าพระองค์เป็นที่สรรเสริญ พระเจ้าของศิลาแห่งความรอดของข้าพระองค์ เป็นที่ยกย่อง

48 พระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำการ

แก้แค้นให้แก่ข้าพระองค์ และนำชนชาติทั้งหลายลงให้อยู่ใต้ข้าพระองค์

49 ผู้ทรงนำข้าพระองค์ออกมาจากศัตรูของข้าพระองค์ พะเยคะ พระองค์ทรงยกข้าพระองค์ให้เหนือผู้ที่ลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์ พระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากคนทารุณ

50 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะเหตุนี้ข้าพระองค์ขอขอบพระคุณพระองค์ในหมู่ประชาชาติทั้งหลายและจะร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์

51 พระองค์ทรงเป็นป้อมแห่งความรอดแก่กษัตริย์ของพระองค์ และทรงสำแดงความเมตตาแก่ผู้ที่ทรงเจิมของพระองค์ แก่ดาวิดและเชื้อสายของท่านเป็นนิตย์”

วาทะสุดท้ายของดาวิด

23 ต่อไปนี้เป็นวาทะสุดท้ายของดาวิด ดาวิด บุตรชายเจสซีได้กล่าวและชายที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นให้สูงได้กล่าว คือผู้ที่ถูกเจิมตั้งไว้ของพระเจ้าแห่งยาโคบ นักแต่งสดุดีอย่างไพเราะของอิสราเอล ได้กล่าวดังนี้ว่า

2 “โดยข้าพเจ้า พระวิญญูณของพระเยโฮวาห์ได้ตรัส พระวจนะของพระองค์อยู่ที่ลิ้นของข้าพ-

(42) 1 ซมอ 1:28 (43) 2 พกษ 13:7 (44) พบญ 28:13 (46) 1 ซมอ 14:11

(47) 2 ซมอ 22:3 (48) 1 ซมอ 24:12 (49) สดต 140:1, 4, 11 (50) สดต 57:7

(51) 2 ซมอ 7:12-16 (1) 1 ซมอ 16:12-13 (2) มธ 22:43; 2 ปต 1:21

เจ้า

3 พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงล้นพระวาทะ คีลาแห่งอิสราเอลได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘ผู้ที่ปกครองมนุษย์ต้องเป็นคนชอบธรรมคือปกครองด้วยความยำเกรงพระเจ้า

4 เขาทอแสงเหมือนแสงอรุณเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น คือรุ่งเช้าที่ไม่มีเมฆ ซึ่งเมื่อภายหลังฝนกระทำให้หย่างอกออกจากดิน’

5 ถึงแม้ว่าวงศัวานของข้าพเจ้าไม่เป็นเช่นนั้นกับพระเจ้าแล้ว แต่พระองค์ยังทรงกระทำพันธสัญญาเนื่องนิศัยกับข้าพเจ้าไว้ อันเป็นระเบียบทุกอย่างและมั่นคง เพราะนี่เป็นความรอดและความปรารถนาทั้งสิ้นของข้าพเจ้า ถึงแม้ว่าพระองค์ไม่ทรงกระทำให้เจริญขึ้น

6 แต่คนอันธพาลก็เป็นเหมือนหนามที่ต้องผลัดใส่ไป เพราะว่า จะเอามือหยิบก็ไม่ได้

7 แต่คนที่ตะตอมันต้องมีอาวุธที่ทำด้วยเหล็กและมีด้ามหอก และต้องเผาผลาญเสียให้สิ้นเชิงด้วยไฟในที่เดียวกัน”

วีรบุรุษของดาวิด

(1 พศต 11:10-47)

8 ต่อไปนี้เป็นชื่อวีรบุรุษที่ดาวิดทรงมีอยู่ คือคนทศโมนี้ผู้มีตำแหน่งสูง เป็นหัวหน้าพวกผู้

บังคับบัญชา คืออาตีโนคนเอส-นีย์ ท่านเหวี่ยงหอกเข้าแทงคนแปดร้อยคนซึ่งเขาได้ฆ่าเสียในครั้งเดียว

9 ในจำนวนวีรบุรุษสามคน คนที่รองคนนั้นมา คือเอเลอาซาร์ บุตรชายโดโตคนอาโหไฮ ท่านอยู่กับดาวิดเมื่อเขาทั้งหลายได้พุดหยามคนฟีลิสเตียซึ่งชุมนุมกันที่นั่นเพื่อสู้รบ และคนอิส-ราเอลก็ถอยทัพ

10 ท่านได้ลุกขึ้นฆ่าฟันคนฟี-ลิสเตียจนมือของท่านเมื่อยล้ามือของท่านเป็นเหน็บแข็งติดตาบ ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวง ทหารก็กลับตามท่านมาเพื่อปล้นข้าวของท่านั้น

11 รองท่านมาคือซัมมาห์ บุตรชายอาเกชาวฮาราร์ คนฟีลิสเตียมาชุมนุมกันเป็นกองทหารเป็นที่ที่มีพื้นดินผืนหนึ่งมีถั่วแดงเต็มไปหมด พวกพลก็หนีคนฟีลิสเตียไป

12 แต่ท่านยืนมั่นอยู่ท่ามกลางพื้นดินผืนนั้น และป้องกันที่ดินนั้นไว้ และฆ่าฟันคนฟีลิสเตีย และพระเยโฮวาห์ได้ทรงประทานชัยชนะอย่างใหญ่หลวง

13 ในพวกทหารเอกสามสิบคนนั้น มีสามคนที่ลงมา และได้มาหาดาวิดที่ถ้ำอูดุลลัมในฤดูเกี่ยว

(3) อพย 18:21; พบบย 32:4 (4) สดต 89:36; อสย 60:1 (5) 2 ซมอ 7:12; สดต 89:29 (9) 1 พศต 11:12; 27:4 (10) วนฉ 8:4; 1 ซมอ 30:24-25 (11) 1 พศต 11:13-14 (13) 1 ซมอ 22:1; 2 ซมอ 5:18; 1 พศต 11:15

ข้าวมี่คนฟีลิสเตียคนหนึ่งตั้ง
ค่ายอยู่ในหุบเขาเรฟาอิม
14 คราวนั้นดาวิดประทับในที่
กำบังเข้มแข็ง และทหารประจำ
ป้อมของฟีลิสเตียก็อยู่ที่เบธเล-
เฮม

15 ดาวิดตรัสด้วยความอาลัยว่า
“โอ ใครหนอจะส่งน้ำจากบ่อที่
เบธเลเฮมซึ่งอยู่ข้างประตูเมือง
มาให้เราดื่มได้”

16 ทเกล้าทหารสามคนนั้นก็
แหกค่ายคนฟีลิสเตียเข้าไป ตัก
น้ำที่ บ่อเบธเลเฮมซึ่งอยู่ข้าง
ประตูเมือง นำมาถวายแด่ดาวิด
แต่ดาวิดหาทรงดื่ม น้ำนั้นไม่
พระองค์ทรงเทออกถวายแด่
พระเยโฮวาห์

17 และตรัสว่า “โอ ข้าแต่พระ
เยโฮวาห์ ซึ่งข้าพระองค์จะกระ-
ทำเช่นนี้ ก็ขอให้ห่างไกลจากข้า
พระองค์ นี่คือโลหิตของผู้ที่ไป
มาด้วยการเสี่ยงชีวิตของเขามีใช้
หรือ” เพราะฉะนั้นพระองค์หา
ทรงดื่มไม่ ทเกล้าทหารทั้งสาม
ได้กระทำสิ่งเหล่านี้

18 ฝ่ายอาบิซัยน้องชายของโย-
อาบบุตรชายนางเศรยาห์ เป็น
หัวหน้าของทั้งสามคนนั้น ท่าน
ได้ยกหอกต่อสู้ทหารสามร้อย
คน และฆ่าตายสิ้น และได้รับ
ชื่อเสียงดังวีรบุรุษสามคนนั้น

19 ท่านเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง

ที่สุดในสามคนนั้น มิใช่หรือ
ฉะนั้นได้เป็นผู้บังคับบัญชาของ
เขา แต่ท่านไม่มียศเท่ากับสาม
คนแรกนั้น

20 เบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา
เป็นบุตรชายของคนแข็งแรงกล้า
แห่งเมืองซับเซเอล เป็นคน
ประกอบมหากิจ ท่านได้ฆ่าคนดุจ
สิงโตของโมอับเสียสองคน ท่าน
ได้ลงไปฆ่าสิงโตที่ในบ่อในวันที่
หิมะตกด้วย

21 ท่านได้ฆ่าคนอียิปต์คนหนึ่ง
เป็นชายรูปร่างงาม คนอียิปต์
นั้นถือหอกอยู่ แต่เบไนยาห์ถือ
ไม้เท้าลงไปหาเขาและแย่งเอา
หอกมาจากมือของคนอียิปต์คน
นั้น และฆ่าเขาตายด้วยหอกของ
เขาเอง

22 เบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา
ได้กระทำกิจเหล่านี้ และได้
ชื่อเสียงดังวีรบุรุษสามคนนั้น

23 ท่านมีชื่อเสียงโด่งดังกว่า
สามสิบคนนั้น แต่ท่านไม่มียศ
เท่ากับสามคนแรกนั้น และดา-
วิดก็ทรงแต่งตั้งท่านให้เป็นผู้บ้ง
บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์

24 อาสาเฮลน้องชายของโยอาบ
เป็นคนหนึ่งในสามสิบคนนั้น
เอลฮานันบุตรชายของโดโดชาว
เบธเลเฮม

25 ชัมมาห์ชาวเมืองฮาโรด เอ-
ลีคาชาวเมืองฮาโรด

(14) 1 ซมอ 22:4-5 (17) ลนต 17:10 (18) 2 ซมอ 21:17; 1 พศต 11:20

(20) อพย 15:15; ยชา 15:21 (23) 2 ซมอ 8:18; 20:23

(24) 2 ซมอ 2:18; 1 พศต 27:7 (25) 1 พศต 11:27

26 เฮเลศคนเปเลท อีราบูตร
ชายอีกเขชชาวเมืองเทโคอา
27 อาบีเยเซอร์ชาวเมืองอานา-
โรท เมบุนนัยคนหุซาทห์
28 คัลโมนชาวอาโหไฮ มาหะรีย
ชาวเนโทฟาห์
29 เฮเลบบุตรชายบาอานาห์ชาว
เนโทฟาห์ อิทัยบุตรชายรียัย
ชาวกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน
30 เบไนยาห์ชาวปิราโธน ฮิตดัย
ชาวลัธธาธาอัส
31 อาบีอัลโบน คนอารบาห์
อัสมาเวทชาวบาฮูริม
32 เอลียาบชาวซาอัลโบน โย-
นาธานซึ่งเป็นคนหนึ่งในบรรดา
บุตรชายของยาเซน
33 ซัมมาห์ชาวฮาราร์ อาหิยัม
บุตรชายของซาราร์คนฮาราร์
34 เอลีเฟเลทบุตรชายอาหิสะบัย
บุตรชายของชาวมาอาคาห์ เอ-
ลิมบุตรชายอาหิโรเฟลชาวกิ-
โลห์
35 เฮสโรชาวคารเมล ปารัยชาว
อาราบ
36 อิกาลบุตรชายนาอันชาวโค-
บาห์ บานีคนกาด
37 เศเลกคนอัมโมน นาหะรีย
ชาวเบเอโรท คนถือเครื่องอาวุธ
ของโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์
38 อีราคนอิทไรต์ กาเรบคน
อิทไรต์
39 อูร์อาห์คนฮิตไทต์ รวมสาม

สิบเจ็ดคนด้วยกัน

ความหยิ่งนำดาวิต

ไปสู่ความบาป

(1 พศต 21:1-6)

24 พระพิโรธของพระเย-
โฮวาห์ได้เกิดขึ้นต่อ
อิสราเอลอีก เพื่อทรงต่อสู้เขา
ทั้งหลายจึงทรงดลใจดาวิตดรัส
ว่า "จงไปนับคนอิสราเอลและ
คนยูดาห์"

2 กษัตริย์จึงรับสั่งโยอาบ แม่ทัพ
ซึ่งอยู่กับพระองค์ว่า "จงไปทั่ว
อิสราเอลทุกตระกูลตั้งแต่เมือง
ดานถึงเบเออร์เซบา และท่านจง
นับจำนวนประชาชน เพื่อเราจะ
ได้ทราบจำนวนรวมของประชา
ชน"

3 แต่โยอาบกราบทูลกษัตริย์ว่า
"ขอพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของ
พระองค์ทรงให้มีประชาชนเพิ่ม
ขึ้นอีกร้อยเท่าของที่มีอยู่ ขอ
กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์
ทรงทอดพระเนตรเห็น แต่โฉน
กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์
จึงพอพระทัยในเรื่องนี้"

4 แต่โยอาบและผู้บังคับบัญชา
กองทัพก็ต้องยอมจำนนต่อพระ
ดำรัสของกษัตริย์ โยอาบกับ
บรรดาผู้บังคับบัญชาของกอง
ทัพจึงออกไปจากพระพักตร์
กษัตริย์ เพื่อจะนับประชาชน
อิสราเอล

(30) วนล 2:9 (33) 2 ซมอ 23:11 (34) 2 ซมอ 11:3 (36) 2 ซมอ 8:3

(38) 2 ซมอ 20:26 (39) 2 ซมอ 11:3, 6 (1) กตว 26:2

(2) วนล 20:1; ยรม 17:5 (3) พบญ 1:11

5 เขาทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปและตั้งค่ายในเมืองอาโรเออร์ ด้านขวาของเมืองที่ตั้งอยู่กลางแม่น้ำ กาดไปทางยาเซอร์

6 แล้วเขาทั้งหลายก็มายังกิเลอาดและมาถึงแผ่นดินตีมโหดฉิ และเขาทั้งหลายมาถึงเมืองดานยาอันอ้อมไปยังเมืองไซดอน

7 และมาถึงป้อมปราการเมืองไทระ และทั่วทุกหัวเมืองของคนอีไวต์และของคนคานาอัน และเขาออกไปยังภาคใต้ของยูดาห์ที่เมืองเบเบอร์เซบา

8 เมื่อเขาไปทั่วแผ่นดินนั้นแล้ว เขาจึงมายังกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อสิ้นเก้าเดือนกับยี่สิบวัน

9 และโยอาบก็ถวายจำนวนประชาชนที่นับได้แด่กษัตริย์ ในอิสราเอลมีทหารแข็งกล้าแปดแสนคนผู้ซึ่งชักดาบ และคนยูดาห์มีห้าแสนคน

ดาวิดทรงเลือกพระหัตถ์ ของพระเยโฮวาห์

(1 พศต 21:7-17)

10 เมื่อได้ นับจำนวนคนเสร็จแล้วพระทัยของดาวิดก็โทมัส และดาวิดกราบทูลต่อพระเยโฮวาห์ว่า "ข้าพระองค์ได้กระทำบาปใหญ่ยิ่งในสิ่งซึ่งข้าพระองค์ได้กระทำนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮ-

วาห์ แต่บัดนี้ขอพระองค์ทรงให้อภัยความชั่วช้าของผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะข้าพระองค์กระทำการอย่างโง่เขลามาก"

11 และเมื่อดาวิดทรงลุกขึ้นในตอนเช้า พระวณะของพระเยโฮวาห์ก็มายังกาดผู้พยากรณ์ผู้ทำนายของดาวิดว่า

12 "จงไปบอกดาวิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `เราเสนอเจ้าสามประการ จงเลือกเอาประการหนึ่งเพื่อเราจะได้กระทำให้แก่เจ้า'"

13 กาดจึงเข้าเฝ้าดาวิดและกราบทูลพระองค์ว่า "จะให้เกิดกัณดารอาหารในแผ่นดินของพระองค์สิ้นเจ็ดปีหรือ หรือพระองค์จะยอมหนีสัตรู้นเวลาสามเดือนด้วยเขาไล่ติดตาม หรือจะให้โรคระบาดเกิดขึ้นในแผ่นดินของพระองค์สิ้นสามวัน บัดนี้ขอพระองค์ทรงตรึงตรอง และตัดสินในพระทัยว่า จะให้คำตอบประการใด เพื่อข้าพระองค์จะนำกลับไปกราบทูลพระองค์ผู้ทรงใช้ข้าพระองค์มา"

14 ดาวิดจึงตรัสกับกาดว่า "เรามีความกระวนกระวายมาก ขอให้เราทั้งหลายตกเข้าไปอยู่ในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ เพราะพระกรุณาคุณของพระองค์ใหญ่ยิ่งนัก แต่ขออย่าให้

(5) กตว 32:1, 3; พบญ 2:36 (6) ยชา 19:28, 47; วนฉ 18:28-29

(7) ยชา 11:3; 19:29; วนฉ 3:3 (9) 1 พศต 21:5 (10) 1 ซมอ 16:9; 24:5

(11) 1 ซมอ 9:9; 22:5 (13) 1 พศต 21:12; อสค 14:21 (14) สดต 51:1; 103:8

เราตกเข้าไปในมือของมนุษย์
เลย”

15 ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรง
ให้โรคระบาดเกิดขึ้นในอิสรา-
เอลตั้งแต่เวลาเช้าจนสิ้นเวลา
กำหนด และประชาชนที่ตายตั้ง
แต่เมืองดานถึงเบเออร์เซบามี
เจ็ดหมื่นคน

16 และเมื่อทูตสวรรค์ยื่นมือ
ออกเหนืออกรุงเยรูซาเล็มจะทำ
ลายเมืองนั้น พระเยโฮวาห์ทรง
กลับพระทัยในเหตุร้ายนั้น ตรัส
สั่งทูตสวรรค์ ผู้กำลังทำลาย
ประชาชนว่า “พอแล้ว ยับยังมี
ของเจ้าได้” ส่วนทูตสวรรค์ของ
พระเยโฮวาห์ก็อยู่ที่ลานนวด
ข้าวของอาราวันาคันเยบุส

17 เมื่อดาวิดทอดพระเนตรทูต
สวรรค์ผู้กำลังสังหารประชาชน
นั้นพระองค์กราบทูลพระเยโฮ-
วาห์ว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์ได้
กระทำบาปชั่วร้ายแล้ว แต่บรร-
ดาแกะเหล่านี้ เราได้กระทำอะ-
ไร ขอพระหัตถ์ของพระองค์อยู่
เหนือข้าพระองค์และวงศ์วาน
บิดาของข้าพระองค์เถิด”

ดาวิดทรงซื้อ

ลานนวดข้าว

(1 พศต 21:18-30)

18 ในวันนั้นกาดก็เข้ามาเฝ้า
ดาวิด กราบทูลพระองค์ว่า “ขอ
เสด็จขึ้นไปสร้างแท่นบูชาถวาย

แต่พระเยโฮวาห์บนลานนวดข้าว
ของอาราวันาคันเยบุส”

19 ดาวิดก็เสด็จขึ้นไปตามคำ
ของกาดตามที่พระเยโฮวาห์ทรง
บัญชา

20 เมื่ออาราวันาคันเยบุส
เห็นกษัตริย์และข้าราชการขึ้นมา
หาตน อาราวันาคันเยบุสก็ออกไปถวาย
บังคมกษัตริย์ชบหน้าลงถึงดิน

21 และอาราวันาคันเยบุสทูลว่า
“ไฉนกษัตริย์เจ้านายของข้า
พระองค์จึงเสด็จมาหาผู้รับใช้
ของพระองค์” ดาวิดตรัสว่า “มา
ซื้อลานนวดข้าวจากท่าน เพื่อจะ
สร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเย-
โฮวาห์เพื่อโรคภัยจะได้ระงับ
เสียจากประชาชน”

22 อาราวันาคันเยบุสทูลดาวิด
ว่า “ขอ กษัตริย์เจ้านายของข้า
พระองค์จงรับสิ่งที่พระองค์ทรง
เห็นชอบขึ้นถวาย ดูเถิด ที่นี่มี
วัวสำหรับทำเครื่องเผาบูชา และ
เลื้อนนวดข้าวกับแอกสำหรับวัว
เป็นฟืน”

23 ของทั้งสิ้นนี้ อาราวันาคันเยบุส
ก็ซื้อถวายแด่กษัตริย์ และ
อาราวันาคันเยบุสทูลกษัตริย์ว่า
“ขอพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของ
พระองค์จงโปรดปรานพระองค์”

24 แต่กษัตริย์ตรัสกับอารา-
วันาคันเยบุสว่า “ห้ามได้ แต่เราจะขอ
เสียเงินซื้อจากท่าน เราจะถวาย

(15) 1 พศต 21:14 (16) ปฐก 6:6; อพย 12:23 (17) 2 ซมอ 7:8; 1 พศต 21:17

(18) 1 พศต 21:18 (21) ปฐก 23:8-16; กตว 16:48, 50

(22) 1 ซมอ 6:14; 1 พกษ 19:21 (23) อสค 20:40-41 (24) 1 พศต 21:24-25

2 ซามูเอล 24

หน้า 700

เครื่องเผาบูชาแต่พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเราโดยที่เราไม่เสีย
ค่าอะไรเลยนั้นไม่ได้” ดาวิดจึง
ทรงซื้อลานนวดข้าวกับวัวเป็น
เงินห้าสิบเซเชล
25 ดาวิดก็ทรงสร้างแท่นบูชา

ถวายแด่พระเยโฮวาห์ที่นั่น และ
ถวายเครื่องเผาบูชากับเครื่อง
สันติบูชา พระเยโฮวาห์ทรง
สดับฟังคำอธิษฐานเพื่อแผ่นดิน
นั้น และโรคร้ายก็ระงับเสียจาก
อิสราเอล

(25) 2 ซมอ 21:14; 24:21